

ማንኛውንም ወይም አንድ የጸሎት ስብሰባ ለመሄድ እየተዘጋጀሁ እያለ ከአፍንጫዬ ሠላም ለሰጠኝ ነገር መንቀርቀር ጀመርኩ።

«ይሁሁ ሆይ አንዳች ክፉ ነገር እንዳደረግሁና በዚህም ምክንያት እንተ እምነቴን እንደ መሰደህብኝ እነዚያ ሴቶች ስለሚያሰቡ ወደ ጸሎቱ ስፍራ መሄድ አልቻልኩም። ለመፈወስ የሚያበቃ አምነት እንዲኖረኝ ዙሪያዬን ከብብወ እንዲሠተውቱኝ አልፊልኩም። እንተ እንደ ፈወስኩን እርግጠኛ ነኝ፤ ስለዚህ የሕመም ለሚችሉም ቢሆን እመሰግንሃለሁ» አልኩ።

በጸሎቱ ስፍራ ከነበሩ አንዳች አንድዋ እንዳምን ደጋግማ ትመክረኝ ነበር።

ጠንክር አድርጌ «ማንኛውንም እግዚአብሔር ፈውሶኛል» አልኩት።

«ታዲያ፤ ለዚህ ነው ይህ ሁሉ ፈላጊ ከአፍንጫዬ የሚንቀረቀረው?»

«እኔ እንጃ፤ እግዚአብሔር ግን ያውቃል፤ ስለዚህም እያመሰገንኩት ነው።»

ወደ ቤቴ በመመለስ ላይ እያለሁ፤ በፈለገው መንገድ ሕይወቴን እየመራ በመሆኑ እግዚአብሔርን በማመስገን ቀጠልኩ። ሰይጣን መጠ ነኝ ጥቃት እንዲያደርስብኝ ቢፈቅድለት እንኳ፤ ለዚያም ቢሆን እግዚአብሔር የራሱ ምክንያት ይኖረዋል። ሌላው ቀርቶ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ እንኳ በእኔ ፈንታ መክራ እንዲቀበል ፈቅዶአል።

«ልጄ ሆይ»

«አቤት ፤ ጌታ ሆይ።»

«ታማኝ ሆኑ ግን ተገኝተሃል። ለአንተው ለራስህ መልካም እንዲሆንልህ ካላበፈለገህ በቀር፤ ከእንግዲህ ወዲህ የዚህ ዐይነቱ ስሜት በፍጹም እይኖርህም።»

እንደ ገና ወንበሩ ላይ እንዳለሁ ተቀነጠኩት። ከእንግዲህ ወዲህ፤ አንድ ለጸሎትኩት ፈውስ ድጋሚ መጸለይ አያስፈልገኝም። እግዚአብሔር ራሱ፤ « ለምኑ ትቀብላለችሁ፤ ደስታችሁም ሙሉ ይሆናል» ብሏል (ዮሐንስ 16፡24)።

8

አመስግኑት

በሕይወት ዘመኔ ከተለመደኝቶችው በጣም አስደናቂና እንቃቂ ልምዶቼ አንዱ፤ እግዚአብሔርን በማመስገን የሚገኘው ንድል ነው፤ ይሁን እንጂ፤ ስለዚህ ንድይ ለሰዎች ለማካፈል ባሰብኩ ቀጥሮ፤ «ቆይ፤ ጊዜው ገና ነው» በማለት እግዚአብሔር ስለሌላ ሲናገር ይሰማኝ ነበር።

ሮን የተባለ ሰቅጥራ ምክር ፍሰጋ ወደ እኔ ሲመጣ የነበረበት ተስፋ መቆረጥና ጭንቀት ከገደቃው በኋላ ይነበብ ነበር። «ቆስ ማርሊን፤ ከእርስዎ እርዳታ አፈልጋለሁ። ስወታደርኝት ስመለመል ማሰቴ ራስዎን ግጥፋት ሞክራ ነበር። አሁን ደግሞ፤ ወደ ቪየትናም እንድዘምት ትገቡዋል ደርሶኛል፤ እኔ ከሄድሁ ባሰቤቴ ራሷን እንደምታጠፋ እየተናገረች ነው። ለመሆኑ ምን እንዳደርግ ይመክሩኛል?» አሰኝ።

ሮን የሕግ ሰው ከመሆኑም በላይ፤ የሕግ ባለሙያዎች ማሳበር አባልም ነበር። ይሁን እንጂ፤ ለወታደርነት ተመልሞሎአል፤ በተራ ወታደርነት ማገልገልን መርመረዋል። እሁን ነገር ተመስቃቅሎበታል፤ የሚሰቱን ነገር እንዲት እንደሚያደርግም ግራ ገብቆታል።

«ሮን፤ ማሰቅህ መጥታ እንደታናግረኝ እፈልጋለሁ። ከዚያ በኋላ ምን ማድረግ እንዳለብኝ አያለሁ» አልኩት።

ባሰቤቱ ሱ ተስፋ መቆረጥ ያጠላባት መሆንዋ በቀላሉ መረዳት ይቻላል። አካልዋ በጣም መንምናአል፤፤ ባመላቀቅ ዐይነት ወንበሩ ጫፍ ላይ ተቀምጣ ነበር። ምክንያቱን ባላውቅም፤ ክራስዋ እስከ እግርዋ ድረስ ስውነትዋ ይንቀጠቀጣል። እንባዋ ያለ ማቆረጥ ክራስ ላሉ ይፈሰሳል።

«ቆስ ማርሊን» አለች በጣም ከደክመና ከገመምተኛ ሰው በሚወጣ ሰይነት ድምፅ። «በጣም ተጨንቆአለሁ፤ ሮን ጥሎኝ ከሄደ በሕይወት አልኖርም።»

ትኩር ብዬ ስመለከታት፤ ልቤ በሮገራጌ ተንሰፈሰፈላት ፤ እንባ ተናናቀኝ። ታሪኳን እንደ ሰማሁት ሱ ከክላህንነቷ ጀምሮ የማይሳ ልጅ ነበረች፤ ካሳደገዋት ቤተ ሰባችም ጋር ተቆራርጣለች፤ ከሮን በቀር በዚህ ዓለም አለኝ የምትለው ዘመድ ወዳጅ አልነበራትም። ባልና ማሰቱ በጣም ሲበዛ ነበር የሚጠይቁት፤ ሮን ትቷት ወደ ቪየትናም ከሄደ በማተሙቀውና እንግዳ በሆነችበት ከተማ ቤት ተክራይታ ለብቻዋ ለመኖር ትገደዳለች።

እንዴት አድርጌ እንደ ማጽናናት ጥበቡን እንዲሰጠኝ ድምዳሜን ሳሳሰማ አለደሁ።

«እንድታመሰግን ንገራች።» የሰማኑትን ማመን አቃተኝ፤ በትክክል መሰማቴንም ተጠራጠርሁ።

«ኒታ ሆይ እሷን?»

«አዎን ፤ እኔን ስለ ማመስገን የተማርከውን ለሌሎች ማካራል የምትጀምረው በእርሷ ነው!» በእንገል አይታጠበ ያለውን ፊትዋን ስመለከተው ከበሬቱ ይበልጥ ልቤ በሆነ ተሰበራ።

«እሺ፤ ጌታ ሆይ አታመንብሃለሁ፤ እንዳልከኝም አደርጋለሁ።»

«ሱ፤ በመምጣትሽ ደስ ብሎኛል» አልኩ፤ ከወስጥ ያልመነጨ ሙተማመን ፈጥንታ አያላቸው። «ሁሉም ነገር ይሰተክባል፤ ምንም የሚያስጨንቅሽ አይኖርም።»

ሱ ተመኝታታ ተቀመጠኝ፤ እንባዎቻዎን ከዓይኖቼ ማባበስ ጀመረኝ፤ በመጠኑም ቢሆን ፈገግ ለማለት ሞክረኝ።

«አሁን እንድታደርግ የምጠይቅሽ ነገር ቢኖር፤ አብረን እንድንንበረከክና ሮን ወደ ቪየትናም ስለሚሄድ እግዚአብሔርን እንድናመሰግን ነው።»

የነገርኳትን ማመን እንዳቃታት በሚያሳይ ሁኔታ ትኩር ብላ አየኝኝ። እኔ ግን የምንግራት ክልቤ መሆኑን በሚያረጋግጥ ዐይነት፤ «አዎን ስለአሰሽበት አስቸጋሪ ሁኔታ እግዚአብሔርን እንድታመሰግኚ አፈልጋለሁ» አልኳት።

ሰቅሶቅ ብላ ታለቅሰ ጀመር። ላጽናናት የምትለውን ሁሉ አደረግሁ ፤ ስለ ማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረውን ካለፉት ጥቂት ወርች ጀምሮ በቃሌ ያጠናኝቸውን ጥቅሶች ሁሉ እንበኑብሁላች።

«... በማናቸውም ሁኔታ አመሰግኑ ፤ የእግዚአብሔር ፊቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና... እግዚአብሔርን ለማመስገን ለሚወዱትና እንደ ሐሳቤም ለተጠፍተ ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ አንዲሠራ እንደሚደረግላቸው እናውቃለን።» ትክክል መሆናቸውን የተረዳኝቸውን አስደናቂ እውነቶች በጥንቃቄ ላሳዩት ሞክርኩ።

ግን፤ የምንግራት ሁሉ ልብዋ ሲገባ አልቻለም። ሱ በእግዚአብሔርና በክርስቶስ ታምናለች፤ ሆኖም አሁን ባለችበት ሁኔታ እምነትዋ ሊቆጽናናት አልቻለም። በመጨረሻም አያለቀሰች ከቢርዬ ወጣች ፤ የአላምሮ ሰላምም ሆነ ደስታ አልነበራትም።

«ኒታ ሆይ፤ የሰጠኝንን መልእክት በትክክል አሳስተላለቁኩላት ይሆን?» ትንጣት ታዛል እንኳ መጽናናት አላገኘችም።»

«ትግግራች ልጄ ፤ ትግግራችን ሥራይን ጀምራለሁ።»

በማገሥቱ ሮን ቢሮዬ መጣ። «ቄሰ ማርሊን፤ ለባለቤቴ የነገሯት ምንድነው?» ከበሬቱ ይበልጥ ሁኔታዋ ተባብሶአል።»

«ለችግርዋ መፍትሔ የሚሆናትን ነገር ነው የነገርኳት፤ ለአጎተም ቢሆን የምንግርህ ያንኑ ነው። አሁኑኑ ተንበርከክና ስለ ቪየትናም ጎባህ፤ እንዲሁም ባለቤትህ ስለላችበት አስቸጋሪ ሁኔታ እግዚአብሔርን አመስግን።»

ሮን ራሱም ቢሆን የነገርኩትን መረዳት አልቻለም። በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የሚናገሩትን ጥቅሶች ሁሉ በጥንቃቄ አብረን መመልከት ያገኘ፤ «... የእግዚአብሔር ፊቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና።»

«ሱ ለምን መረዳት እንዳልቻለች አሁን ገና ገባኝ። እኔም ብሆን በፍጹም የነገሩኝን መረዳት አልቻልኩም» ካለ በኋላ ወዲያውኑ መጥቶ ሄደ።

ከሁለት ቀን በኋላ ተመልሰው መጡ። «ቄሰ ማርሊን፤ በጣም ተስፋ ቆርጠናል፤ እኛን ለመርዳት የሚያደርጉት ነገር ካለ ጊዜው አሁን ነው።»

በወታደሮች ካምፕ ውስጥ መንፈሳዊ አገልግሎትና ምክርን በመስጠት ስለምሠራ የሁኔታውን አስከሬናት ለበሳይ ሹማምንት ተናግሮ ሮን ወደ ተሻለ ሰፍራ እንዲሳወር እንድረዳቸው ተሰፋ አድርገው ነበር የመጡት።

እኔ ግን ለችግራችው መፍትሔ እንዲሆን እግዚአብሔር የሰጠኝን ሁሉ እንደ ገና ነገርኳቸው። «እግዚአብሔርን ለማመስገን እንደ ሐሳቤም ለተጠፍተ ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ አንዲሠራ እንደሚደረግላቸው እናውቃለን።»

«ያላችሁበት ሁኔታ ምን ያህል አስቸጋሪ እንደ ሆነ ይገባኛል፤ ይሁን እንዲ፤ እግዚአብሔር ለሁለታችሁም መልካም ወደ ሆነ ነገር ሊለውጠው እንደሚችል ልትታመኑበት ይገባል፤ አሁንም የምንገራችሁ ነገር ቢኖር ሁኔታዎች ምንም ያህል አየተባሰሱ ቢሆንም፤ እግዚአብሔርን እንድታመስግኑ ነው።»

ሮን እና ሱ እርስ በርስ ተያዩ። «ውይ፤ እስቲ የሚሉንን እሺ እንባል፤ ምን የሚቀርብን ነገር ይኖራል?» አለ ሮን። ወዲያውኑ ተንበረከክኝና ሱ እንዲህ በማለት መጸለይ ጀመረች፤

«ኔታ ሆይ ሮን ወደ ቪያትናም ስለሚሄድ አመሰግንሃለሁ፤ ይህ እንዲሆን ያንተ ፈቃድ መሆን አለበት። በእርግጥ መረዳት አልቻልኩም፤ ለመረዳት ግን እጥክራለሁ።»

ከዚያ በኋላ ደግሞ ሮን፣ «ኔታ ሆይ፤ ይህ ለእኔም ያልተሰመደ ነው፤ ሆኖም እታመንብሃለሁ። ወደ ቪያትናም ስለምሄድ፤ ባለቤቴ ሱ ደግሞ እንደዚህ ዐይነት ሁኔታ በመሆንምና ሌላው ቀርቶ፤ በራሱም ላይ እንኳ ጉዳት ለማድረስ በማሰብዎ አመሰግንሃለሁ።»

ሮንም ሆነ ሱ፣ የእኔን ያህል እርግጠኛ እንዳልነበሩ ይለማኛል፤ ሆኖም፤ በመሞከራቸው ብቻ ጌታን አመሰግንሁ።
ወዲያውኑ ከቢሮኔ ወጥተው ሂደ፤ የሆነውን ሁሉ የሰማሁት በኋላ ነበር።

ሮን እና ሱ ወደ መጸለያው ክፍል ሄደው በመሠዊያው አጠገብ ተንበረከኩ። ከዚያ በፊት ካደረጉት በበለጠና ጥልቀት ባለው ሁኔታ፤ ሙሉ በሙሉ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር አሰረከቡ። ሱ ሙሉ በሙሉ በእምላካዎ በመታመንዎ፤ «እግዚአብሔር ሆይ ሮን ወደ ቪያትናም ስለሚሄድ አመሰግንሃለሁ። የእርሱ መሄድ ምን ያህል ብዛኛ እንደሚያደርገኝ ታውቃለሁ። እናት፤ እባት፤ ወንድም ወይም ምንም ዐይነት ዘመድ እንደሌለኝ ካንተ የተሰወረ አይደለም። ያም ሆኖ ጌታ ሆይ ፤ በእንተ እታመናለሁ።» በማለት ለመጸለይ ብርታት እግኝታ ነበር።

ሮንም ቢሆን፤ «እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃለሁ። ባለቤቴን ሱን ላንተ አደራ አሰጣለሁ። የአንተ ናት፤ እንደምታሰብባትና እንደምትጠነቅላት እታመንብሃለሁ» በማለት ጸለየ።

ከዚያ በኋላ ሁለቱም ከተንበረከኩበት ተነሡ። ሮን ወዲያውኑ ወደ ምድቡ ሲሄድ፤ ሱ ግን ከአኔ ቢሮ አጠገብ ወዳለው የባለ ጉዳዮች ማረፊያ ተመልሳ መጣች። በጸዮታ ለማረፍና የተበታተነ ሐሳብዋን መስብስብ ፈልጋለች። እዚያ ተቀምጦ አያለች፤ አንድ ወጣት ወታደር ያመጣና የምክር አገልግሎት የሚሰጡት ሰው ይኖሩ እንደ ሆነ ጠየቀች። እርሷም ከባለ ጉዳይ ጋር እንደ ሆነሁና «ትንሹ ልትጠብቁቸው ፈቃደኛ ከሆንህ ሂጂ ባለ ጉዳይ ሊያንግራቸው እንደሚፈልግ ለነግራቸው እችላለሁ አሰችላለች።

«እሺ፤ መቆየት እችላለሁ» አለ ወጣቱ ወታደር። በጣም የተረበሽ ይመስላል፤ «ትግርህ ምንድነው?» በማለት ሱ ጠየቀችው።
«ሚስቴ ልትፈታኝ ነው።»

ሱ ራሱን በእሱታ እየነቀነቀች፤ «ትግርህ ያ ከሆን፤ ቄሱ ሊረዱህ ይችላሉ ብዬ አላሰብም» አሰችው። ወታደሩ ግን እንዲህ በቀላሉ ተሰላ የሚቆርጥ

ዐይነት አልነበረም። ሁለቱም እዚያ ክፍል ውስጥ እያሉ ወታደሩ የዚህ ቦርሰውን አወጣና የሚስቱንና የልጅቱን ፎቶግራፎች ያሳያት ጀመር።

የሱ ዐይኖች በአንድ ፎቶግራፍ ላይ አረፉ።

«ይህቺ ሴትዎ ማናት?» በማለት ጠየቀች።

«እናቴ ናት» አለ ወታደሩ።

«ይህቺ ሴትዎ የእኔም እናት ናት» አለች ሱ ፈራ ተባ በሚል ሰማች።

«ይህ ሊሆን አይችልም» አለ ወታደሩ። «እኔ እስከማውቀው ድረስ እሳት የለኝም።»

«እለህ እንጂ፤ እንደዚያ መሆኑን አውቃለሁ።»

«ከምን ተነሥተኝ ነው እንደዚያ የምትይው?»

«ሕፃን በነበርኩ ጊዜ የወላጆቼን ፋይል ሳገላብጥ፤ እነዚያ ሰዎች እውነተኛ ወላጆቼ ሳይሆኑ፤ አሳይቲዎቼ መሆናቸውን የሚገልጽ ጽሑፍ አገኝሁ። በጽሑፉ በስተ ቀኝ በኩል ደግሞ፤ የእውነተኛ እናቴ ፎቶግራፍ ነበር። አሁን ፎቶግራፏን የየሁች ሴትዎ ራስዎ ናት።»

በእውነትም እንደዚያ ነበር።

በኋላ በተደረገው ማጣራት እንደ ተረጋገጠው ሱ ከመወለድዎ በፊት ለእነዚያ አሳዳጊዎቹ ልትሰጡት እናቷ ቃል ገብታ ነበር። ከዚያ ወዲህ ወላጅ እናቷ እንደም መገታ አላዋቻትም። ከተወለደች ጊዜ አንገሥቶ ሱ የት እንዳለች ወይም ስለ እርሷ ስምታ አታውቅም።

አሁን ግን ሳይታሰብ ሱ ወንድም፤ ለዚያውም የሥጋ ወንድም አግኝታለች ፤ በእርሱ በኩል ደግሞ ዘመዶቹን በሙሉ ልታገኝ ነው።

ይህን አጋጣሚ ነው ትላላችሁ? አላት፤ ልብ አድርጋችሁ ዐለቡ። በአሜሪካ ከሃሰት መቶ ሚሊዮን ሕዝብ በባይ ይኖራል። ስለ ብዙኝነትዎና ሌላው ተርቶ ዘመድ አልባ ስለ መሆንዎ፤ እግዚአብሔርን ለማመስገን ቃል ኪዳን ባደረገች ጊዜ ከዚህ በስምም ሆነ በመልክ ከማታውቀው ወታደር ጋር፤ ይህ ሁሉ ሕዝብ በሚኖርበት አገር ውስጥ በአጋጣሚ የመገናኘቱ ዕድል ከመቶ ሰንት ሰንተኛ ሊሆን ይችላል ብላችሁ ታሰባችሁ? የለም፤ ይህ ረቂቅ የእግዚአብሔር አሠራር እንጂ አጋጣሚ ሊሆን አይችልም።

ታሪኩ እዚህም ላይ አላበቃም። ሮን ወደ ምድብ በታው ለመድረስ ሲገባም ቀደም የሕግ ተማሪ እያለ የሚያውቀው የድሮ ንደኝውን ያገኛል፤ ይህ ሰው መካከያ ውስጥ የሕግ ሥራ ነበር የሚሠራው።

«ታዲያስ ሮን፤ ወዲት ለመሄድ እየተከፈክ ነው?» አለው።

«እግዚአብሔር ይመስገን፤ ወደ ሺቶትናም እየሄድኩ ነው»፤ በማለት መለስ ሮን። እየተጨመረው ተቀት ጊዜ ካለፈ በኋላ ገሰገሰው ለንዲጠቅና ከአርሱ ጋር አብረው ሕግ ክፍል ውስጥ እንዲሠሩ ያሳምንዋል።

ሮን እና ሱ መለያየት አልነበረባቸውም። ሱም ብትሆን፤ «ዛሬ ይሄ ደኑ፤ ነገ ይሄድ» በማለት መሳተፍ ሮንን የሙጥኝ ብላ መያዝ አልነበረባትም። ልቧ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በማረፍ ደስተኛ ሆናለች፤ በየደቅቦት ሁሉ ጌታን እያመሰገነች ነበር።

ይዞ ከሆነ በኋላ፤ አንድ ዕጩ መኮንን ቢሮዬ ይመጣል። ለረጅም ጊዜ ስቅለቅ ብሎ አለቀሰ። «ጌታዬ፤ እኔን ለመርዳት አንድ ነገር ማድረግ አለብዎት። ማሰቱ እንድንፋታ ጠይቃለች። ጠበቃዋ የፍቸው ማረጋገጫ ወረቀት ላይ እንድፈረም ልከልኛል። የጀመርኩትን የዕጩ መኮንንነት ከርሰ እንኳ መጨረሰ የምትል አይመስለኝም። እንዲያውም፤ ሠራዊቱ ሠስዋ እንኳ መቀመል አልፎልግም። እባክዎን ሊረፍኝ የሚችሉትን ሁሉ ያድርጉልኝ» አለ።

«ለችግርህ መፍትሔ ሊሆን የሚችል አንድ ነገር አውቃለሁ። እስቲ ሁሉታችንም እንንበርከክና ማሰባሰብ ልትፈታህ ስለሆነ እግዚአብሔርን እናመሰግን»።

እርሱም ቢሆን አንድ ሮንና እንደ ሱ ሁሉ ሊረዳኝ አልቻለም። እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የሚናገሩትን የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎች በጥንቃቄ አንድ በአንድ አብረን ተመለከትን። ስመጨረሻም ባቀረብኩት ሐሳብ ተሰማማ። አብረን ተንበርከክንና ሁኔታውን ሁሉ ለእግዚአብሔር በጸሎት አሳልፎ ስጠ ፤ በእንደዚያ ሀይነት ሁኔታ እንዲያልፍ ፈቃዱ ስለሆነም እግዚአብሔርን አመስገኝ።

ወደ ምድብ ክፍሉ ሲመለስ ስሜቱ ክፍኛ ተረብሻ ስለ ነበር፤ ሄዶ እንዲያርፍ ፈቃድ ሰጡት። አልጋው ላይ ጋደም ብሎ፤ «ጌታ ሆይ ማስቲ ፍቺ ስመጠየቅም አመስግንሃለሁ። በእርግጥ ሁኔታው ግራ አጋብቶኛል፤ በዚህ ውስጥ ስላለሁ መንገድ ምንም መረዳት አልቻልኩም። ይሁን እንጂ፤ ቃልህ ስለ ማንኛውም ነገር አመስግኑ ስለሚል አመስግንሃለሁ» በማለት ያመሰግን ነበር። ቀኑን ሙሉ እየደጋገመ ስለዚህ ሲያስብና እግዚአብሔርን ሲያመለካን ሞለ። በዚያ ሊሊት አንቀልፍ ሊወስደው ስላልቻለ፤ አብዛኛውን ጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግን ነበር። በማንም ሙሉ ምንም እንኳ አንድ ከበደው ቢሆንም፤ የዕጩ መኮንንነት ሥልጠናውን ሲሰጥ ሞለ። «ጌታ ሆይ፤ ሊገባኝ እንዳልቻለ ታውቃለሁ፤ ሆኖም፤ አመስግንሃለሁ።»

በዚያው ምሽት ራቲን አየበላ በካምፒ ምግብ አዳራሽ ተቀምጦ ነበር። ራቲን አየበላ እያለ፤ «ጌታ ሆይ፤ ከእኔ ይልቅ አንተ የሚሸጥኝን የሚሰጅኝን ታውቃለሁ። እያለፍት ያለህበት ሁኔታ ያንተ ፈቃድ አንድ

ሆን አውቃለሁ። ከምንጊዜውም ይበልጥ አሁን ገልጽ ሆኖልኛል፤ ጌታ ሆይ ተመስገን!» የሚል ሐሳብ በድንገት አገምግሞውን ሞላው።

ብዙም ሳይቆይ አንድ ሌላ ዕጩ መኮንን ትክክውን መታ መታ አደረገና አንድ ሰው በቴሌፎን ሊያናግረው አንደሚፈልግ ነገረው።

በዕጩ መኮንንነት ባሳለፍቸው ሳምንታት ውስጥ አንድም ቀን ስለከ ተደውሎለት አያውቅም ነበር።

ስልኩን ሲያነጣ፤ በሌላኛው ጫፍ የሚያለቅስ ሰው ድምፅ ይሰማል። «ውዴ፤ በደሌን ይቅር ትለኛለህ? መፍታት አልፎልግም። በምንም ዐይነት ከአንተ መፍታት አልፎልግም!»

አንድ ሴት ወይም አያመክታች ልታናግረኝ መጣች። አንድ ለማህታት በአንድ ጓደኛዋ ጉትጉታ ነበር የመጣችው። አጥብቃ ራስዋን ለማሳፋት እንደምታሰብና ይሆንን ማውራቱ ግን ምን ሊጠቅማት እንደሚችል ሊታያት እንዳልቻለ ነገረችኝ።

ቀስ በቀስ፤ የልቧን ታሜው ተኝ ጀመር። ባልዋ ከሌላ ሴት ወልድአል። ለጁ የሚኖረው አባላ ወላጆች ዘንድ ነበር። አማቶችም ለመጠየቅ በሄደች ጊዜ ሁሉ ልጁንም እዚያው ታገኘው ነበር። ይህን ብሎ ደግሞ የሕፃኑንም እናት ሁሉም እዚያው ታገኛት ነበር። ምንም እንኳን ኑሮአቸው ከእጅ ወደ አፍ ቢሆንም ባልዋ ለሕፃኑ ማሳደጊያ የሚሆን ገንዘብ ለወላጆቹ መላክ ነበረበት። እንደዚህ ዐይነት መብሰልሰል ልቧን አያመሳት መኖር አልፎልገችም።

«አይደለህም አትጨካቲ፤ ለችግርሽ መፍትሔ ስላለ መጨካት የለብሽም» አልካት።

በመገረም ትኩር ብላ ተመለከተችኝ፤ «ምንድነው?» አለች። «እዚህ እንንበርከክና ባልሽ ከሌላ ሴት ልጅ ስለ ወሰደ እግዚአብሔርን እናመስግን።» ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የሚናገሩትን የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎች አንብሳት ጀመር። እንባዋን ከዐይኖችዋ እየጠራረገች፤ ስመጨረሻ የምሳትን ለመጠየር ተሰማማች። ከጸሎት በኋላ በገጠማት ችግር ሁሉ እግዚአብሔር የወደደውን እንዲያደርግ ወስኖ ተለያየች።

እንዴት እንዳደረገች ለማወቅ በሚቀጥለው ጠዋት ስልክ ደጠልኩ። «አ ሰጣም ደግኖ ነኝ!»

«አውነት?»

«አዎን ፤ ቅልል ብሎኝና ደስተኛ ሆኜ ነው ከእንቅልፌ የተነሣኩት!»

«ምን አዲስ ነዳር ተገኘ?»

«ትናንትና ወደ ቤቱ እንደ መጡ፤ በሰባቴ ስለ ወሰደው ልጅ አመሰግኖን መሆኔን ስማላየት ምን ማድረግ እንዳስብኝ ዐሰስ ነበር። እግዚአብሔርን የማመለካኘው በእውነት፤ ከሆነ፤ በተግባር ለማሳየት አንድ ነዳር ማድረግ እንዳለብኝ ወስኑኩ። ስለዚህ ስኦማቶቼ ቼክን ጸፍቼላቸውና ስሕጻኑ ስሚያስፈልገው እንዲያውሉት ነገርኳቸው። ዛሬ ጠዋት በጣም ደስተኛ ነኝ።»

በሚቀጥለው ቀን እንደ ገና ደመልኩለት፤ «ዛሬ ደግሞ ከትናንትናው የበለጠ ደገና ነኝ» ነበር ያስቸኝ።

«ዛሬስ ምን አደራገሽ?»

«በአእምሮው ድሑር የሆነ ልጅ ስላላት ጎረቤቴ ማሰብ ጀመርኩ። ዛሬ ጠዋት ወደ ቤትዋ ሄድሁና ሕፃኑን በተመስከተ ምን ልረዳት እንደምችል ጠየቅሁዋት። በጣም ከመገረምዋ የተነሳ ምን እንደምትነግረኝ እንኳ ጠየቅሁት። አብራሃት ቆየሁና ማድረግ የምችለውን አደራገሁ።»

«ስመሆኑ፤ በአእምሮው ድሑር የሆነ ሕፃንን እንዴት መርዳት እንደሚቻል ታውቁያስሽ?»

«አዎን፤ በማስትሬት ድግሪ የተመረቀሁት በዚህ ትምህርት ነበር።»

«ከትምህርት ቤት ከተመረቀሽ ወዲህ በአእምሮ ድሑር ከሆኑ ሕፃናት ጋር ሠርተሽ ታውቁ ነበር?»

«በነጹጽም፤ የተማርኩትን ሥራ ላይ ያዋልኩት በዚህ ልጅ ነው።»

«የተሰያዩ ትግሮች በሕይወትሽ እንዲያልፉ እግዚአብሔር የፈቀደበትን ምክንያት አሁን ይበልጥ መረዳት አልቻልሽም?»

«በግንባ ተረድቼአለሁ ፣ በፍጹም ልቤ አመሰግናለሁ!»

ከዚያን ቀን ወዲህ ሕይወትዋና አመስክራትዋ ፍጹም ተሰወጠ። ከዚያ በፊት የሚያውቁት፤ ሁኔታዋም ሆነ ገጽታዋ ሁሉ ላይ የሆነና የብሶት እንደ ነበር ነው የሚናገሩት። አሁን ግን ሁኔታዋንም ሆነ ገጽታዋን የሚሰውጥ አንድ አስደናቂ ምስጢር ሳታገኝ እንዳልቀረ ይናገራሉ፤ የእርሷን ደስተኛ ሕይወት በማየት ብዙዎች ወደ ክርስቲስ እየመጡ ነበር።

አያሱብ በሁረያችን ያሉ ሁኔታዎችን እንደሚሰውጥ ቃል አልገባልንም ፣ ይልቁንም እርሱ ቃል የገባልን እግዚአብሔር በነገሮች ሁሉ ላይ የበሰይ መሆኑንና ሁኔታዎች በእርሱ ቁጥጥር ሥር መሆናቸውን ስሚያምኑ ሁሉ ስላምና ደስታ እንደሚበዛላቸው ነበር።

ምስጋና የእግዚአብሔር ንብረት ለሁሉም ሰውዎች ላይ እንዲሰጥ ያደርጋል፤ ሰቃይ ያ ከሆነ ደግሞ ጨርሶ ስመስወጥ ያስችሰዋል። ብዙ ጊዜ የትግሮቻችንን መፍትሔ የሚያሳዩብን ወይም እንቅፋት የሚሆኑብን ሰቃይ ያ ያለን ዝንባሌ ነው። እግዚአብሔር ለሰላም ስለሰጠ፤ የተሳሳተ ዝንባሌዎቹን ሳያገደው የተሳሳተ ሐሳብን ዝንባሌዎችንን ሰንዋቆ መሆኑን መያሉ እውነት ነው። ይሁን እንጂ፤ ዋናው ፈቃዱ ከእርሱ ጋር እንድንተባበር ማድረግ ስለሆነ እንዳንድ ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲደርሱ ይፈቅድላቸዋል፤ ይህንንም የሚያደገው ስለ ሁኔታዎቹ ሆኖ፤ ያለንን የተሳሳተ ዝንባሌ ሲያሳዩንና ከእነዚህ ጋር እንድንተባበር ነው።

የምስጋና ጸሎት በከፍተኛ ደረጃ ከእግዚአብሔር ጋር የምንተባበርበትና ሁሉም ታላቅ ነገራት ወደ ሕይወታችን የሚለቀቁበት መንገድ መሆኑን ወደ ግመን መተያየት። እርሱን ማመስገን ደስ ሲሰጥ ለወይም መልካም ስሜት ሲሰማን ብቻ የምናደርገው ሳይሆን ፤ ታዛዥነታችንን የምናሳይበት ተግባር ነው። እንዳንድ ጊዜ የምስጋና ጸሎት የምናደርገው ቅር አያህን፤ ወይም ሳይሰማን ሲሆን ይችላል ፤ ይሁን እንጂ፤ በማመስገን ስንቀጥል የእግዚአብሔር ነገራት ወደ ሕይወታችንና ወደ ሁኔታዎቹ ይለቀቃል። በመጀመሪያ የጠባብ፣ የሀላ ሊሆን ይችላል፤ በኋላ ግን ፤ የቀድሞ የልብ ስብረታችንና ቁሳሰላችንን የሚያጥቡ ወንዝ እስኪሆን ድረስ ያጥለቀልቀናል።

እንዲት የውታደር ማስት መንፈሳዊ ምክር ፍሰጋ ወደ እኔ መጥታ ነበር፤ በእርስዋ እምነት ስትገርግ መፍትሔ አንድ ነዳር ብቻ መሆኑን አርግጠኝ ነበረች።

ከጊዜ በኋላ ባልሞ ሰከር ማዘውተር ጀምሮአል፤ ወደ እኔ በመጣች ጊዜ ትግፋ ተባብሶ ጭፍፍኩ አልተሰሰኩት ሆኖ ነበር። ብዙ ጊዜ ከመጠን በላይ ሰከር ሳሱን ወስል ላይ ያደር ነበር፤ ማስቀና በዐሥራዎቹ ዓመታት ሠራተ ያሉ ልጆቹ አባታቸውን እርቃኑን ለርቃኑት ነበር። እንዳንድ ጊዜ ደግሞ ሌሎች ጎረቤቶች በሚተላለፉበት የኢፓርታማው ኮሪደር ላይ ወድቆ ይገኝ ነበር።

ማስትየዋ የመጨረሻ መፍትሔ እድርጋ የመተኛው ልጆችዋን ይህ መግፋት ነበር። እንዳንድ ወዳጆችዋ ሌላው ቢቀር ወደ እኔ መጣች እንድትናገረኝ ይውተውቷት ነበር።

«ምንም ይሁን ምን፤ ብቻ አብረሽው ኑሪ እንዳይሉኝ። በፍጹም እንደዚያ ማድረግ አልችልም» አለች ገና ልነግራት ያስብኩትን መናገር ሳልጀምር።

«ጉዳይ እብረሽው መናገሽ ወይም ጥሰሽ መሄድሽ አይደለም» አልኳት። «እንድታደርጊ የምመክርሽ ነዳር ቢኖር፤ ባለቤትሽ አሁን ስላለበት ሁኔታ

እግዚአብሔርን እንድታመሰግኙ ነው። ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔር ስለ ማመስገን ቅዱሳን መጻሕፍት የሚያስተምሩትንና እርሷም ስላሰችበት ሁኔታ ብታመሰግኑ በአስደናቂና በበሰጠ መልኩ ትግራን ሊፈታላት እንደሚችል በጥንቃቄ አሰረዳችሁ።

አሰቀኝና ሊታመን የማይቻል መስሎ ቢታያትም፣ በመጨረሻ ግን በአሎት ለመንበርከክ ወስኗች። እኔም እግዚአብሔር ፍጥረተ ግለሰብን ሁሉ በእጅ ያያዘ፣ የፍቅርና የንጹህ መሆኑን የምትቀበልበትን አምነት እንዲሰጣችኋል አላይኩላት።

በመጨረሻም፣ «ለእግዚአብሔር ሁሉም እንደሚቻለው አምናለሁ» አለች።

ከሁለት ሳምንት በኋላ ደ.መልኩላታ።

«በጣም ደስተኛ ነኝ፣ ባለቤቴም ፍጹም ተሰውጦአል፣ ካለፉት ዐለት ሳምንታት ወዲህ አንድም ቀን ጠጥቶ አያውቅም» አለች።

«በጣም ግሩም ነው፣ ባለቤትሽንም ባናግረው ደስ ይለኛል» አልኳት።

«ምን ማለትም ነው?» አለች በመገረምና ግራ የተጋባ በሚመስል አኔጋዘር።

«በሕይወታችሁ በመሥራት ላይ ስላላው የእግዚአብሔር ንጉሥ ባለቤትሽንም ባናግረው መልካም ነው ብዬ ስላስብኩ ነው ላየኝው የፈሰሱት።»

«እስካሁን ምንም አላናገሩትም እንዴት?» ከበሬቱ የበሰጠ ግራ ተጋባች።

«ኸረ በፍጹም አግኝቼውም አላውቅ።»

«መቼም፣ ይህ ተአምር ነው» አለች ድምፅዋን ከፍ አድርጋ።

«አርስምን ባናገርኩስት ዕለት የው አንድ ልማዱ ስክሮ ይመጣል ብለን ለንጠብቀው፣ ከከባት ጻመታት ወዲህ ምንም ሳይጠጣ መጣ፣ እንደ ወትሮው ተጨማሪ ቢራ ፍለጋ ወደ ማቀጠቀጠው ከመሄድ ይልቅ በቀጥታ ወደ ላሎን ሄዶ ከልጆቹ ጋር መነጋዘር ጀመረ። ተገናኝታችሁ የተነጋገሩትን መስለሁ ነበር።»

የምሰጋና ጸሎታችን የእግዚአብሔር ንጉሥ በሌላው ሰው ሕይወት እንዲሠራ አድርጓል። በሰልኩ ውስጥ ሚስትዬዎ ስታሰቅስ ይሰማኝ ነበር።

«እግዚአብሔር ይመስኘን! በሕይወታችን በሚፈጸመው ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔር የራሱ ሥራ እንዳለው የተረዳሁት ገና ዛሬ ነው» አለች ሰቅለት ብዛ እያለቀሰች።

አንድ ከፍተኛ የልብ ሕመም የነበረበት መገት ወታደር ራሱን ስቶ ይወድቅና ወደ ፎርት ቤኒንግ ሆስፒታል ይወሰዳል። እርዳታ ከተደረገለት በኋላ ወደ ቤቱ ቢሄድም ለተከታታይ ምርመራ በየጊዜው ወደ ሆስፒታሉ መመላለስ ነበረበት። በመጨረሻ ግን የልብ ቀዶ ሕክምና እንዲደረግለት በሌላ ሆስፒታል ቀጠር ተያዘለት። አፕራሲዮን የመደረጉ ጉዳይ በጣም ተስፋ ስላለቆረጠው አልኮል ማዘውተር ጀመረ። ጭንቀቱ እየሰፋ በመምጣቱ በመጨረሻ ግላ ለመሄድ ይወስናል። ከምጥ ውስጥ ከነበሩ ወታደሮች ልብሶች ይሰርቅና የተቀዳሚ ስርጭንቱን መኪና አስነሥቶ ሲሄድ መኪናዎ በግምት በጣም ትጉዳለች።

የ መኪሮኛ ወታደር ይያዝና፣ ፍርዱን እስኪያገኝ ድረስ ማረፊያ ቤት እንዲቆይ ይደረጋል። እዚያ እያለ አንድ ሌላ ወታደር ስለ ክርስቶስ ዶንግረውና ጌታን ተቀበለ። እኔ ላየኝው ሰሄድ፣ ከፍተኛ መደቦት ውስጥ ነበር። ሕይወቱን እንዳስላሸና ከእንግዲህ ለምንም የማይባዙትም እንደሆነ ነበር የሚያሰባው።

«ገዢአትህ ተደምስሶልሃል፣ በፍጹም ይቅር ተብሎልሃል» አልኩት። ያለፈ ገዢአትህ እሰራት፣ አሁንም እንገትህ ላይ አንድ ተጠመጠመ ግንብ የለብህም። ይልቁንም እግዚአብሔርን አመስግን፣ አሁን ወዳሰበሱት ደረጃ እንዲያመጡህ እዚያ ሁኔታዎች በሕይወት እንዲደርሱ የፈቀደላቸው እርሱ ነው።

እግዚአብሔርን ለሚወዱት ነገር ሁሉ ተያይህ ለመልካም እንደሚሠራላቸው የሚናገሩ ጥቅሶችን ከእግዚአብሔር ቃል አብረን አነበባን።

«እንዲህም ሲባል ፣ ሕይወትህን ለእግዚአብሔር ካስረከብህ በኋላ የሚሆኑ ነገሮችን ብቻ ማለት አይደለም። በምስጋና አማካይነት ለእርሱ ከሰጠነው እግዚአብሔር ባለፉ ስሕተቶቻችንና ውድቀቶቻችን ጭምር እንኳ መጠቀም ይችላል» አልኩት።

አሁን ነገሩ እየገባው የመጣ ይመስላል። ስለ ሆነው ሁሉ ከልኩ እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመረ። የፍርዱ ቀጠሮ እየተቃረበ ሲመጣ ጠ ቢቃው፣ ቢያንስ የአምስት ጻመት አስፎት እንደሚጠብቀውና በመጨረሻም፣ በሠርድት ከሠራዊቱ ሊባረር እንደሚችል ነበር ያነገረው። ወታደሩ ግን በዚህም ቢሆን አልተደናገጠም፣ የሆነው ቢሆን፣ እግዚአብሔር የሕይወቱ ሙሉ ተቆጣጣሪ እንደ ሆነና ማንኛውም ነገር ለሆኑ እንደሚሆንበት አጥብቆ አያመነ ነበር።

ጉዳዩን የያዘው የጦር ፍርድ ቤት የሚገርም መደምደሚያ ላይ ነበር የደረሰው። በእነሱ መሠረት ወንጀሉ ከባድ ትግት የሚገባው መሆኑን ባለ ሥልጣኖቹ ካሳመኑበት በቀር የጦር ፍርድ ቤት አይሰበሰብም። ወታደሩ

በመንፈሳዊ ደስታ ክትክት ብዬ መሳቅን ለመጀመሪያ ጊዜ ከተለማመድሁ ሰባት ወርች በኋላ፣ ከከተማ ሠጣ ወዳሰ አንድ ገዢ ግራም ሄጄ ነበር። ከክርስቲያን ሠንድሞቼና እንደቆይ ጋር የዚህ ዐይነት ግብረትና የሰራፍት ጊዜ እንደኖረኝ ሰረጅም ጊዜ ስመኘው የነበረ ጉዳይ ነበር።

ለበሽተኞች በግንደባይነት ጊዜ፣ ከአዳራሽ በስተጀርባ ዐይኔን ጨፍኜ በተመሰጠ ተቀምጬ እያለ እግዚአብሔር ራሕይ ሰጠኝ።

በጣም ደስ የሚያስኝና ብሩህ በጋ ቀን አየሁ። እየሩ በብርሃን ተሞልቶአል፣ ሁሉም ነገር ውብና የተስተካከለ መሆኑ ይሰማኝ ነበር። ከዚህ ሁሉ በላይ ግን ጥቅጥት ያለ ጨሰማ የመሰለ ዳመና ነበር፣ ከጥቅጥታቱ የተነሳ በእጅ የሚዳሰስ እንኳ ይመሰላል። ከደመናው ዘልቆ ምንም ነገር ማየት አይቻልም። ከምድር አንገሥቶ እስከዚያ ጥቁር ደመና የሚደርሰ መሰላል ተዘርግቶ ነበር። ከመሰላሉ ግርጌ ብዙት ያላቸው ሰዎች በመሰላሉ ወደ ላይ ለመሆናቸው ፅድል እስኪያገኙ ድረስ አየጠበቁ ነበር። ከዚያ ድትድቅ ዳመና ባሻገር፣ የሰው ዐይን አይቆት የማይሆኑት ውብ ነገር መኖሩንና ወደዚያ መድረስ የሚችሉ ሊታመን የማይቻል ደስታ እንደሚኖረኝ ሰምተዋል። ስዎኝ ተራ በተራ መውጣት ይጀምሩና በፍጥነት ወደ ዳመናዎቼ የታችኛው ጫፍ ይደርሳሉ። ሕዝቡ የሚሆኑትን ለማየት ይጠብቃል።

ብዙም ሳይቆይ በመሰላል መውጣት ጀምሮ የነበረው ሰው ሕዝቡ መሳሰል ይወድቃል፣ ዙሪያውን ከሰው የነበሩ ሰዎችም በየአቅጣጫው ይበታተናሉ። ወደ ጨሰማው ዳመና ሲቀረቡ እቅጣጫ እንደሚጠፋባቸውና ግራ እንደሚጋቡ ነበር የሚናገሩት።

በመጨረሻም፣ የእኔ ተራ ደረሰ፣ በመሰላሉ አያወጣሁ ወይሁ ጥቁር ደመና በተቃረከኩ ቁጥር ይበልጥ ድቅድቅ ይሆን ጀመር፣ የተስፋ መቁረጥ ስሜት ስለተጫጫኝ ሙከራዬን አቋርጤኤ ለወድቅ ነበር። ይሁን እንጂ፣ እንደ ምንም ብዬ ከእንዳ ደረጃ ወደ ሱላው እየተሸጋገርኩ ወደ ላይ ለወጣ በድንገት ከዚህ በፊት አይቼ የማላውቀውን እጅግ ውብና ደስ የሚያሰኝ ብርሃን ተመለከትኩ። የዚያን ብርሃን ከብር በፍጹም በቃላት መግለጽ አይቻልም። ጽልሙታዊ ዳመናውን ሰንተቄ ሳልፍ፣ ከእግሮቼ በታች መሆኑን፣ በላዩ አረማመድበት አንድ ነበር ተራዳሁ። ዐይኖቼን እዚያ ውብ ብርሃን ላይ ሳሳርፍ ያለ አንዳች ችግር ወደ ፊት መራመድ አችል ነበር። የዚያን ድቅድቅ ጨሰማ ባከርይና ምንነት ለመመርመር ዝቅ ብዬ ለመሰከት ግን፣ መስጠም እጅምራለሁ። ከበላዩ መሆን የምትሰው ዐይኖቼን እዚያ ደማቅ ብርሃን ላይ ሳሳርፍ ብቻ ነበር።

ወዲያውኑ ትዕይንቱ ተለወጠና ወደ ኋላ ተመልሼ ሦስቱንም ደረጃዎች ከርቀት አመሰክት ጀመር።

«ምን ማለት ይሆን?» በግሉት ጠየቅሁ። መልሱን ያገኘሁት ወዲያውኑ ነበር።

«ከደመናው በታች ያሉው በጣም ደለ የሚያሰኝና ብሩህ ወከይ ብዙ ከርስቲያኖች የሚኖሩበት ብርሃን ነው። ከዚያ የበለጠ ሕይወት ወይም ነፍ ያለ ስለማይመሰላቸው ባሉበት ሁኔታ ረክተውና ተረጋግተው ይቀመጣሉ። መሰላሉ እኔን የማመለገን መሰላል ነው። ብዙዎች በመሰላሉ ወደ ላይ መውጣት ይሞክራሉ፣ በማንኛውም ሁኔታ እኔን ማመስገን ይጀምራሉ። በመጀመሪያ፣ ሰምስጋና ሰውቀጠል ከፍተኛ ፍላጎት ይኖራቸዋል፣ የማይረዱላቸው ነገሮች ሲገጥሙባቸው ግን ግራ ስሰሚጋቡ በጀመሩት መቀጠል አይችሉም። እምነት የንግቶውና እንደ ገና ቀድሞ ሠደ ተነሡበት ሰፍራ ተንሸራትተው ይወድቃሉ። በሁድቀታቸውም በማያቋርጥ ደስታና ምስጋና ሕይወት መኖር የሚችሉበትን መንገድ ሰመረዳት ተስፋ ሲያደርጉ የነበሩ ሌሎች ሰዎችን ይጎዳሉ።

«በእነዚያ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ የሚያልቁ ወደ አዳስ ዓለም ይደርሳሉ፣ ከዚያ በፊት ከዚህ የበለጠ ሕይወት ሊኖር አይችልም ብለው የገመቱት እኔን ለሚያመሰግኑኝና በሁኔታዎች ሁሉ ጥንቃቄ እንደሚደርግላቸው ለሚተማመኑበኝ ካዘጋጀሁት ሕይወት ጋር ሊወዳደር አንደሚይችል ይገነዘባሉ። ጨለማው የተገም የህል ድቅድቅና እስፊሪ ቢሆንም፣ ወደ ሰማያዊው መንግሥት ብርሃን የደረሰ ሁሉ ዐይኖቹን ጨለማው ላይ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ባሰገኘሁት ድል ላይ የሚያሳርፍ ለው ግን በትግርቶ ላይ ይረማመዳል። በእያንዳንዱ ጥቃትን የሕይወት ገዳታችሁ መሥራት መቻሉን ማመን የተገም የህል አዳጋች በመስልም፣ የምስጋናን መሰላል አጥብቃችሁ በመያዝ ወደ ላይ ውጡ።»

በራሕዩና በትርጓሚው ክፍል ሰመመን ላይ ነበርኩ፣ ያየሁትን ነገር ሰሌሎች ሰማካፊል እግዚአብሔር የሚፈቅድልኝ መቼ ሊሆን አንደሚችል ግሰብ ጀመርኩ።

በዚያው በሽርሸፍ ሰፍራ አያለሁ፣ የጤንነትና የቤተ ስብ ችግር ከነበረበት ሴት ጋር ተገናኘሁ። በእንዲህ ዐይነቱ ሁኔታ ውስጥ ለደሰች እግዚአብሔርን ማመላገን አንዳች ጥቅም ሊያስገኝላት አንደሚችል ማሰብ በጣም ከባድ ነበር።

ምራት እንዲሰጠኝ በውስጤ ጠየቅሁ፣ እግዚአብሔር «ንገራት!» አለኝ።

እንደ ታዘዝኩት ነገርኳት። «ይህን አሁን የምንገርሽን ለመስማት እንቺ የመጀመሪያው ሰው መሆንሽ ነው» አልኳት።

የምንግራትን በመስማት ላይ እያለች፤ ሽኩሻ ሲነሳትና፤ እንዳት አስደሳች ነገርን በሚጠብቅ ሁኔታ ፊትና ዐይኖቿ ሲበሩ ማየት ችፍ ነበር።

ያየውት ራእይ ጳውሎስ በኢፌደን ምዕራፍ እንደ እና ሁለት ከተናገረው በመጠኑም ቢሆን ለየት በሚሉ ቃላት ተገልጿል።

«በሰማዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ በክርስቶስ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እምላክነት እባት ይባረክ (ይመስገን) በፊቱ ቅዱሳንና ነውር እልባ እንድንሆን ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ በእርሱ መርመናልና።... ይኸውም ክቡር የሆነው ጳውሎስ እንዲመሰገን ነዎችን ሁሉ ራስ በሆነው በክርስቶስ ሥር ለመጠቀሙ ነው። በክርስቶስ ተስፋ በማድረግ የመጀመሪያ የሆነው እኛ ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው። ለእኛም ለምናምነው ከሁሉ በላይ ታላቅ የሆነውን ገደሉን እንድታውቁ... ክርስቶስን ከሙታን ሲያስነግሱና በሰማዊ ስፍራ በቀኝ ሲያስቀምጡ የታዩው ከግዛትና ከሥልጣን፤ ከገደልና ከቤትነት... እግዚአብሔርም ከክርስቶስ ጋር አስነግን ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በሰማዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን...» ኢየሱስ ክርስቶስ ከጨለማ ገደላት ሁሉ በላይ ከፍ ብሎል። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገረው፤ የእኛም ትክክለኛ ስፍራ ከክርስቶስ ጋር ከጨለማው በላይ እንድንሆን ነው። ወደዚያ መድረሻው መሰባል ደግሞ ምስጋና ነው!

የምስጋናን ገደል ይለልጥ እየተረዳው በመጣው መጠን፤ ወደዚያ ሕይወት እንዳንገባ እንዳንድ ጠላት የሚያደርጋቸውን መሰናክሎችንም መረዳት ችያለሁ።

ስለ ምስጋና ይበልጥ ለመረዳት መጽሐፍ ቅዱስን ለመረምር፤ በክርስቶስ እማካይነት በጨለማ ገደላት ላይ ስላለንም ድል የሚያመለከቱ የትዳሳት መጻሕፍት ክፍሎችንም እንችምለሁ። በእርሱ የሚያምኑትን ስለሚከተሉባቸው ምልክቶች ኢየሱስ የተናገረውን ከማርቆስ 16 የተረዳሁት ቀደም ባለው ጊዜ ነበር፤ ቃሉ፤ «በሰማ እንገንገንን ያመጣሉ፤ በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ፤ እባቶችን ይይዛሉ፤ የሚገድል ነገር ቢጠጡም እይነዳቸውም፤ እጃቸውንም በደውያኖች ላይ ይጭናሉ አነርሱም ይድናሉ» የሚለው ነው።

ይህ ከላይ የተሰጠው ተስፋ በይህ በሃያ እንደኛው መቶኛ ዓመት የምናረው እኔን በተመለከተ እውነት መሆን እለመሆኑን፤ እውነት ከሆነ ደግሞ፤ እንዴትና መቼ ልጠቀምበት እንደሚገባ እግዚአብሔር እንዲያሳየኝ አልያለሁ።

ከአንዳንድ ሰዎች ጋር ስሆን ብዙውን ጊዜ ምንም ነጻነት እንደማይሰማኝ አስተውያለሁ። ስለዚህ ጉዳይ እግዚአብሔርን ስጠይቅ የእነዚህ ሰዎች ችግር እንገንታዊ ባሕርይ ያለው መሆኑ ነበር የተሰማኝ።

በጸሎት ጊዜ ከእንዲህ ዐይነቱ ሰው ጋር ስገናኝ ምን ማድረግ እንዳለብኝ እግዚአብሔር እንዲመራኝ አልያለሁ።

እንደ የውቃደር ሚስት ባልሞ ከሦስት ልጆቿ ጋር ጥላት ሄዶ ነበር። የምታደርገው ስለ ጠፋት ራሷን ለማጥፋት ሞክራ ነበር። ሆኖም፤ በአስቸኳይ ወደ ሆስፒታል ስለ ተወስደች ከሞት ተርፋለች። ወደ ቤት ከተመለሰች በኋላ ጓደኞቿ ወደ እኔ አመጡላት። የተሰፋ መቆራጫና የመራርነት ተምሳሌት ነበረች። ከሞቱት ዓመታት ወዲህ፤ እንደም ቀን ፊገግ ብላ አይተዋት እንደማውቁ ጓደኞቿም ነግረውኛል። ስላለችበት ሁኔታ እግዚአብሔርን እንድታመሰግነው ልነግራት ጀምራ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ እንደዚያ ከማድረግ እንድታቀብ በውስጡ ይሰማኝ ነበር። ዐይኖቻችን ትኩር ብዬ ስመለከት፤ እንድ ችግር እንደ ነበርና ሁኔታው ከነፋ መናፍቅት ጋር የተያያዘ መሆኑ ወዲያውኑ ተሰማኝ።

ከነፋ መንፈስ ጋር ፊት ለፊት እንደ ተጋራጥሎ ስረዳ፤ የፍርሃት ስማት አደረብኝ።

«ኔታ ሆይ፤ ሥራውን የምትሠራ እንተ መሆንህን በመተማመን፤ በእምነት አቆማለሁ» በማለት በውስጡ አለይኩ።

በቀጥታ ዐይኖቻችን እየተመለከትኩ፤ በኔታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በፈለሰው ክቡር ደሙ ገደል ከእርሷ እንዲጣጣ ጠንከር ባለ ቃል እርኩሱን መንፈስ አዘዘኩት።

መስታወት መስል ዐይኖቻችን ወዲያውኑ ጥርት አሉ፤ ብትታመንበትና ብትመስግኑም እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ ወደ መልካም እንደሚለውጣቸው ስነግራት በሙሉ ልሷ ታዳምጠኝ ጀመር።

እሁን በሚገባ መረዳት ችላለች፤ የጨፈገገው ፊትዋ በአስደሳች ፈገግታ ተሞልቶአል። ሕይወትዋን አደጋ ላይ የጣለውን የጨለማ ገደል ቀንበር ኢየሱስ ክርስቶስ ሰብሮታል።

እንደ እኔው ለመከላከያ ሠራዊት እባሎች መንፈሳዊ ምክር በመስጠት የገለገሉ የክፍ ክር ካውግን የምስጋናን ገደል በግል ሕይወታቸው መለማመድ ጀምረው ነበር። በከይወታቸው ለሚገጥሙባቸው ችግሮች ሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን ከጀመሩ በኋላ፤ ብዙ ሳይቆይ እንደ ምሽት ወደ ቤታቸው ሲገቡ የሁለት ዓመት ልጃቸው መርዝ እንደ ጠጣቸው ለአስቸኳይ ርዳታ ወደ ሆስፒታል መውሰድባቸው ተነገራቸው። ወዲያውኑ መኪናቸውን አስነሥተው በሙሉ ፍጥነት ወደ ሆስፒታል በረፉ።

አለም፣ አለፈው በባርነትና በጭንቀት ተወግዶ ነበር። ወዲያው ግን ምን እያደረጉ እንደ ነበር ተገነዘቡ፤ መኪናቸውን ግን አድርገው እየነዱ ስለሆነው ሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመሩ።

የሆሰፊታሉ ሠራተኞች ሆድዋን ካጠቡ በኋላ ከሕሰፊይ አደረጉት፤ ከሁለት ነዳቶች አንዱ ሊሆን እንደሚችል ነገሩዋቸው። በመጀመሪያ፤ በዚያ ሌሊት በጣም ኃይለኛ ትኩሳት ይኖራል፤ በሁለተኛ ደረጃ፤ በሰንባ ምች (ኒሞኒያ) የመጠቀቷ ዕድል ዘጠና አምስት ከመቶ ይሆናል።

ከረ እና ባለቤታቸው ናንሲ ዶክተሮቹ የነገሯቸው ሲሆን በትርብ ለማየት ልጃቸውን ወደ ቤት ወላጆች።

እቤት ሊደርሱ ከረ ልጃቸውን እንሥተው ክንዳቸው ላይ አደረጉና፤ «ለማያገግ አባቱ ሆይ፤ ሰይጣን እኔን ለማጥቀስ እንደ ገና እያሞከረ እንደ ሆነ እውቃለሁ፤ ያም ሆኖ እንተን አመስግኛለሁ! ልጄ ስርጂኒያ ምንም ትኩሳት ወይም የሰንባ ምች እንዳይኖራት በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ፈውስህን አውጃለሁ» በማለት ጸለደ። በማገሥቱ ጠዋት ስርጂኒያ እንደ ቀድሞ ሁሉ ኖሯም ጤነኛና ንቁ ሆና ተገግቶ። ሐሴጣቶቹ የነገሯቸው ችግር በፍጹም አልደረሰባትም።

አንድ በንግድ ሞያ የተሰማራና የተሳካለት ስው በዐሥራዎቹ ዓመታት ውስጥ ስላለች ልጇ ሊያናገራን መጥቶ ነበር። ያንን ቤተ ሰብ በትርብ እውቃለሁ፤ ለልጅቱ ምን ያህል ናቅር ያሳይዋትና ምን ዐይነት ጥንቃቄ ያደርጋለች እንደ ነበርም እውቃለሁ፤ ያም ሆኖ በታናሽ አገቷ ላይ ከፍተኛ ጥላቻ ነበራት። ብዙ ጊዜ ክፍኛ ደብዳቤዎች፤ ባገኘችው ጎጂ ነገር ሁሉ መትታለች።

በሁኔታው ግራ የተጋቡት ወላጆች ለሕክምና ወደ ላይኪዮትሪስት ወስደዋት ነበር፤ ለብዙ ጊዜም የሚያሟኑ ክኒናችን ስትወስድ ኖራለች፤ ለደረሰባቸው እስከጋሪ ሁኔታ እግዚአብሔር መፍትሔ እንዲሰጣቸው ለዓመታት ሲጸልዩ ነበር።

ይሁን እንጂ፤ ከጊዜ ወደ ጊዜ ጥላቻና ቀጣዩ ይበልጥ እያየለ መምጣቱን ነበር የተረዱት። ስለ ሁኔታው ሲያጫወቱኝ አንድ ያልሞከሩት ነገር መኖሩንና ያንን መሞከር እንዳለባቸው ነገርኳቸው።

«ምንድነው እሱ?» በማለት ሁለቱም በአንድነት ጠየቁት።

«በሕይወታችሁ የጎደላችሁን ነገር ለማሟላት በማሰብ ይሁን ልጅ ስለ ሰጣችሁ እግዚአብሔርን አመስግኑት። ለቤተ ሰባችሁ ታላቅ በረከት የሚሆኑትን ስለሚያውቅ በእውነት አመስግኑት» አልኳቸው።

በመጀመሪያ፤ ይህን ማድረግ ከሚችሉት በላይ አንድ ሆነ ነበር ያሰቡት። ችግሩን ለመፍታት ለዓመታት ሞክረዋል፤ ሁሉም ነገር በትክክል

ወደ ነበረባት ሲመለስ ድንገት ደስ ሊያሰኘችው የሚችል መንገድ መኖሩን አያውቁም። እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የሚናገሩትን የቀዱሳት መጻሕፍት ክፍሎች ሁሉ እብረን ተመለከትን፤ እግዚአብሔር ተአምር አድርጎ ለርሱን ማመስገን እንዲችሉ እንዲረዳቸው አብረን ጸለደን።

በእርግጥም ተአምር ተደረገ። እስፊላጊቲቱ ተሰምቷቸው ማመስገን ጀመሩ። ለሁለት ሳምንታት ያህል በየቀኑ ይህን አደረጉ። ይህ ደግሞ ከማያቋርጥ ጭንቀትና ፍርሃት ይልቅ ሰላምና ደስታን እንዲለማመዱ ረዳቸው።

አንድ ምሽት ሳሉን ውስጥ ተቀምጠው ነበር ፣ ታላቁቱ ልጃቸው በዕቃ ውስጥ ያለ እበባ ይህ ክፍሉ መሐል ቆማ ነበር። የወላጆችዋ ዐይኖች እርስዋ ላይ መሆናቸውን ካረጋገጠች በኋላ፤ ፈገግ አለችና የያዘችውን ዕቃ ምንጣፍ ላይ ሰቀቀችው። የዕቃው ስብርባሪ ፣ አበባዎችና አፈር እዚህና እዚያ ተበቃተች። የሚሰጡትን ምላሽ በመጠበቅ ፈገግ ብላ ቆማ ነበር። ወላጆቿ ግን እግዚአብሔርን በማመስገን ሕይወት ተሞልተው ስለ ነበር፤ በሁኔታው ከመናደድ ይልቅ ሁለቱም በእንደነት፤ «ጌታ ሆይ ፣ ተመስግን» አሉ።

ልጅቷ በመገረም ተመለከተችቸው። ከዚያ በኋላ ራስዋን ቀና አደረገችና ወደ ላይ አያች፤ «ጌታ ሆይ ፣ ስላስተማርኪኝ አመስግንሃለሁ» አለች። ከዚያች ቅጽበት ጀምሮ እየተሻሻለች ይሄድ ጀመር።

ወላጆችዋ ወደ እኔ የመጡት እጅግ ደስ ብለውዋቸው ነበር። የምስጋና ነደል ሥራውን ሠርቶአል። በዚያች ልጅ አማካይነት ስይጣን ለዓመታት ያንን ቤት ሲያመሰቃቅል ጥሮአል። አሁን ግን እዚህ ከሸፍክል። ከያህቆብ መልእክት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ እንዳለብንና ሰይጣንን ግን መቃወም እንዳለብን እናንባለን። በሮማ 12፥11 ደግሞ፤ «ክፍን ተግባር በዘጌ ተግባር አሸንፉት እንጂ ለነፍ ነገር አትሸነፉ» ያለውን እንደት አውን ማድረግ እንደሚቻል አወሰሰ ይብላል።

ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን መርሕ ስናገር የሰው አንዳንድ ሰዎች ይሆናሉ፤ «ቀና ቀናውን እስብ» (ፖዘተቭ ቲንኪንግ) የሚለው ሥነ ልቦናዊ ምክር አይደለም እንዴን ይሉኛል። በፍጹም አይደለም። ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን ማለት በገሃድ የሚታዩ ችግሮቻችን እንደሌሉ ማሰብ ወይም መካፈል ማለት አይደለም። አውሎ፤ «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ክምስጋናም ጋር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አትርቡ እንጂ ስለ ማንኛውም ነገር አትጨነቁ። ከግስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሰባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል» በማለት ስለ ምንም መጨነቅ እንደማይገባ ለፈልጎብኛል ክርስቲያኖች ጽፍላቸዋል።

የሕይወትን ብሩህ ገጽታ ብቻ መመልከቱ ከሕቅ መራቅ ነው። ከሕቅ መራቅ ደግሞ እደገኛ ነው። እግዚአብሔርን የምናመለካው ስለ ችግሮቻችን ጭምር እንጂ ምንም ችግር ስላልደረሰብን ወይም ደርሶብን ስለማያውቅ እይደለም።

ችግሮችን እንዲያዩ ዐይኖቻችንን ለመጨረጥ እንሞክርም። ይልቁንም ኢየሱስ ክርስቶስ እጌታችን የተደቀኑትን ችግሮች የምናሸንፍበትን መንገድ ያመለከተናል።

የምስጋና መሰላል ተዘርግቶልል፤ እገሌ ከእገሌ ሳይባል፤ ሰዎች ሁሉ ባሉበት ሁኔታ እሁኑኑ፤ እግዚአብሔርን ማመስገን መጀመር እንደሚችሉ እምናለሁ።

የምስጋና ሕይወታችን እግዚአብሔር ወደሚፈልገው ፍጹምና እንዲደርስ ከተፈለገ፤ ምንም ዐይነት ሽልግት ከመጠበቅ ሐሳብ ነጻ ልንሆን ይገባል። ምስጋና፤ ከእግዚአብሔር ጋር የምንደራደርበት ሌላ መንገድ አይደለም። «በዚህ ሁኑንቅጥ መካከል አመሰግንኝላል፤ እንተ ደግሞ ከዚህ ችግር አውግኝ!» ማለት እንችልም።

በንጹሕ ልብ እግዚአብሔርን ማመስገን ማለት፤ ልባችንን ከማንኛውም ዐይነት ያልጠራ እስተባባተና በውር ዐላማ እንዲያንጸው መፍቀድ ማለት ነው። በእዲህ እለምሮና መንፈስ፤ በክርስቶስ ሠብዓ መኖር እንድንችል፤ በየጊዜው ለእኛነታችን መጥጥን እሰባን።

ለራስ መጥጥጥ በሕይወት ዘመናችን ሁሉ የሚቀጥል የማያቋርጥ ጉዞ ነው፤ ይህን ጉዞ የምናደርገው በምስጋና ብቻ መሆኑን ወደ ማመን መጥቻለን።

እግዚአብሔር እንድናመለካነው እየጠራን ነው፤ ከፍተኛው የምስጋና ደረጃ በዕብራይስጥ 13+15 ጳውሎስ የሚመክረን ነው፤ «በሰዚህ ዘመትር የምስጋናን መገባደጃት ይኸውም ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ በኢየሱስ አማካይነት ለእግዚአብሔር እናቅርብ።»

የምስጋና መገባደጃት የምናቀርበው ዙሪያውን ሁሉ ጨለማ ሲሆንብን ነው። ሽኩቻ ከከበደው ልብ ስለእግዚአብሔር የሚቀርብ ነው፤ ምክንያቱም እርሱ እምሳካ፤ እባትና፤ ጌታ በመሆኑ ነው።

እርሱን ማመስገን በንጀምር፤ በየትኛውም የመሰለሉ ደረጃ ሳይ ብንሆን እንኳ፤ መንፈስ ቅዱስ ይበልጥ ሁለንተናችንን መሙላት ይጀምራል።

ዘወትር እግዚአብሔርን ማመስገን ማለት ያለ ማቋረጥ ከእኛነታችን ማነስና፤ ከኢጥሮስ ጋር እኛም በቃላት ሊገለጥ የማይችል ደስታና የክብር መጣት ያለበት ሐሳብ እስክንጠግድ ድረስ፤ በውስጣችን ያለው የክርስቶስ ሀልዎት እያደገ መሄድ ማለት ነው።

መደምደሚያ

የምስጋና ፍሬን ካንበቡ በኋላ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኞቻቸው ተቀብለዋል። በእሁኑ ሰዓት ይህን መጽሐፍ በማንበብ ሳይ ያለህ ወዳጄም ከጌታ አንዳች ነገር እንድትቀበል ጸሎቴ ነው።

የምስጋና ፍሬን ካዘጋጀሁ ማለትም ከዛሬ ሃያ ሰባት ዓመት ወዲህ፤ በሕይወታችን ለሚደርሰው ነገር ሁሉ ጌታን ብናመሰግን ነገሮችን የሚለውጥና የሚገለባብጥ ታላቅ ገደል በሕይወታችን እንደሚሠራ የነበረኝ እምነት ይበልጥ አያደገ መጥቷል። ኢየሱስ ክርስቶስን የሕይወትህ ጌታና አዳኝ አድርገህ ካልተቀበልህ፤ የሚከተለውን አብረኸኝ እንደትጸልይ አጋብዝሃለሁ።

እግዚአብሔር አምሳኬ ሆይ፤ ገጠኢተኛ መሆኔን እቀበላለሁ። የሚስታውሳቸውንም ሆነ የዘኀጋሁዎቻችንን ገጠኢቶቼን በሙሉ ይቅር በለኝ። ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፤ አንተ ገጠኢት የሌለው ሕይወት ስለ ኖርህና የአኔን ገጠኢት ቅጣት ስለ ተቀበልህልኝ እመሰግንሃለሁ። አዳኝና ጌታዬ አድርጌ እቀበልሃለሁ፤ የሰጠኸኝንም የዘላለም ሕይወት ስጠታ በእምነት እቀበላለሁ። ለአንተ ለመኖር፤ ሳገለግልህና ሳከብርህ እፈልጋለሁ። መንፈስ ቅዱስህንም እቀበላለሁ፤ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ልከተልህ ፈቃደኛ ነኝና እርዳኝ። አሜን።

ኢየሱስ ክርስቶስን የሕይወታችን ጌታና አዳኝ አድርገን ከተቀበልንው፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ በልባችን መገባደጃት ይጀምራል። መንፈስ ቅዱስ በሕይወትህ የእግዚአብሔርን ዐላማ እንዲፈጽም የምትፈቅድ ከሆነ፤ የሚከተሉትን ነጥቦች ተግባራዊ እንድታደርግ አበርቶቼ እመክርሃለሁ።

1. በየዕለቱ የእግዚአብሔርን ቃል በትጋት አጥና። ምናልባትም፤ ይህን ለንጹህደርግ አንጻጻድ ክፉ ገይላት ሊያሳምኑህ ይሞክሩ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ራሱ፤ «በእስትንፋስ እግዚአብሔር» የተጻፈ መሆኑን ይናገራል። ያ ሰግደዋል እስትንፋስ ካልረዳን ብዙም ሳንቆይ ለብ ያልን ክርስቲያኖች እንሆናለን።

ከሚቀጥለው መጽሐፍ «ቅምሻ»

ይበልጥ ሰዎችን መውደድ የምትችሉበትን ጽኑ እግዚአብሔር እንዲሰጠኝ ማለጥ ነበር። ይህን እንኳን ጥላታ ላይ አደር ብዬ፤ «እኔ ኮ ይህን ያህል ጥላታ ያለኝ ሰው አይደለሁም» በማለት ራሴን መሸንገል ጀመርዎ። እውነት ነው፤ በተለያዩ ስፍራ ጸያተ-ዘመናዊት በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችን አገልግያለሁ፤ ብዙዎች በአገልግሎቱ ሲባረኩ አይቻለው ፣ ይህ ደግሞ ሊሆን የቻለው ሰዎችን በመውደድ ነው የሚሉ ማምት አሳድሮብኝ ነበር።

በኋላ ግን ማምቱ ትክክል እንዳልነበረ ተረዳሁ። አንድ ቀን አንዲት በጣም የነሰቀለችና ከጥቅም ውጪ የሆነች፤ ምንም ዓይነት እርዳታ ሲደረግላት ሰው ትሆናለች ተብሎ የማትታሰብ ሴት ወደኔ መጣች። እንዲህ ዐይነትዋን ሴት መውደድ ፀናጽም የማይቻል መሰሉ ነበር የታዩኝ፤ ስለሆነም፤ በተቻለ መጠን ቶሎ ብትሄድልኝ ፈለግኩ።

ወደ ቢሮዬ ይህን ማምቱ የመጣው ወታደር ጓደኛዋ ነበር። ለብዙ ጊዜ ያልታጠበችው ማዘገፍ አድፍ ፊትዋ ላይ ተጋግሮአል። ጠንቅቆ ተንጨፍሮአል። ለብዙም በጣም ከመቆሸሽም በላይ ተቀድቶአል። እግሮችዋ በጠባባዎች ተካግሮኑረዋል። በዚህ ላይ ደግሞ ታጥቀው የምታውቅ አይመስልም። ከሰውነትዋ የሚመጣው መሳሪያ ጠረን ከፍሎን ሞላው። ጥላቻና አይጸጸሽነት ከገጽታዋ ይነበባል። ብዙ ከማልቀሰዋ የተነሣ በይደኛዋ አባብጠዋል።

ይቺ ምስኪን ፍጡር ወደ ፎርት ቤኒንግ የመጣችው አንዳረዘችለት ለዚህ ወታደር ጓደኛዋ ልትነግረው ነበር። የተረዘሙ ልጅ የእርሱ መሆኑን በግምገም፤ ሊያገቡት ግን አልፈለገም። ይህ ደግሞ በጣም አናድዶአታል። እንደምትገድለውና ቀጥላ ራስዋን እንደምታጠፋ ትዝት ነበር። ከዚህ በፊት ከጋብቻ ወጪ አንድ ልጅ ወልደላች፤ በዚህ ጊዜ ግን ለማግባት፤ ያ ካልሆነ ደግሞ ለመሞት ወስናለች።

ትኩር ብዬ አየኋለት፤ እንዲህ ያለ ፍቅርን የተራቡ ተስፋ የቆረጠ፤ በፍርሃትና በብቸኝነት የተጠጠ ሰው ገጥሞን እንደማያውቅ ዐሰብኩ። ያም ሆኖ፤ ለእርሷም ለመጸለይ ማለብ ራሱ አንገሽግኝ ነበር፤ እውነቱን ለመናገር በእጅ ልነካት እንኳ አልፈለግኩም።

«ይታ ሆይ! ይህችን ሴት ወደ እኔ የመጣች ለምንድ ነው?» በማለት በውስጡ ቃተትኩ።

2. በየዕለቱ ጸልይ። አያሱስ ራሱ በየዕለቱ የመጸለይ ልማድ ነበረው ፣ በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ለመገጋገር ጠዋት በማለጻ ይነሣ ነበር። ቢያንስ አንድ ሰዓት ያህል እንኳ፤ ለምን መጸለይ እንዳልቻሉ ደቀመዛሙርቱን በመገረም ጠ ይቋቋሙ ነበር። በሥራ ብዙት በማሳበብ ወይም ደግሞ ምንም ውጤት የለውም በሚል ሐሳብ ከጸሎት እንዳትዘናጋ ተጠንቀቅ። በትጋትና በተመሰጠ ብትጸልይ፤ ከዚህ በፊት አይተኸው በማታውቀው አዲስ ጉዳይ እግዚአብሔር ራሱን ይገልጻልሃል።

3. ከማንኛውም ዐይነት ክፉ ነገር ራስህን አርቅ። ዘወትር የምናደርገው ከሆነ፤ ማንኛውም ክፉ ነገር ሊለመድና ተቀባይነት ያለው መሰሉ ሊታዩን ይችላል። ለምሳሌ ያህል፤ አንዳንድ የቴሌቪዥን ፕሮግራሞችና ሲኒማዎች ከፍሎን ነገር ማራኪና የሚሰቡ፤ ከዚያም በላይ መልካም አድርገው የማቅረብ ዐላማ አላቸው።

4. በየዕለቱ ስለ ጌታ አዳኝነት መስክር! እግዚአብሔር ኅግ ስታችንን ህሉ ይቅር አለን፤ የዘላለም ሕይወት ስጦታንም በነጻ ሰጠን። ለዚህ በጎ ሥራው ምላሽ እንዲሆነንም ስለ ልጁ የማዳን ሥራ ለሌሎች እንድንመስክር ይፈልጋል። ብዙዎች ብርቱና ጠንካራ ክርስቲያን መሆንን ለመሣር ብዙ ጊዜ ያሳልፋሉ፤ ሌሎችን ወደ ክርስቲያን ማምጣት በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ የሚረዱን አንዳንድ ዋነኛው ጉዳይ መሆኑን ግን አልተረዱም! ይህ በረከት እንዳያመልጥህ አመክርሃለሁ!

«ከልጅቼ አንድዎ ናት» የሚል መልስ መጣ። «በጎጠላትዎ ጠ ፍታለች። የእኔ ፍቅርና ፈውስ ያስፈልጋታል። ወደ አንተ ያመጣኝት እንድትወዳትና ስለ እኔም ፍቅር እንድትነግራት ነው።»

ግብዝ መሆኑ በደንገት ታወቀች። ምንም ልዩነት ሳላደራገ ስዎችን ሁሉ የምወድ ነኝ በማለት በራሱ ስኩራራ ነበር። አሁን ግን ከማንም ይበልጥ ፍቅር የሚያስፈልጋት ሴት ወደ እኔ ስትመጣ በእጄ ለመንካት እንኳ ተጻይፈላለች።

«ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ። የምኩራራበት ፍቅር ምን ያህል ጠብባኛ ራስ ወዳድ እንደ ሆነ ስላላየኸኝ አመሰግንሃለሁ። ፍቅር ማጣቱን አስመግደሁ፤ ልወዳት እንድትል በራሳህ ፍቅር ሙሳኝ።» በማለት በውስጡ ጸለጸ።

ልጅቱ ስቅለት ብላ ታለቅሰ ነበር። ሕይወት የለሽና ማሰካራ የተቀቡ ዐደኖቿ አብብጠዋል።

«እባክህን ፣ እኔን ለመርዳት የሚቻል ምትን ሁሉ ያድርጉ!» አለች።

«በእግዚአብሔር ታምኛለሽ?»

በአምነታ ራስዋን እየነቀነቀች፣ ከሽኩሽኩታ ባልተሻሰ ድምፅ፣ «አዎን» አለች።

«ሊረዳሽ እንደሚችል ታምኛለሽ?»

ጥቂት አመነታችና በተላሉ መስማት በማይቻል ድምፅ፣ «ሊረዳኝ እንደሚችል አምናለሁ። ሊረዳኝ የሚፈልገ ግን አይመስለኝም። በአንድ ወቅት እኔም ክርስቲያን ነበርሁ፤ አሁን ግን በእንደዚህ ዐይነት ብልሸት ውስጥ ነኝ። ሊረዳኝ ቢፈልግ እንኳ እኔን ከዚህ ማጥ ለማውጣት ምን ሊያደርግ ይችላል?» አለች።

«እግዚአብሔር ሊረዳሽ ይችላል፤ ሊረዳሽም ይፈልጋል» አልኳት እርግጠኛነት በጎደለው ሁኔታ።

ራስዋን እየነቀነቀች፣ በተለፋ ቢስነት ዐይነት ትኩሻዋን ከፍ ገቅ አደረገች።

«እባክሽን እግዚአብሔር እንደሚወድሽ ለመቀበል ሞክረ። ከበርዮ ከመውጣት በፊት በራሱ ደስታና ሰላም ይሞላሻል ፤ ለማንኛውም ችግር መፍትሔ ይሰጣሻል» አልኳት።

ልጅቱ አፍዋን ከፍታ በጥጥት እየሰማችን ነበር፤ ወታደሩ ግን እንዲያገባት የምንገራው መለሎት ተደናግጠዋል።

«ሳይ ወደዚህ ያመጣሽ እግዚአብሔር ራሱ ነው» በማለት ቀጠለው። «ምን ያህል እንደሚወድሽ መረዳት እንድትችይ ይህ ሁሉ ችግር በሕይወትሽ

እንዲደርስ ፈቅዶአል። ለሕይወትሽ አስደናቂ ሰቃይ እለው፤ በሕይወትሽ በሆነው ነገር ሁሉ ብታመሰግኝሁና ብትታመኝበት፤ እግዚአብሔር እየራዳሽ መሆኑን አሁኑኑ ታውቁያስሹ።»

«ስለዚህ ሕይወት ላመለኘኛው?» ዐደኖችዎ በድንገተኛ ቁጣ ፍም መሰሉ። «የምፈልገው ደክ ሰው እንዲያገባኝ ብቻ ነው። ልጄ ያለ አባት እንዲያድግ አልፈልግም።»

«እለቲ ደህን እዩ» አልኩ። ያሰመርኩበትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ በጣቱ እየጠቀምኩ።

«... በማናችሁም ሁኔታ አመስግኑ ፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ እያሰሰ ለእናንተ ይህ ነውና» (1ኛ ተሰሎንቃቄ 5+18)። እንደ ገና ደግሞ ከሮሜ 8=28 «እግዚአብሔርን ለማወዳትና እንደ ሐሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለሰጠ እንዲሠራ እንደሚደረግላቸው እናውቃለን» የሚለውን አውጥቼ አገብብኩለት።

ሕይወት የለሽና ባይ ዐደኖችዎ በጣርባራ ፈጠጠ። ስለእንደዚህች ዐይነትዎ የቆሰሽ ፍጡር ስለ እግዚአብሔር ፍቅርም ሆነ ማንኛውም ፍቅር መናገሩ ዋጋ እንደሌለው ዐስብሁ። ሌላው ቀርቶ፤ «ፍቅር» የሚለው ቃል ትርጉም እንኳ የጠፋት ይመስላል። በዚህች ሴት ልብ ውስጥ የሚሰተዋልን ልኬረር መፈንጠቅ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው።

«የእኔ እነት እንድንላል ይልሽ ፈቃድኛ ነሽ?»

«አዎን ፣ ይቻላል» አለች ብዙም ያሰበችበት በማይመስል ሁኔታ። እጄን ራስዋ ላይ ለማድረግ ወደ እርስዋ ተጠጋሁ፤ ገቅ ብዬ ስመለከት ከበሬቱቱ ይልቅ ምን ያህል እንደ ቆሸሸኝ አየሁ። ከስውነቷ የሚወጣው መግዢ ጠረን ይሰነፍባል።

«እግዚአብሔር ሆይ» አልኩ ገሣ ባለ ድምፅ። «ሰለኝ ያለህ ፍቅር ምንኛ ወሰን የለሽ ነው? . . . እኛ ከራሳችን ማውጣት ከምንችለው ትንሹ ፍቅር ይበልጥ እጅግ ታላቅ ነው። ጌታ ሆይ እባክህን አሁኑኑ ፍቅርህ ይንካት፤ እኔም እንድወዳት አርዳኝ።»

ከዚያ በኋላ ተረጋግቼ እጄን ራስዋ ላይ አደረግሁና ድምጹን ከፍ አደርጌ መላለይ ጀመርኩ።

ታዲያ፤ ምን ሆነ? የዚህን ጸሎት አለደናቂ ውጤት «የምስጋና ነይል» ከሚለው መጽሐፌ ያንብቡ።

የግብርና ሚኒስቴር

ክፍል-ሁለት

የምስጋና ኃይል

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው

POWER IN PRAISE

by Merlin Carothers

ከሚሰው መጽሐፍ ነው።

ማውጫ

1. በምስጋና ውስጥ ያለ ንጹል	103
2. የምስጋና ስሙ!	123
3. የማይወሰን ንጹል	141
4. እንደ ደስታ ቁጠራት!	159
5. ሰድነብኝ እንኳ የሚያስብ አምላክ	181
6. ማግረምረምረም ደኅና ስንብት!	204
7. የእግዚአብሔር ደስታ	228

«ወደ ደስታ እና ፍጹምነት መድረስ ስለሚያስችላችሁ አጭርና አስተማማኝ መንገድ ሊነግራችሁ የሚችል ሰው ቢኖር፤ በከፊይውታችሁ በሚደርሰው ማንኛውም ነገር አግዚአብሔርን ማመስገን አንደ ሕግ አንድ-ትወስዱ ሊነግራችሁም ይገባል። ምክንያቱም አግዚአብሔርን ስታመለግኑትና ስታከብሩት የደረሰባችሁን ከባድ ሁኔታ ወደ በረከት መስወጥ ትችላላችሁ።»

- William Law
English clergyman, eighteenth century
«ስለ አካለ ስንኩልነቱ አግዚአብሔርን አመለካኛናለሁ፤ ምክንያቱም ራሴን፤ መያዘገና አምላኬን ያገኘሁት በዚያ ውስጥ ስለሆነ።»

- Helen Keller
« ለአግዚአብሔር ፈቃድ የሚገባ ሰው የተባረከ ነው፤ ምክንያቱም አንዲህ ያለው ሰው ደስ አሰመሰኝት አይሆንሰትም። እርሱን በተመለከተ ለዎቻ የረሰጉትን ማለት ወይም ማድረግ ይችሉ ይሆናል፤ እርሱ ግን በዚህም ቢሆን ግድ የለውም። ምክንያቱም - አግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ ሐሳቡ ሰተብሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለሰጠ አንዲሁራ እንደሚደረግላቸው ያውቃል።»

- Martin Luther
«በእያንዳንዱ ንግር ውስጥ የአግዚአብሔርን እጅ ማየት የምትችሉበት ጸጋ አንዲሰጣችሁ አጥብቃችሁ ጸልዩ፤ - - ከዚያም ያለ አንዳች ማመንታት ለዚያ መገዛት ስለሚያስችላችሁ ልዩ ጸጋ ጸልዩ። መገዛት ብቻ ሳይሆን መቀበልን፤ በዚያ ደስ መሰኘትን አንዲያስችላችሁ ለምኑ። - - አዚያ ደረጃ ላይ ስንደርስ አጠቃላይ በሆነ መልኩም ቢሆን መከራ እንደሚያበቃ አስባለሁ።»

- Charles H. Spurgeon

የምስጋና ኃይል
ምዕራፍ 1
በምስጋና ውስጥ ያለ ኃይል

የጄም አባት ለሰዓሳሳ ግመታት ያህል የአልኮል መጠጥ ሰብኛ ነበሩ። በአዚያ ግመታት ሁሉ የጄም አናት፤ በኋላም ጄምና ባለቤቱ አግዚአብሔር ስዕሰኝነት እንዲያሳቅቅላቸው ብዙ ጸልዋል፤ ይሁን እንጂ፤ የተገኘ ሙጢት አልነበረም። የጄም አባት አልኮሊስት መሆኖቸውን የሚቀበሉ ዐይነት አልነበሩም። ማንም ስለ ሃይማኖት ካገኘባቸውም በባም ይቆጡ ነበር።

አንድ ቀን በሌይወታችንን በሚደርሱ ነገሮች ከማማረርና ደስ የማያለጉን ሁኔታዎችን አንዲለብጣቸው ሁል ጊዜ የልመና ጸሎት ከማቅረብ ይልቅ፤ አግዚአብሔርን ብናመለከትም ስለሚለቀቀው ኃይል ንግግር ሳደርግ ጄም ሰማ።

በክብር የተቀዳ መልእክቲንም ይብ ወደ ቤቱ ሄደና ደግሞ ደግሞ ከጓደኞቹ ጋር ማዳመጥ ጀመረ። ከዚያ በኋላ አንድ ቀን እንኳ አባቱ ስላሉበት ሁኔታ አግዚአብሔርን ለማመስገን ሞክሮ እንደማይውቅ በድንገት ታወቀው። ይህንንም ሐሳብ በመጓጓዣ ስሜት ለሚሰቱ አካፈላት።

«ፍቅሬት አስቲ ስለ አባባ አልኮሊስትነትና በዚያ ሙጥ አግዚአብሔር ለከፊይውቱ ስላለው አስደናቂ ዕቅድ ጌታን እናመስግን!» አላት። በዚያ ቀን ስለ እያንዳንዱ ሁኔታ አግዚአብሔርን ሲያመለከት ሞላ። ምሽት ላይም ጉኑትና መሳታቸው ይበልጥ በመጠናከሩ፤ አግዚአብሔርን በማመልከቱና ተጠልባት።

የሚተግለው ቀን እንደ ወትሮአቸው አብረው የጌሎኔ ራት ለመብላት ወላጆቻቸው ወደ ቤታቸው መጥተው ነበር። እንደ ወትሮው ቢሆን የጄም አባት ራት እንደ ባለ ወዲያው ወጥተው ይሄኑ ነበር። በዚያ ምሽት ግን ቡና አየጠጡ እያለ፤ በድንገት አንድ ጠንክር ያለ ጥያቄ አቀረቡ።

«ለመሆኑ፤ ብዙ ወጣቶችን ስላሳተረው መንፈሳዊ እንቅስቃሴ (በጂስስ ጂጎሬሽን) ምን ታስባላችሁ?» አሉ ራታቸውን ወደ ጄም አዙረው። «ባለፈው ምሽት ስለዚህ እንቅስቃሴ በቴሌቪዥን አየሁ። የአዚያ የአደገኛ ሰው

ሌላዎች የነበሩ ወጣቶች ሕይወት በእርግጥ ተሰውጠዋል ወይስ አያደር የሚደብዝበት ስያሜ ነው?»

ጥያቄው ስለ ክርስቲያን ሰፊና ግልጽ ውይይት ርግድረን አስታይቶ፡፡ ወላጆቹ የተለያዩ ነገሮችን በማንገት፣ ሲጨዋውቴ በጣም እስከ መሻ ድረስ ቆዩ፡፡

በሚቀጥሉት ተቀቶ ለምንታት የጂም አባት የአልካል መጠጥ ችግር እንዳለባቸው ለመጀመሪያ ጊዜ አመኑ፤ ኢያሱስ ክርስቶስ እንዲረዳቸው በመጠየቃቸውም ሙሉ በሙሉ ክልልተላሲስትነት ተፈጠሩ፡፡ ዛሬ እኚህ ሰው ክልሎች ቤተ ሰቦቻቸው ጋር እግዚአብሔርን ማመስገን ስለሚሠሩው ድንቅ ሥራ ለሌሎች የሚመስከሩ ሆነዋል!

«እስቲ ዐስብ!» አለ ጂም እንደ ቀን ተገኝተን ስንጨዋዎት፡፡ «እግዚአብሔር እባቱን እንዲለውጠው ለህሳስ ዓመታት ጸልየናል፡፡ ስለ ሁኔታው እግዚአብሔርን የመስገንነው አንድ ቀን ብቻ ነው፤ ውጤቱን ግን ማየት ይቻላል!»

እግዚአብሔርን ማመስገን ማለት እርሱ እንዲሆን ወይም እንዲፈጸም የፈቀደለትን ነገር መቀበላችንን መግለጽ ማለት ነው፡፡ ስለዚህ እንደ ሐመም ወይም አደጋ ለመላሰሉ አስቸጋሪ ነገሮች እግዚአብሔርን ማመስገን፣ እርሱ ለእኛ ያለውን ፍጹም ፍቅር የሚገልጽባቸው ሁኔታዎች መገኘታቸውን እንቀበላለን ማለት ነው፡፡

ሁሉን የሚችልና የሚወደን እባት እንዳለን፣ ነገሮችንም ለባን እንደሚለውጥልን የማናምን ከሆነ እግዚአብሔርን ማመስገን አንችልም፡፡ እግዚአብሔርን የምንወድ ከሆንን እንደ ተስፋ ቃሉ ነገሮችን ሁሉ ለባን እንደሚለውጥልን ማመን እንችላለን ማለት ነው (ፎጣ 8+28)፡፡

ምንነቱ የማይታወቅ ዕጣ ፈንታን ሳይሆን እግዚአብሔርን ማመስገናችን ራሱ እርሱ ለሁኔታዎች ሁሉ ጎሳፊነቱን እንደሚወስድና ምንጊዜም ቢሆን ነገሮችን ለባን እንደሚያደርጋቸው መቀበላችን ነው፡፡ እንደዚያ ካልሆነ፣ ስለዚያ ነገር እርሱን ማመስገን ጠብም ትርጉም አይኖረውም፡፡

ሁሉ ጊዜ ደስ ይበላቸዋል፡፡ ሳታቆርሱ ጸልዩ፣ በከፊም በደገም ለእግዚአብሔር ምስጋና ስጡ፡፡ ይህም በክርስቶስ ጸንታችሁ አስከላቸሁ ድረስ እግዚአብሔር ራሱ እንድትፈጽሙት ያቀደውና የሚፈልገው ሥራ ነው (1ኛ ተሰሎንቄ 5+16-18)፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሁሉም ነገር እንድናመስገን ስለሚያዝዝ ብቻ ስለሰብት ሁኔታ ሁሉ እግዚአብሔርን የሚያመስግኑ ሰዎችን አውቃለን፡፡ ከዚህም የተነሳ እምነታቸው አድጎአል፡፡ ደስተኞችም ሆነዋል፤ ስለት ስለትም የምስጋና ሕይወት ሊበላላቸው ችሏል፡፡ አንዳንዶች ደግሞ ይህን ማድረግ ይከብዳቸዋል፡፡

«በፍጹም መረዳት ስልታልኩም እግዚአብሔርን ማመስገን ሞክሮ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ በደረሰብኝ አስቸጋሪ ሁኔታዎች የእርሱ እጅ እንዳለበት ማመን በጣም ይከብደኛል» ይላሉ፡፡

መረዳት ወይም መቀበል አልቻልኩም እንላለን፤ አንዳንዶቻችንም እዚያ ላይ እንገታለን፤ የራሳችን መረዳት ከእግዚአብሔር ጋር ሳለን ጎብረት መሳናክል ይሆንብናል፡፡ ይሁን እንጂ፤ በእርሱ መንገድ ከተጠቀምንበት እግዚአብሔር ለመረዳት ችሎታችንም ቢሆን ራሱን የቻለ ዐላማ ይኖረዋል፤ ያኔ መሰናክል ሳይሆን፣ ብርቱ የእምነታችን እጋዥ ይሆናል፡፡

እግዚአብሔር የምድር ሁሉ ገንጫ ነውና፤ ምርጥ ዝግግር አቅርቦለት ይላል ስማሪው (መዝ. 47+7)፡፡

የመረዳት ችሎታችንን ገለል ስማድረግ፣ ጥርሳችንን ነክስ እድርገን፣ ብረዳውም ባልፈጸሙም፣ ከዚህ ችግር የምናወጣለት ብቸኛው መንገድ ይህ ከሆነ ቢገድለኝም እንኳ እግዚአብሔርን ማመስገን አለብኝ! እንደል አይጠበቅብኝም፡፡

በዚህ መልክ የምናተርጠው ምስጋና እግዚአብሔር ላይ ጫና የማሳደር ሙከራ እንጂ፣ እውነተኛ ምስጋና ሊሆን አይችልም፡፡ ሁላችንም ብንሆን እግዚአብሔር ላይ ጫና ለማሳደር የሞከርንበት ጊዜ ነበር፤ በጣም ሰለሚወደን በመረጥነው መንገድ እንድንሄድ መፍትሄን ማወቃችን አስደናቂ ነው! እግዚአብሔርን የምናመስገነው በመረዳትና በማስተዋል እንጂ እንዲሁ በጭፍን አይደለም፡፡

አእምሮአችን ችግር የሚፈጥርብን እንዳንድ ሁኔታዎችን በሕይወታችን እንዲፈጸሙ ለምን እና እንዴት እግዚአብሔር እንደ ፈቀደ ለማወቅ ሙከራ ስናደርግ ነው፡፡ እግዚአብሔር ለምን እና እንዴት እንድን ነገር እንደሚያደርግ መረዳት አንችልም፤ ይሁን እንጂ፣ ምን ያደረገው እርሱ መሆኑን በመረዳት እንድንተባበል ይፈልጋል፡፡ የምስጋናችን መሠረት ይኸው ነው፡፡ እንደሚገመገሙ ለሕይወታችንም ዕቅድ እንዳለው እንድንረዳ እግዚአብሔር ይፈልጋል፡፡

እግዚአብሔርን ለሚወዱ እንደ ፈቃዱም ለተጠፉት፤ ሰዎች እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ለጥቅማቸው እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን (ሮጦጌ 8-28 የ1980 ትርጉም)።

በአሁኑ ወቅት በተለያዩ ችግሮች ተከበን ይሆን? ለምን እነዚያ ችግሮች እንዲደርሱብን እግዚአብሔር እንደ ፈቀደ ለመረዳት ትግል እያደረግን ይሆን? እንደዚያ ከሆነ እግዚአብሔርን እንደሚወድደን አሁኑኑ ለመተባበል እንጥብር፤ እነዚያ ችግሮች እንዲደርሱብን ያፈቀደውም ከታግሎች እንኳ መልካም ነገር እንደሚገኝ ስለሚያውቅ ነው። በሕይወታችን እንዲደርስ ስለ ፈቀደው ነገር እናመሰግናለን፤ ሆኖም ለምን ያተን እንደምናደርግ በማስተዋል ይሁን።

ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን አንዳለብን ስናገር የሰሙኝ ባልና ሚሰት ወደ ሌታቸው የሄዱት በጣም ተረብሸው ነበር። የአሉምሮ ሕመም የደረሰባት ልጆቻቸው ሆስፒታል ገብታለች፤ ሕክምናውን ሲከታተል የነበረው ሐኪም የልጆቻቸው ሁኔታ ምንም ተስፋ እንደሌለው ስለ ነገራቸው ከለፉት ጥቂት ወሮች ወዲህ ከፍተኛ የልብ ስብረት ደርሶባቸው ነበር።

በከተማው ያሉ የጸሎት ቡድኖች ሁሉ የምልጃ ጸሎት እያደረጉላት ነበር፤ እናትና አባትም እግዚአብሔር እንዲፈውሳት በየዕለቱ ለረጅም ሰዓት ተንበርክኩው እየጸለዩ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ምንም የመሻል ምልክት አልታየም።

ስለ ልጆቻቸው ሁኔታ እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ ስነግራቸው በመጀመሪያ ወደ ልባቸው ሊገባ እልቻለም። «ስለ ክፉ ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን በፍጹም ሊታመን የማይቻል ፊደል ነው» አለች እናትዋም። «ስለዚህ ጉዳይ እግዚአብሔርን ማመስገን ለችግሩ እርሱን ተጠያቂ ማድረግ ነው። እግዚአብሔር የፍትህ ስምዳክ ከሆነ፤ ልጆቻችን ላይ ይህ ችግር እንዲደርስ የፈቀደው እርሱ ነው ብሎ ማስብ በጭራሽ የማይታመን ነገር ነው። እንዲያውም ስድብ ነው።»

«እያንዳንድ በጣም እንደሚከብድ አውቃለሁ። ግን፤ ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን እንድናመስግን የነገሩን ሰውዬ ትክክል ዚሆኑላቸው ይላል አባት ደግሞ።»

«እላውቅም» አለች የምታደርገው ግራ የገባች እናት የባልዋን ዐይን ዐይን እያዋች። «ግንካ በማመስገናችን ምንም የሚላድልብን ነገር የለም፤ ለምን አንጥቅክርም» አለ በጉዳዩ በሚገባ ያሰበበት የሚመስለው አባት።

ሁለቱም ለጸሎት ተንበረከቡና፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደምትወደን እናውቃለን። እኛ ከምንወዳት የዘለለ ልጆቻችንን እንደምትወዳትም እናምናለን። በሕይወትዎ መልካም ነገር ማድረግ እንደሚቻልህ እንታመንብሃለን። ስለዚህም ስለ ሕመምዎ እናመስግንለን፤ በሆስፒታል ስለሆንች እናመስግንለን፤ ዶክተሮች ሊረዱዎት ስላልቻሉ እንኳ እናመስግንለን። እግዚአብሔር ሆይ፤ ከአእምሮ በላይ ለሰላም ጥበብሆና ፍቅርህ ተመስገን . . . » በማለት አባት መጸለይ ጀመረ።

በዚያ መልክ ብዙ በጸለዩ መጠን፤ እግዚአብሔር መልካም ነገር ማድረግ እንደሚቻለው ይበልጥ እምነት አገኙ።

በግዳታዎ ጠዋት የሆሰቷታሉ የአእምሮ ሐኪም (ሳይኪያትሪስት) ስልክ ደወለና፤ «በልጆችህ ጤንነት እስደናቁ ለውጥ መታዎት ጆምሮ እል፤ ስለዚህ መጥታችሁ ልታዩሉት ትችላላችሁ» አላቸው።

በዙላት ሳምንት ውስጥ ከሆሰቷታሉ ወጣች።

ይህ ከሆነ አንድ ዓመት በኋላ በአንድ ስብሰባ ንግግር እድርጊ እንዳበቃታታ፤ የልጅቱ ወንድም ነኝ የሚል ስው መጠና ራሱን አሳተዋወቀች፤ ልጅቱ እንዳገባችና በቅርቡ እንደምትወልድ እየተጠበቀ መሆኑን፤ በአሁኑ ወቅት በጣም ደስተኛ ሴት መሆንዋን ነገረች።

ልጅዋ የምሽት ክበቦች ጸንሰኛ የሆነችባት እናት መጠናችና እንደጸልደላት ጠየቀችች። እኔም፤ ልጅዋ ስላለችባት ሁኔታ እንደምጸልይና እግዚአብሔርን እንደማመስግን ስነግራት በድንጋጤ ክው ብላ ነበር ያየችች።

«ልጄ በእንዲህ ዐይነት ሕይወት ሙሉዋ ስለሆነችና በክርስትና እምነትም ላይ እያፈሰች በመሆንዋ በፍጹም እግዚአብሔርን ማመስገን አልችልም። ሳመስግን ብለ እንኳ፤ የማመስግንው ሳይጣንን እንጂ የፍትህ እምላክ የሆነውን እግዚአብሔርን ሊሆን አይችልም» በማለት አትጨፍን ነገረችች።

ይህች እናት አጣብቂኝ ሙሉዋ ነበረች። እግዚአብሔርን ማመስገን ያለባት ስለ መልካም ነገር ብቻ እንደ ሆነና ስለ ማንኛውም ክፉ ነገር ግን ሳይጣንን ምክንያት ማድረግ እንዳለበት ዕድሜዋን ሙሉ ስታምን ኖራለች። ለግዳታችና ለግታሙራባት እግዚአብሔር ሁኔታዎችን ሁሉ ለባን ሊያደርጋቸው እንደሚችል፤ ምንም ያሳል ክፉ መሰለው ቢታዩንም ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን እንዳለብን የሚናገሩትን ጥቅሶች አብረን ከመጽሐፍ ቅዱስ ተመለስተን።

«ልጅሽ ሰላላችሁት ሁኔታ ሰይጣንን በመውቀስ መቀጠል ትችሉላችሁ፤ ሁሉን ያይ በሆነው በእግዚአብሔር ኃይል ባለማመንሽ ግን ፍጹም የሆነ ዕቅዱን በሕይወትዎ እንዳይፈጽም እንቅጥት ትሆኑበታለች፤ ወይም ደግሞ እግዚአብሔር በሕይወትዎ በመገራት ላይ መሆኑን አምኛሽ ስለ ማንኛውም ነገር ማመስገን ትችሉላችሁ፤ እንዲህ በማድረግሽ ደግሞ የእግዚአብሔር ኃይል በሕይወትዎ እንዲሰራ ሁኔታዎችን ታመቻቸዋል» አልጏት።

በመጨረሻ እናትዎዎ እግዚአብሔርን ለማመስገን ተሰማማች።
«ሁኔታዎች ለምን እንደዚህ እንደሚሆኑ መረዳት አልችልም። እግዚአብሔር ግን የሚያደርገውን ይውቃል፤ ስለዚህም ስለሚያደርገው ሁሉ እርሱን አመለካከት» አለች።

አብረን ጸለይን፤ ሁኔታዎችን በተመለከተ ልብዎ በሰላም ተሞልቶ ተለያየን።

«ከረጅም ጊዜ ወዲህ ልቤ ከቆንተት ነጻ ሲሆን ይህ የመጀመሪያዬ ነው» አለች ፊትዋ ፈካ ብሎ።

የሆነውን የነገረችኝ በኋላ ነበር። በዚያው ምሽት ልጅዎ በአንድ የምሽት ክብብ ክራቆችን ባላነሰ ሁኔታ መድረክ ላይ እየደነሰች እያለ አንድ ወጣት ወደ ዳንሰ ቤቱ ይገባል። በቀጥታ ወደ እርሱዋ ሄዶ ትኩር ብሎ አያትና፤ «ኢየሱስ በእርግጥ ይወድቃል!» አላት።

ከዚያ በፊት ከወጣቶች የተለያዩ ደስ የሚሉ ቃላትን ሰምታለች፤ እንደዚያ ያለ ነገር የነገራትን ግን አንድ ወጣት እንኳ አታሰታውሽም። ከመድረክ ወረደችና ወጣቱ ተቀምጦበት ወደ ነበረው ስፍራ ሄደ፤ «ለምንድነው እንደዚያ ያልከኝ?» በማለት ጠየቀችው።

ወጣቱም በዚያ በኩል በማለፍ ላይ እያለ፤ ወደዚያ ዳንሰ ቤት ገብቶ በመደነሰ ላይ ያለችውን ወጣት እያሰሰ ክርሰቶስ የዘላለምን ሕይወት በነጻ ሊሰጣት እንደሚችል እንዲነገራት እግዚአብሔር አንዳላለበው ነገራት።

እንባ ባቀረፉ ዐይኖቿ በመገረም ትክ ብላ አየችውና ዝግ ባለ ድምፅ፤ «ይህን ለጦታ መቀበል እፈልጋለሁ» አለች።

በዚያው ምሽት፤ በዚያው የምሽት ክብብ፤ የዘላለም ሕይወትን ተቀብለች።

እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን ሰንናገር፤ ለኦርቶዶክስ ስኬታማነትን ስለሚሰጠን እስማታዊ ቀመር መናገራችን አይደለም። ይልቁንም፤ በቃሉ

ስለ ተረጋገጠ የሕይወት መንገድ መናገራችን ነው። እግዚአብሔርን የምናመስገው ወደ ፊት ስለሚገኘው ጥሩ ውጤት ሳይሆን፤ ነገር፣ አሁን ባሉበት ሁኔታ ነው።

እግዚአብሔርን የምናመስገው ስለሚገኘው መልካም ውጤት እያሉብን ከሆን፤ ራሳችንን እያታለልን ነው፤ እኛንም ሆነ ሁኔታዎችን የሚለውጥ ምንም ነገር ሊደረግልን እንደማይችል በእርግጠኝነት ማወቅ ይኖርብናል።

እግዚአብሔርን ማመስገን ማለት አሁን ያለው ሁኔታ ምንም ያህል መጥፎ መስሎ ቢታየን እንኳ፤ የመለኮታዊ ፍቅሩና ዕቅዱ ክፍል መሆኑን መቀበል ማለት ነው። የምስጋናችን መሠረት ወደ ፊት ስለሚደረግልን መልካም ነገር ያለን ብኛህ ተስፋ አይደለም። የምስጋና ሕይወትን በንግግመድ ይህ መመሪያ የሚሆንን «ሕግ» ነው ማለት ይቻላል።

እግዚአብሔርን የምናመስገው ይሆናል ብለን ስለ ምንጠብቀው ወይም በዙሪያችን ሰላላው ጥሩ ነገር ብቻ አይደለም፤ የምናመስገነው ስለ ማንነቱ ነው፤ አሁን እንኳ ሰላላንበት ሁኔታ ነው።

በታማኝነት እግዚአብሔርን ለናመስግን አንዳት ነገር መደረጉ እውነት ነው። መለኮታዊ ኃይሉ በሁኔታዎች ውስጥ ያልፋል፤ በእኛም ሆነ በነገሮቻችን ሰውጥ መኖሩን አናስተውላለን። ምናልባትም ከዚያ በፊት ሲያስጨንቀን በነበረው ሁኔታ ውስጥ እያለን ደስታ ይሞላብንና እኛ ራሳችን እንለውጥ ይሆናል፤ ወይም ደግሞ ሁኔታዎች ሊለወጡ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ይህ የምስጋናው ውጤት እንጂ፤ የምናመስገንበት ምክንያት አይደለም።

በመሠረቱ ምስጋና ከእግዚአብሔር ጋር መደራደር ማለት አይደለም። «ኢታ ሆይ፤ እኔ አሰመስገንኳለሁ፤ አንተ ደግሞ ባርከኝ» የሚል አቋም መያዝ የለብንም።

እግዚአብሔርን ማመስገን በእርሱ ደስ መስኘት ማለት ነው። ዘማሪው፤ በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ እርሱም ያልገቡን ፍላጎት ሁሉ ይስጥል ያለው ይህን እስመልክቶ ነው (መዝሙር 37፡4)።

እዚህ ላይ የቀደም ተከተሉን አስፈላጊነት ማስተዋል አለብን። የልባችንን ፍላጎት ሁሉ ከዘረዘርን በኋላ፤ እግዚአብሔር ፍላጎታችንን እንዲሰጠን በእርሱ ደስ መስኘት እንዳለብን አይደለም የሚናገረው። በመጀመሪያ ደረጃ፤ በራሱ ስለእግዚአብሔር ደስ መስኘት አለብን። በእግዚአብሔር ብቻ ደስ ስንሰኝ፤ ሌላው ሁሉ ሁለተኛ መሆኑን እናስታውሳለን። የልባችንን

ፍላጎት ሊሰጠን የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑ እውነት ነው። እርሱ ለእኛ ያለው ዕቅድ ከዚህ ያነሰ ሊሆን አይችልም።

በእግዚአብሔር ብቻ ደስ ብንሰኝ ኖር፤ ሁኔታዎች ምንኛ የተለዩ መልክ በያዙ ነበር!

ሁለት ልጆች ያሏቸው ክርስቲያን ባልና ማሰት እውቃለሁ። አንደኛው ልጆቻቸው የአባቱን ፍቅርና ክርስትና አሳዩት እየተካፈሉ አብሮአቸው ይኖራል። ይህ ልጅ የቤተ ሰቡ ኩራትና ደስታ ምክንያት ነበር።

አንድ ቀን አብራን ራት እየበላን እያለ፤ ታላቁ ልጆቻቸው በጣም ዐመብኛ እንደ ሆነና አብሮአቸውም እንደማይኖር ነገሩን። ከኮሌጅ በከብር ከተመረቀ በኋላ፤ ከወላጆቹ ፈቃድና ማሳበረ ሰቡ ከሚቀበለው አኗኗር ማፈንገጥ ጀመረ። «ሂጊ» ከሚባሉ ወጣት ዋልጌዎች ጋር ገጥሞ ያለ እንዳት የሕይወት ፀላጫ ግብ ሲሆር ይውል ነበር።

በልጆቻቸው ሁኔታ በጣም ያዘኑት ወላጆች የምስጢራዊ ምክር እንዳለ ጠየቁት። እኔም ይህን ልጅ የሰጣቸው እግዚአብሔር መሆኑንና ለመዳኑ እያደረጉ ለነበረው ጸሎት እርሱ መልሰ እየሰጣቸው እንደ ሆነ ነገርኳቸው።

«ጸሎታችሁ ቅንነትና ሐቅ ላይ የተመሠረተ ከሆነ፤ አሁን ካለበት ሁኔታ እግዚአብሔር ለእናንተም ሆነ ለእርሱ የሚበጅ መልካም ነገር ማድረግ ይችላል!» እልኳቸው።

«ይገባኛል» አለ አሳትየው። «የምንመኝው የልጆችን መልካም ነገር ባይኖር፤ እግዚአብሔር በዚህ እስከኃይረ ሁኔታ ወጥቶ የራሱን ዕቅድ እየፈጸመ ሊሆን ይችላል።»

ራት በበላንበት ጠረጴዛ ዙሪያ ሆነን፤ እጅ ለእጅ ተያያዘንና መልካም ዕቅዱን እርሱ በሚያውቀው መንገድ በዚያ ልጅ ሕይወት እየፈጸመ ሰለሆነ እግዚአብሔርን አመሰግንንው።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ወላጆቹ ጸፉልኝ። ምንም እንኳ እዳጋች መስሎ ቢታያቸውም ከተገኘንበት ጊዜ እንገራቸው ባልና ሚስቱ ስለ ልጆቻቸው ሕይወት እግዚአብሔርን ማመስገናቸውን ቀጥለው ነበር። አንድ ቀን ልጆቻቸው ሞተር ብስኪሊት እየነጻ እያለ አደጋ ደረሰበትና እግሩ ክፉኛ ተጎዳ።

ለለዚህም ለአጭር ጊዜ ወደ ወላጆቹ ቤት መደድ እንዳለበት ወሰነ። በተለያዩ ቦታ ዕጽ እንዳለበት በዚህ አጋጣሚ ለወላጆቹ ይነግራቸዋል። ባልና

ግራቱ በጉዳዩ ክጸለዩ በኋላ እግዚአብሔር በልጆቻቸው ሕይወት መንገድ ካለው፤ ስለ እነዚህ ዕዳዎችም ጭምር ማመስገን እንደሚኖርባቸው ዐለቡ። እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ዕዳውን በሙሉ ከፍለው ጨካኝ!

በወላጆቹ ደግነት ልጅ ልቡ ተነካ። በጣም እንደሚቆጠና ሰላሰበት ዕዳም እነርሱን የሚያገዝቸው ነገር እንደሌለ አንደሚነገሩት ጠብቆ ነበር። ከዚህ ይልቅ ግን ስለ እለባባሱም ሆነ ስለ ጸጉር አያያዙ ምንም ሳያማርሩ ባለበት ሁኔታ ተቀበሉት፤ ፍቅራቸውንም አልነፈጉትም።

አንድ ምሽት ጥቂት ክርስቲያን ወጣቶች ታናሽ ወንድሙን ለማናገር ጠደ ቤት መጥተው ነበር። ታላቅቶው ግን በመምጣታቸው ደስተኛ እልነበረም። ሆኖም ሽባ እግሩ መንቀሳቀስ ስለ ሚያሰቅለው የትም ሊሄድ እልቻለም። እነዚያ ወጣቶች ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወታቸው ስላደረገውና በማድረግም ላይ ሰላለው ነገር በጋላ ስሜትና ፍቅር መመስከር ጀመሩ። መጀመሪያ ላይ፤ ስለ ሕይወት ባላቸው ጠባብ አመለካከትና አገል ገራ ገርጎት ያሸግጥኑ ነበር። በኋላ ግን፤ ከልቡ ይሰጥቸውና አንዳንድ ነገሮችንም ይጠይቃቸው ጀመር። ያ ምሽት ከመገባደዱ በፊት፤ ሕይወቱን ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰጠ።

በልጆቻቸው ሕይወት እየታየ ሰላለው አሰደናቂና ፈጣን ሰውጥ ወላጆቹ የጻፉልኝ በደስታ ነበር። ኢየሱስን ለመክተልና ለማገልገል ልጆቻቸው ሕይወቱን ሰጥቷል። በጋላ ፍቅር መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ጀምሮአል። ከጥቂት ጊዜ በኋላም በሰ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንዲጸልዩለት በጠየቀው መሠረት ጸለዩለት፤ ከኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ በኋላ ተከታዮቹ በባለ ሃምሳ ቀን የተቀበሉትን ልምድ ተቀበለ። ብዙም ሳይቆይ፤ ከአንዲት ክርስቲያን ልጃገረድ ጋር ተዋወቀ። በእነዚህ ጊዜ ሰመጋባት ተጫጭተዋል።

ጭንቀትና ስጋት የምላበት የብዙ ጦሮች ጸሎት የልጁን ሕይወት ሊለውጠው አልቻለም ነበር። የነበረበትን ሁኔታ በደስታ በመቀበላቸውና ፊታቸውን ወደ እግዚአብሔር በመመለሳቸው ግን እግዚአብሔር ፈቃዱንና ዕቅዱን በዚያ ልጅ ሕይወት የሚፈጽምበት በር ተከፈተ።

ለእኔም ሆነ ለእናንተ ሕይወት እግዚአብሔር አሰደናቂ ዕቅድ አለው። በዙፍታችን ያለውን ሁኔታ ተመልክተን፤ ያለ አንዳች ሰውጥ ለረጅም ጊዜ በአንድ ስፍራ ተዘገተን እንደ ተቀመጥን እናስብ ይሆናል። እግዚአብሔር እንዲረዳን ብዙ በሙሽንና በጸሎት መጠን፤ ሁኔታዎች ይበልጥ የተወሰዱት ፤ ችግሮችም የተካረፉ ይመስለናል። እግዚአብሔር ሁኔታዎችን

ናላሳት ሲሰጠን የእግዚአብሔር ፈቃድ መስጠት እውነት ነው። እርሱ ለእኛ ያለው ዕቅድ ከዚህ ያነሰ ሊሆን አይችልም።

በእግዚአብሔር ብቻ ደስ ብንሰኝ ጭፍፍ፣ ሁኔታዎች ምንኛ የተለዩ መልክ በያዙ ነበር!

ሁለት ልጆች ያሏቸው ክርስቲያን ባልና ሚስት አውቃለሁ። አንደኛው ልጆቹ የእናት የአባቱን ፍቅርና ክርስቲያን እምነት እየተካፈሉ አብሮአቸው ይኖራል። ይህ ልጅ የቤተ ሰቡ ኩራትና ደህንነት ምክንያት ነበር።

አንድ ቀን አብረን ራት እየበላን እያለ፣ ታላቁ ልጆቹው በጣም ዐመጠኛ እንደ ሆነና አብሮአቸውም እንደማይኖር ነገሩን። ከኮሌጅ በከብር ከተመረቀ በኋላ፣ ከወላጆቹ ፈቃድና ማህበረ ሰቡ ከሚተሰሰው አኗኗር ማፈንገጥ ጀመረ። «ሂፒ» ከሚባሉ ወጣት ዋልጊዎች ጋር ገጥሞ ያለ አንዳች የሕይወት ዐላማና ግብ ሲዘር ይውል ነበር።

በልጆቹው ሁኔታ በጣም ያዘኑት ወላጆች የምስጋናዎቻቸው ምክር እንዳለ ጠየቁ። እኔም ይህን ልጅ የሰጣቸው እግዚአብሔር መሆኑንና ለመዳኑ እያደረጉ ለነበረው ጸሎት እርሱ መልስ እየሰጣቸው እንደ ሆነ ነገርኳቸው።

«ጸሎታችሁ ቅንነትና ሐቅ ላይ የተመሠረተ ከሆነ፣ አሁን ካሰበት ሁኔታ እግዚአብሔር ለእናንተም ሆነ ለእርሱ የሚበጅ መልካም ነገር ማድረግ ይችላል!» አልኳቸው።

«ይገባኛል» አለ አባትዎ። «የምንመኝው የልጆቻችን መልካም ነገር ብቻ ነው፣ እግዚአብሔር በዚህ አባቶቻሪ ሁኔታ ወጣጥ የራሱን ዕቅድ እየፈጸመ ሲሆን ይችላል።»

ራት በበላንበት ጠረጴሃ ዙሪያ ሆነን፣ እጅ ለእጅ ተያያዥንና መልካም ዕቅዱን እርሱ በሚያውቀው መንገድ በዚያ ልጅ ሕይወት እየፈጸመ ስለሆነ እግዚአብሔርን እመሰግናለሁ።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ወላጆቹ ጸፉልኝ። ምንም እንኳ እዳጋች መሰሎ ሲታያቸውም ከተገናኘንበት ጊዜ አንሥቶ ባልና ሚስቱ ስለ ልጆቻቸው ሕይወት እግዚአብሔርን ማመስገናቸውን ቀጥለው ነበር። አንድ ቀን ልጆቹው ሞተር ብብስሌት እየነዳ እያለ አደጋ ደረሰባቸውና አግሩ ክፉኛ ተጎዳ።

በሰዚህም ለአቆር ጊዜ ወደ ወላጆቹ ቤት መሄድ እንዳለባት ወለን። በተለያዩ ቦታ ዕዳ እንዳለባት በዚህ አጋጣሚ ሰወላጆቹ ይነግራቸዋል። ባልና

ሚስቱ በጉዳዩ ከጸለዩ በኋላ እግዚአብሔር በልጆቻቸው ሕይወት መንገድ ካለው፣ በሰ እነዚህ ዕዳዎችም ጭምር ማመስገን እንደሚኖርባቸው ዐሰቡ። እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ዕዳውን በሙሉ ክፍሰው ጨረሱ!

በወላጆቹ ደግነት ልጅ ልቡ ተነካ። በጣም እንደሚቆጠና ሰላሰበት ዕዳም እነርሱን የሚያገዛቸው ነገር እንደሌለ አንደሚነግሩት ጠብቆ ነበር። ከዚህ ይልቅ ግን ስለ አሰባሰቡም ሆነ ስለ ጸጉር ኢያያዙ ምንም ሳያማርሩ ባለበት ሁኔታ ተቀብሎት፣ ፍቅራቸውንም አልነፈቁትም።

አንድ ምሽት ጥቂት ክርስቲያን ወጣቶች ታናሽ ወንድሙን ሰማናገር ወደ ቤት መጥተው ነበር። ታላቅየው ግን በመምጣታቸው ደስተኛ አልነበረም። ሆኖም ሽባ አግሩ መንቀሳቀስ ስለ ማያሰኙለው የትም ሊሄድ አልቻሉም። እነዚያ ወጣቶች እያሉት ክርስቶስ በሕይወታቸው በሳደረገውና በማድረግም ላይ ሰላሳው ነገር በጋሰ ሰግሎትና ፍቅር መመስከር ጀመሩ። መጀመሪያ ላይ፣ ስለ ሕይወት ባላቸው ጠባብ አመለካከትና አጉል ገራ ገርነት ያሸግጥም ነበር። በኋላ ግን፣ ከልቡ ይሰማቸውና አንዳንድ ነገሮችንም ይጠይቃቸው ጀመር። ያ ምሽት ከመገባደዱ በፊት፣ ሕይወቱን ለኒታ አያሱስ ክርስቶስ ስጠ።

በልጆቹው ሕይወት እየታየ ስላለው አሰደናቂና ፈጣን ሰውጥ ወላጆቹ የጻፉልኝ በደቡብ ነበር። ኢየሱስን ሰመኩልና ሰማገልገል ልጆቹው ሕይወቱን ሰጥተዋል። በጋሰ ፍቅር መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ጀምሮአል። ከጥቂት ጊዜ በኋላም ሰለ መንፈስ ቅዱስ ምኞታት እንዲጸልዩለት በጠየቀው መሠረት ጸለዩለት፣ ከኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ በኋላ ተከታዮቹ በባለ ሃምላ ቀን የተቀበሉትን ልምምድ ተቀብለው። ባዙም ሳይቆይ፣ ከአንዳት ክርስቲያን ልጃገረድ ጋር ተዋወቀ። በአሁኑ ጊዜ ስመጋባት ተጫጭተዋል።

ጭንቀትና ባጋት የምላበት የብዙ ወሮች ጸሎት የልጁን ሕይወት ሲሰውጠው አልቻሉም ነበር። የነዚህን ሁኔታ በደቡብ በመቀበላቸውና ፈታቸውን ወደ እግዚአብሔር በመመለሳቸው ግን እግዚአብሔር ፈቃዱንና ዕቅዱን በዚያ ልጅ ሕይወት የሚፈጽምበት በር ተከፈተ።

ለእኔም ሆነ ለእናንተ ሕይወት እግዚአብሔር አሰደናቂ ዕቅድ አለው። በዙሪያዎችን ያለውን ሁኔታ ተመልክተን፣ ያለ አንዳች ሰውጥ ለረጅም ጊዜ በአንድ ሰፍራ ተዘግተን እንደ ተቀመጥን እናሰብ ይሆናል። እግዚአብሔር እንዲረዳን ብዙ በጭኝንና በጸሎት መጠን፣ ሁኔታዎች ይበልጥ የተወሰኑት ናቸው።

እንዲያስጠግናቸው ከመጨረሻና ከመጸለይ ይልቅ፤ እርሱን ማመስገን ስንደምር ግን ለሙሉ ይመጣል።

አንዲት ልጅ እግር ሲት አሰደንጋጭ ተሰፋ መቀረጥ ደረጃ ላይ መድረሰቱን በጻፈችው ደብዳቤ ገልጸልኝ ነበር። እንደ ጊዜ የገጠማት ሁኔታ ደግሞ ራሱን እንድትጠላ አድርጉላታል። የራሱን ትክለ ቀመና ተጻይፋዋለች።

«ከመጠን በላይ አለች በደብዳቤዋ። «ከመጠን በላይ ስለሚሰጥህ ለውነቱ አለ ቅጥ ወፈረ፤ ቅርጹ ሁሉ ተበላሽቶ ድቡልቡል ሆነች፤ ይህን መቀበል ያቃተው ባለቤቱም እንድንፋታ የሚጠይቅበት ደረጃ ላይ ደረሰ፤ እንዲያውም ጥሎኝ ሄደ።»

ይህ ሳያንስ ዕዳምች እየበዙ መጡ። ከጭንቀትዋ የተነሳ የምታብድ መሰባት። የመጨረሻ አማራጭ አድርጋ የተቀበለችው ራሱን ማጥፋት ነበር።

«በዚህ ጊዜ ሁሉ ያለ ማቋረጥ አጸልይ ነበር። መጽሐፍ ቅዱሴን በየሰለቱ አነብና አዘውትራ የቤተ ክርስቲያናችንን ነገራዎች እካፈል ነበር። እንዲጸልፍልኝ ለሚያውቀኝ ሁሉ ተናገርኩ። ክርስቲያን ጓደኞቼ ተሰፋ እንዳልቆርጥና በእምነቱ እንድጸና፤ አንድ ቀን ሁኔታዎች ሁሉ እንደሚለወጡ ነበር የነገሩኝ። ይሁን እንጂ፤ ንግሬ ከመቃለል ይልቅ ይበልጥ እየባደ ሄደ። የምስጋና ጭ የተሰኘውን መጽሐፍ አንድ ሰው ሰጠ ኝና ማንበብ ጀመርኩ፤ መጀመሪያ ላይ የሚሉት ሁሉ እውነት አልመስል አለኝ። ማንም ጤኝ አይሞር ያለው ሰው ሰላሳሳባት ሁኔታ እግዚአብሔርን ባነበብኩት ቁጥር ምክንያቱን ሳሳውቀው ብዙ አለቅስ ነበር። ቀስ በቀስ የጻፉት እውነት እንደ ሆነ ግልጽ ሆነልኝ። ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ስለማመስገን የሚናገሩትን ጥቅሶች ብዙ ጊዜ አንብቤ አጥባብሁ። ትክክለኛ መረጃት ነበረኝ ማለት ግን አልደፍርም።»

ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ለማመስገን መሰኘት። ሰላመስገኝኝ ምን የምታስድለው ወይም የምትከስረው ይኖራል? ከብደትዋ በየጊዜው እየጨመረ ነው። በዚህ ከቀጠለ ደግሞ አንድ ቀን ከሰድ የልብ ሕመም እንደሚያጠቃት ታውቃለች። በእንደዚያ ያለ ምንም የተሰፋ ጭላንጭል እንኳ በማይታይበት ሁኔታ እከፍላ ውስጥ ለመጸለይ ተግባርክክኝ።

«እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕይወቴ አሁን ያለበት ላይ ስለ ሆነ አመስግንሃለሁ። እያንዳንዱ ችግር አሁን ወዳለሁበት ሁኔታ አምጥቶኝል።

ለእኔ የሚበደኝን ሰለምታውቅ፤ ይህ ችግር እንዲደርሱብኝ ፈትደሰሁኋል። እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደምትወደኝ አውቃለሁ አዎን እንደምትወደኝ ክልቤ አውቃለሁ።»

እዚህ ላይ እያለች ደብዳቤዎች ከፖስታ ቤት የሚያመጣው ሰው ላይ ሁሻው ሲጮኽ ትሰማች። ጸሎትዋን አቋረጠችና በኛን ለመክፈት ተነሳች። ወደ ግቢው በሚመጣው ሰው ሁሉ ላይ ውሻው ሁልጊዜ ይጮኻል። ይህ ድግሞ ከሚያናድዱዋትና ከሚያበሳጭዋት ነገሮች አንዱ ነበር። በቁጣ ገንፍላ ሁሻውን ብዙም ለማለት ወደ ሙጭ ስትወጣ ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን እንዳለባት በድንገት ታወሰች። «እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለሚጮኸው ሙሻ እንኳ አመስግንሃለሁ!» አለች በልብዋ።

ደብዳቤውን ከሰውየው ተቀብላ ስታይ፤ የምታውቀው የእጅ ጸሎት ነበር። በፍጹም ሊሆን አይችልም! ከጥቂት ወርቻ ወዲህ ስለ ባልዋ ምንም ስምታ አታውቅም! በእንዲህ ዐይነት ፍጥነት እግዚአብሔር ይሠራል ብላ አላሰበችም። በሚንቀጠቀጡ እጅችዋ ፖስታውን ከፍታ ማንበብ ጀመረች። «ፍቅሬቴ ፈቃድሽ ከሆነ ችግሮቻችንን አብረን ለማቃለል ብንሞክርስ?» ነበር የሚለው።

የእግዚአብሔር ጊዜ ሁሌም ትክክል ነው። በሕይወትዋ በደረሰው ሁሉ እግዚአብሔር በእርግጥ መልካም ነገር እያደረገ እንደ ሆነ ይህች ወጣት ስት አሁን ማመን ቻለች። እየተለ እያደረገ፤ በሞቃት ሰሃን ላይ እንዳሰቀመጡት ቅቤ ሠፍረትዋ ቀሰ በቀሰ መሟሟት ጀመረ። ጓደኞቻቸው፤ «አሁንም ሽንቃዳ ሆነሽ የለም እንዴ? ለመሆኑ ምን አገኘሽ? በፍጹም በፊት የምናውቃት ቤት አይደለሽም፤ ተለውጠሽል» እሰዚላዋት ድረስ ችግርዋ መሠገድ ጀመረ።

ተለውጠሽል? መልስዋ አምንታዊም አሉታዊም ነበር። በአካል ያው ድር የነበረችው ናት። አሁን ግን እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ ለሰን እንደሚለውጣቸው ሰለምታምን፤ በአዲሱ የአምነት ሕይወት ውስጥ ናት። ባልዋ ተመለሰና እንደ ገና አብረው መኖር ጀመሩ። በደብዳቤ አንድ ገለጻችልኝ ከሆነ በየማለዳው ከመንታዋ ሰትነጥ፤ «ይታ ሆይ ሰለዚህ አዲሰና ሙብ ቀን ተመስገን!» ማለት ችላለች።

ሕይወትዋ መለወጥ የጀመረው ሰለሰችበት ሁኔታ እግዚአብሔርን በማመስገንዋና ራሱን በመቀበልዋ ነበር። ይህ መንፈሳዊ መርህ ዐይነተኛ ምሳሌ ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ሕይወት አስደናቂ ዕቅድ አለው፤ ሆኖም የዕቅዱን ቀጣይ እርምጃ በሕይወታችን የምናየው ያለንበት ሁኔታ የዕቅዱ አካል መሆኑን በማመን በደስታ ስንቀበል ነው። ከዚያ በኋላ ያለው ግን የእኛ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው።

አንዳንድ ሰዎች ይህን ሐቅ ሊክዱት ይሞክራሉ። ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን በማያመሰግኑ ሰዎች ሕይወት የሚሆነውን ለውጥ ይመለከቱና ለአእምሮአቸው የሚመኙ ገለጻ ሊሰጡት ይፈልጋሉ።

«ለሕይወት ያለን እመለክት ሲለውጥ ሁኔታዎችም ይለወጣሉ፤ ይህ በሥነ ልቦና ሳይንስ (ሳይኮሎጂ) የተደገፈ ተራ እውነት ነው። ማጥረምረምና መነጫነጨጨን ትተን ፈገገተኛና ደስተኛ መሆን ስንጀምር ለየት ያለ ስሜት ይኖረናል፤ ሰዎች ለእኛ ያላቸው እመለክትም ይለወጣል፤ ከዚህም የተነሳ ጠቅላላ ሕይወታችን በተሻለ ሁኔታ ለመልካም ይለወጣል። ታዲያ ይህ ምን ያስገርግል?» ይሉናል።

«ደስ ቢልህ ሰው ሁሉ እብሮህ ይደሰታል፤ ብታለቅስ ግን ብቻህን ታለቅሳለህ» የሚለው አባባል እስከ ተጠባብሮ ደረጃም ቢሆን እውነትነት አለው። እግዚአብሔርን ማመስገን ግን ከአመለክታችን ወይም ከዝንባሌያችን መለወጥ በሳይ ነው።

«እግዚአብሔር ይመስገን» ወይም «ጌታ ይመስገን» ሲባል በልማድ ደረጃ ስለምንሰማ ትክክለኛ ትርጉሙን የሳትን ይመሰሰል። የምስጋና ቃላትን ገይል እለው። በእግዚአብሔር ደስ መሰኘታችን ገይል አለው። እግዚአብሔር ሁሉን ያይ ነው፤ ሁኔታዎች በእርሱ ቁጥጥር ሥር ናቸው። ምን ጊዜም ቢሆን ይህን ሐቅ ማስታወስ አለብን። እንደገና ጊዜ ግን የተጠሰኑ የጸሎት ቃላትን ሰላምነብን ብቻ ሁኔታዎች የሚለወጡ ይመሰሰናል፤ በዚህ መልክ ሁኔታዎችን የመለወጥ ወይም የመቆጣጠር ዐቅም እንዳለን እናስባለን።

ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲደርሱ ይፈቀዳላቸው እግዚአብሔር መሆኑን በቅንነት ሰንቀበልና እርሱንም ማመስገን ስንጀምር፤ መለኮታዎች ኃይሉ በሁኔታዎች ውስጥ ይገለጥና ለውጥ ይኖራል፤ ይህን ለውጥ በተፈጥሮአዊ መንገድ ልንገልጸው አንችልም።

በፎርት ቤኒንግ ጆርጂያ ለመታደርኝ መንፈሳዊ የሃክር እገልግሎት እሰጥ በነበረበት ወቅት አንድ ወታደር ከሚሰቱ ጋር በርጅመ መጣ። ሚሰቱ ለረጅም ጊዜ ኤልኤስዲ የተባለ ሱስ አሰያዥ ኪኒን ሰትጠቀም ኖራለች፤ ሱሱ ካስኩለባት ጠንቅ ነጻ እንድትሆን የተለያዩ ሐኪሞች የተቻላቸውን

ሲያደርጉም ሊረዱዋት እልቻሉም። ውብ ገጽታዎ ላይ ናርሀትና ሲቃይ በጉልህ ይነበቡ ነበር።

«ብዮሉም መተኛት አልሻልም» አለች። «ለደቂቃዎች እንኳ ዐይኖቼን ከጨፈንኩ፤ አስፈሪ አውሬዎች ሊክኩኝ ሲመጡ ይታዩኛል።»

«ሰውነትዎ በድካም ይዝልና ጥቂት ታንቀላፍላች፤ ሆኖም፤ ወዲያውኑ እየጨዘኝና እየተንዘፈዘፈኝ ከእንቅልፏ ትሆነናለች» በማለት የነገረኝ ባልዋ ነበር። «ወደ አእምሮዎ እንድትመለስ ለማድረግ ከዐባር ድቂቃ ያላነሰ የምትሰቅሳት ጊዜ አለ፤ ሙሉ በሙሉ ወደ እእምሮዎ እስክትመለስ ድረስ ግን ጨዘኝትዋን ትቀጥሳለች፤ ይህ ደግሞ እኔንም ተሰፋ እንድቆርጥ አድርጎኛል» አለ በሁኔታው በመመረር።

አባባኝ ታሪካቸውን ካደመጥሁ በኋላ፤ «አንድ መጻፍትሐ ብቻ አለኝ። እሱቲ ሁላችንም እንበርከክና ሰላላችሁበት ሁኔታ እግዚአብሔርን እናመለግነው» አልኳቸው።

የነገርኳቸው ክልቢ መሆኑን ማመን ያቃታቸው ይመስል በመገረም ተመለከቱኝ። ስለ ማንኛውም ጉዳይ እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የተረዳሁትን ሁሉ በጥንቃቄ ነገርኳቸው።

«በሕይወታችሁ የሆነው ሁሉ እዚህ ደረጃ ላይ አድርሶአችኋል፤ እግዚአብሔር እንደሚወዳችሁና በሕይወታችሁ እለደናቂ ነገር እንደሚሠራ አምናለሁ። እሁን ደግሞ በሕይወታችሁ ስለ ደረሰው ሁሉ እንድታመስግኑት ያፈልጋል» አልኳቸው።

መጽሐፍ ቅዱሴን እየገለገሁ ከሥና ያሰመርኩበትን የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎች እንበብሁላቸው።

ከብዙ ጎግል በኋላ ሁለቱም የነገርኳቸውን ስለ ተቀበሉኝ ተንበረከኩና ስለ ችግራቸው እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመሩ። በክፍሉ ውስጥ የእግዚአብሔር መጥኝት በጉልህ ይለማኝ ነበር።

«አሁኑኑ እንደሚፈውስሽ መንፈስ ቅዱስ ለልቤ ግልጽ እያደረገልኝ ነው» በማለት በእርግጠኝነት ነገርኳት። እጄን ራስዎ ላይ አደረግሁና፤ «እግዚአብሔር ሆይ! ይህንን ሴት በዚህ ጊዜ ስለ ፈወሰነት አመሰግንሃለሁ» በማለት በእጭሩ ጸለይኩ።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ሕይወት አስደናቂ ፅቅድ አለው። ሆኖም የዕቅዱን ቀጣይ እርምጃ በሕይወታችን የምናየው ያለንበት ሁኔታ የዕቅዱ አካል መሆኑን በማመን በደስታ ስንቀበል ነው። ከዚያ በኋላ ያለው ግን የእኛ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው።

እንደደገፍ ሰዎች ይህን ሐቅ ሊክዱት ይሞክራሉ። ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን በሚያመለግኑ ሰዎች ሕይወት የሚሆነውን ለውጥ ይመለከቱና ለእላምኖቻቸው የሚመኙ ገለጻ ሊሰጡት ይፈልጋሉ።

«ሐሕይወት ያለን እመለካክት ሲለወጥ ሁኔታዎችም ይለወጣሉ፤ ይህ በሥነ ልቦና ሳይንስ (ሳይክሎሎጂ) የተደገፈ ተራ እውነት ነው። ማጥረምረምና መነጫነጨጫን ትተን ፈጥተኛና ደስተኛ መሆን ስንጀምር ለየት ያለ ሰሜት ይኖረናል፤ ሰዎች ለእኛ ያላቸው እመለካክትም ይለወጣል፤ ከዚህም የተነሣ ጠቅላላ ሕይወታችን በተባለ ሁኔታ ለመልካም ይለወጣል። ታዲያ ይህ ምን ያሰገርማል?» ይሉናል።

«ደስ ቢልህ ሰው ሁሉ አብርሃን ይደሰታል፤ ብታለቅስ ግን ብቻህን ታለቅሳለህ» የሚለው አባባል እስከ ተወሰነ ድረጃም ቢሆን እውነትነት አለው። እግዚአብሔርን ማመስገን ግን ከእመለካክታችን ወይም ከዝንባሌያችን መለወጥ በላይ ነው።

«እግዚአብሔር ይመስገን» ወይም «ኔታ ይመስገን» ሲባል በልማድ ደረጃ ስለምንሰማ ትክክለኛ ትርጉሙን የሰጥን ይመስላል። የምስጋና ቃላትን ጎይል አለው። በእግዚአብሔር ደስ መስገታችን ጎይል አለው። እግዚአብሔር ሁሉን ያይ ነው፤ ሁኔታዎች በእርሱ ቁጥጥር ሥር ናቸው። ምን ጊዜም ቢሆን ይህን ሐቅ ማስታወስ አለብን። እንደገና ጊዜ ግን የተወሰኑ የጸሎት ቃላትን ስላንበላለን ብቻ ሁኔታዎች የሚለወጡ ይመስለናል፤ በዚህ መልክ ሁኔታዎችን የመለወጥ ወይም የመቆጣጠር ዐቅም እንዳለን እናስበለን።

ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲደርሱ እንዲቀላቀሉ የፈቀዱት እግዚአብሔር መሆኑን በቅንነት ስንቀበልና እርሱንም ማመስገን ስንጀምር፤ መለኮታዊ ኃይሉ በሁኔታዎች ውስጥ ይገለጥና ለውጥ ይኖራል፤ ይህን ለውጥ በተፈጥሮአዊ መንገድ ለግልጽ ለንቅላላም።

በፎርት ቤኒገን ጆርጂያ ለወታደሮች መንፈሳዊ የምክር አገልግሎት እሰጥ በነበረበት ወቅት አንድ ወታደር ከሚሰቱ ጋር ቢሮዬ መሆኑ፤ ማስቀሰብ ለረጅም ጊዜ ኤልኤሌዲ የተባለ ሱስ አሰያዥ ኪኒን ስትጠቀም ኖራለች። ሱሱ ካስከተለች ጠንቅ ነጻ እንድትሆን የተለያዩ ሐኪሞች የተገኛቸውን

ቢያደርጉም ሊረዱዎት አልቻሉም። ውብ ገጽታዎ ላይ ነርሀትና ስቃይ በጉልህ ይነበቡ ነበር።

«በፍጹም መተኛት አልቻልም» አለች። «ለደቂቃዎች እንኳ ዐይኖቼን ከጨፈንኩ፤ አስፈሪ አውራጃዎች ሊከክሱኝ ሲመጡ ይታዩኛል።»

«ሰውነትዎ በድካም ይዘልና ተቀይሮት ታንቀሳቅላለች፤ የኖም፤ ወዲያውኑ እየጨሸችና እየተንዘፈዘፈች ከእንቅልፏ ትገነናለች» በማለት የነገረኝ ባልዎ ነበር። «ወደ አእምሮዎ እንድትመለስ ለማድረግ ከወሰር ደቂቃ ያላንሰ የምቀላቅላችሁ ጊዜ አለ፤ ሙሉ በሙሉ ወደ እእምሮዎ እስክትመለስ ድረስ ግን ጨካኝነትን ትቀጥላለች፤ ይህ ደግሞ እኔንም ተሳታፊ እንደቆርጥ እድርጎኛል» አለ በሁኔታው በመመረር።

አሰጣኝ ታሪካቸውን ካደመጣሁ በኋላ፤ «እንደ መፍትሔ ብቻ አለኝ። እስቲ ሁላችንም እንበርከክና ሰላላችሁበት ሁኔታ እግዚአብሔርን እናመስግን» አልኳቸው።

የነገርኳቸው ከልቤ መሆኑን ማመን ያቃታቸው ይመስል በመገረም ተመለከቱኝ። ስለ ማንኛውም ጉዳይ እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የተረዳሁትን ሁሉ በጥንቃቄ ነገርኳቸው።

«በሕይወታችሁ የሆነው ሁሉ እዚህ ድረጃ ላይ አድርጎታችኋል፤ እግዚአብሔር እንደሚወዳችሁና በከይወታችሁ እስደናቂ ነገር እንደሚሠራ እምናለዎት። አሁን ደግሞ በሕይወታችሁ ስለ ደረሰው ሁሉ እንድታመስግኑት ይፈልጋል» አልኳቸው።

መጽሐፍ ቅዱሴን እየገለጥሁ ከሥፍ ያሰመርኩበትን የቅዱሳን መጽሐፍት ክፍሎች አነበብሁባቸው።

ከብዙ ትግል በኋላ ሁለተኛው የነገርኳቸውን ስለ ተቀበሉኝ ተንበረከኩና ስለ ችግራቸው እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመሩ። በክፍሉ ውስጥ የእግዚአብሔር መገኘት በጉልህ ይሰማኝ ነበር።

«አሁኑኑ እንደሚፈውሰሽ መንፈስ ቅዱስ ለልቤ ግልጽ እያደረገልኝ ነው» በማለት በእርግጠኝነት ነገርኳቸው። አጅን ራስዎ ላይ አደረግዎና፤ «እግዚአብሔር ሆይ! ይህችን ሴት በዚህ ጊዜ ስለ ፈወሰነች አመሰግንሃለሁ» በማለት በእጭፍ ጸለዩኩ።

ዐይኖቻችን ስትከፍት በጣም የተገረመች ዐይነት ሆና ታዋቅ።
ወዲያውም፤ «አንድ አሰደናቂ ነገር ሆኖአል። ለመጸለይ ዐይኖቼን
በጨፈኝክ ጊዜ ምንም አስፈሪ ነገር አልታደኝም!» አለች።

«አየሱስ ፈውሰሻል፤ የሕይወትሽ ጌታ ለመሆንም በልብሽ ለመኖር
ይፈልጋል፤ ታዲያ ትቀበይዋለሽ?» በማለት ጠየቅኳት።

ባልና ማለቱ በጉልበታቸው እንደ ተንበረከኩ በጉቱት «አምን!» አለ።
አየሱስ ክርስቶስ የሕይወታቸው ጌታና አዳኝ እንዲሆን በጸሎት ጠየቁት፤
ደስ እያላቸው ከባርኾ ወጥተው ሄዱ።

ልጅቱ ለዘለቄታው ተፈወሰች። ከዚያ በኋላ ዐይኗን ስትጨፍን በፊት
የሚታያት አስፈሪ ምስል አንዱ እንኳ አልታደችም። ሰላ አሰያዥ ክንኑ
በአእምሮዋ ያደረሰው ጉዳት በእግዚአብሔር ንይል ተወግዷል።

ለዘመናት ሰባኝነት የተጠናወታቸውን ሰዎች ብዙም ሊረዱዋቸው
እንደማይችሉ ሐዘሞች ይናገራሉ። ይሁን እንጂ፤ በአሁኑ ጊዜ የእነዚህ ሌላ
አለያዥ ክንፍች ሉሰኛ የነበሩ ለዎች ከችግራቸው ነጻ እንደ ሆኑ ብዙ
እየሰማን ነው። እግዚአብሔር በሕይወታቸው ካደረገው አሰደናቂ ሥራ
የተነግ ነጻ እንደ ጠጡ ይመለከራሉ።

እንዲህ ዐይነቱ ቅጽበታዊ ለውጥ የአእምሮ ዝንባሌን በመለጠጥ ወይም
ደግሞ በራሱ ገረት የሚገኝ አይደለም። የእግዚአብሔር ንይል
በሕይወታቸው ለሥራ ብቻ ነው ለዎች ክእንዲህ ዐይነት ችግር ነጻ
የሚሆኑት።

ማንኛውም በቅንነት የሚደረግ ጸሎት የእግዚአብሔር ንይል
በሕይወታችን እንዲሥራ በርን ይከፍታል። የምስጋና ጸሎት ግን ከማንኛውም
ዐይነት ጸሎት ይልቅ በፍጥነት የእግዚአብሔር ንይል በፍጥነት እንዲሥራ
ያደርጋል። መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ ማሰራጃ የሚሆኑን ብዙ ምሳሌዎች አሉት።

መዝሙር 22፡3፤ አንተ ግን ቅዱስ ነህ በእስራኤል ሕዝብም
ሰትመስገን ትኖራለህ ይላል። እዚህ ላይ የንጉሥ ጆምስ ትርጉም በመባል
የሚታወቀው የእንግሊዘኛው መጽሐፍ ቅዱስ፤ «አንተ ግን በእስራኤል
ምስጋና ውስጥ ትኖራለህ» ይላል። አምን፤ እኛ ስናመስግነው የእግዚአብሔር
መገኘት ንይል በዚያ ውስጥ ይኖራል። እርሱ በምስጋና ውስጥ ይገኛል፤
ይኖራል፤ ይሠራል!

አኛ ስናመስግነው እግዚአብሔር በዚያ ውስጥ እንዴት እንደሚሠራ
ዐይነተኛ ምሳሌ የሚሆንን 2ኛ ዜና መዋዕል ምዕራፍ 20 ነው።

ኢዮሳፍጥ የወቅቱ የይሁዳ ንጉሥ ነበር። አንድ ቀን በጣም ትንሽ የሆነች
አገና በጠላቶቹ በሞንግሎቶችና በአሞናውያን ሠራዊት መሰብሰብዋን ተረዳ።
ትንሿ ይሁዳ በራሰዋ ንይል ያንን ግዙፍ ጦር መቆቆም እንደማትችል ንጉሥ
ኢዮሳፍጥ አውቆአል፤ ለስዚህም፤

አነሆ አንተ አምላካችን ነህ ፣ በእኛ ላይ አደጋ ሊገሉ የመጡትን
እነዚህን ሠራዊት ሁሉ መቆቆም ስለማንችል አንተ ራሳህ ቅጣቸው፤ የአንተን
እርዳታ ለማግኘት ዐይናችንን ወደ አንተ ከማንሳት በቀር ሌላ ምንም
ማድረግ አንችልም በማለት ጸለዩ (2ኛ ዜና መዋዕል 20+12)።

እግዚአብሔርን ስናመስግን በጣም አስፈላጊውና የመጀመሪያ እርምጃ
ዐይኖቻችንን ከሁኔታዎች ላይ አንገሥተን እርሱ ላይ ማድረግ ነው።
ኢዮሳፍጥ ሐቁን ሳለመተበል ዐይኖቹን አልጨፈኩም። ወይም ደግሞ ምንም
ጠላት እንደሌለ ለማለብ አልሞክረንም። ከዚህ ይልቅ ሁኔታዎችን በሚገባ
አጠኑ፤ የራሱን ደካማነት ተገነዘበ፤ እንዲፈራጸውም ፊቱን ወደ እግዚአብሔር
እቀፍ።

እኛም ብንሆን በሕይወታችን የደረሰውን ክፉ ወይም መሳፍ ነገር
ሳለማየት ዐይኖቻችንን መጨፈን የለብንም። እንዲያውም ሁኔታዎችን ልብ
ብለን ስንመለከት ነው እግዚአብሔርን ለማመስገንና በታላቅ ሥልጣኑና
የመቆጣጠር ንይሉ መሥራት እንደሚችል እምነትን የሚፈጥረን። ይሁን
እንጂ፤ ልባችንንና ትኩረታችንን ሁሉ በዙሪያችን ባለው ክፉ ነገር ላይ
ማሳረፍ የለብንም። ልብ ብለን እንመልከታቸው፤ ልንቆቆማቸው
እንደማንችል እንረዳ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ንይል እንዲሰጠን ልባችንን ወደ
እግዚአብሔር እናንግ።

እግዚአብሔር የኢዮሳፍጥን ጸሎት ሰምቶ፤ ተሳቆ አትቆረጠ፤
ይህንም ታላቅ ሠራዊት ለመቆቆም አትፍቶ፤ የሚዋጋላችሁ ራሱ
እግዚአብሔር ነው አንጂ እናንተ አይደላችሁም አላችው (1ኛ ዜና መዋዕል
20+15)።

በጣም የሚከባይ አነጋገር ነው። በራሳችን በሁሪያችን ያለውን ሁኔታ
መቆቆም የሚያስችለን ንይል የለንም። ስበዚህም ውጊያው የእግዚአብሔር
እንጂ የእኛ አይሆንም ማለት ነው!

በዚህ ጦርነት ላይ የምትዋጉ እናንተ አይደላችሁም፤ በፍራ በፍራችሁን ብቻ ይዛችሁ ጠብቁ፤ እግዚአብሔር ድል እንደሚያገኘዎትሁ ታያላችሁ... (2ኛ ዜና መዋዕል 20+17)።

ምን ዐይነት አስደናቂ ተስፋ ነው፤ ስፍራ ስፍራችሁን ይዘው እግዚአብሔር የሚሠራውን ሲጠብቁ ምን ተፈጻሚ?

በማግሥቱ ጠዋት ንጉሥ ኢየሱስ ክሕዝቡ ጋር ከተመካከረ በኋላ መዘምራት በተቀደሱ በ9447 የሚለብሉላችውን ካባዎች ለብዙው እግዚአብሔር ይመስገዝ ፍቅር ዘላለማዊ ነው እያሉ በመዘመር በሠራዊቱ ፊት ለፊት እንዲያልፉ አዘዘ (2ኛ ዜና መዋዕል 20+21)።

ይህ ሁሉ የሆነው አገር ሰላማዊነትን በመጣ ግዙፍና በሚገባ በታጠቀ ሠራዊት ፊት ነበር። በጣም ጥቂት ሰዎች እየዘመሩ ወደ ጦር ማዶ ሲገቡ የተመሰከቱ የጦር አዘዎች ምን እንደሚያስቡ ይታያችኋል?

ለሃያ ሳሙት ያህል በመከሰክያ ሠራዊት ውስጥ ነበር። ብዙዎች ለጦር ማዶ ዝግጅት ሲያደርጉ በስፍራው ተገኝቼ ተመልክቼአለሁ። ግን፤ ወታደሩ በጠላት ሠራዊት ፊት ስፊት ጸጥ ብሎ እንዲቆምና ልዩ የመዘምራት ጡድን እየዘመሩና እግዚአብሔርን እያመሰገኑ እንዲያልፉ ትክክል የሰጠ እንደም ጀኔራል አባዮቱም።

ጡኔታው ተራ ቧልትና ተልድ ይመስላል። አይመስልም እንዴት? እንግዲህ፤ የራሳችን መረዳት ችሎታ ጣልቃ እየዘ መስፍካል የሚሆንብንም። በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን ነው። ምናልባትም፤ «ከጠላት ዕይታ ውጪ ሆነን እግዚአብሔርን ማመስገን መልካም ነው። በጠላት ፊት እያሰን በማመስገን መሳቂያ መሆን የለብንም። እግዚአብሔር የሚረዳው ራሳችሁን የሚረዱትን ነው። ስለዚህም በሚቻለን ሁሉ እንዋጋ፤ የቀረውን ግን ለእግዚአብሔር እንተውለት» እንል ይሆናል።

ለአዮሳፍጥና አብረውት ስነበሩ ሰዎች ምን ነበር የተደረገው?

መዘምራት መዘመርና ግመስገን በጀመሩ ጊዜ እግዚአብሔር በወራሪዎች ሠራዊት ላይ ሽብር አወረደባቸው ፤ ከዚያም በመቀጠል በጭካኔ እርስ በርሳቸው ተፋቹ (2ኛ ዜና መዋዕል 20+22-23)።

አዮሳፍጥ ቢዋጋ ኖሮ ግን ሠጢቱ እንዲህ አይሆንም ነበር።

ብዙዎቻችን ጡኔታዎችን ከማሸነፍ ይልቅ በጡኔታዎች የምንሸነፈው ሠጊያው የእግዚአብሔር እንጂ የእኛ እስመሆንን ስለማንቀበል ነው። በጠ

ላታችን ፊት ደካሞችና ዐቅመ ቢሾች መሆናችንን ብንቀበል እንኳ በሙሉ ልባችን በእግዚአብሔር ንይል መታመንና ነገሮችን ስለርሱ መቀጠል ይከብደናል። እንዲህ ያለ ጡኔታ ሲገጥመን ውሱን በሆነው በራሳችን አስተሳሰብ እንገደብና፤ «በፍጹም መረዳት አልቻልኩም፤ ስለዚህም አላምንም» የሚል ውሳኔ ላይ እንደርሳስን።

ከእንደዚህ ዐይነት ጡኔታ መውጣት የምንችለው፤ በእኛ በኩል እምነት ሲኖር እንደ ሆነ የእግዚአብሔር ቃል በግልጥ ያስተምራል። የእግዚአብሔር ተስፋዎች እውነት መሆናቸውን ስንቀበል፤ በእርሱም ስንታመን፤ ወደ መረዳት እንደርሳስን። መቀበል ከመረዳት ይቀድማል፤ ይህ መጽሐፍ ትዲላዊ መርህ ነው።

ለዚህ ምክንያቱ አዳዲስ ግልጽ ነው። ሰብዓዊ የመረዳት ችሎታችን ውሱን ከመሆኑ የተነሳ የእግዚአብሔርን ዕቅድና ዐላማ መረዳት እንችላለን። ጡኔታዎችን ከመቀበል በፊት መረዳት ቢቀድም ኖሮ እንኳ፤ በተገቢ መልኩ ለመቀበል ማንገራገራችን የማይቀር ነው።

በመጀመሪያ በአእምሮው መረዳት ቢፈልግ ኖሮ፤ እያሳፍጥ እግዚአብሔር ስጦርነቱ ያስውን ዕቅድ መቀበል ይከብደው ነበር። እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ከአዮሳፍጥ እእምሮ በላይ መሆኑ የሚያጠ ራጥር አይደለም። በእእምሮው መረዳት ባይችል እንኳ አዮሳፍጥ በእግዚአብሔር አመኑ፤ በሰጠው ተስፋም ጸና።

ጦርነትን በተመለከተ ከእግዚአብሔር መመሪያን የተቀበሰ ሌላው መሪ ደግሞ ኢያሱ ነው። የተሰጠው መመሪያ እንግዳና ግራ የሚያገባ ነበር። እንደንገደቹም ይህን መመሪያ ተግባር ላይ ስማዋል ሳያንገራግሩ አልቀረም።

ብዙዎቻችን፤ «ኢያሱ ውጊያ ስጠሙ፤ የኢያሪኮ ቅዳራ ወደቀ» የሚሉውን መዝሙር እናውቃለን።

ኢያሪኮ ዙሪያዋን በረጅም ግንብ የተከበበች ከተማ ነበረች፤ አርባ ዓመት ሙሉ በምድረ በዳ ያለበት ጊዜ አሳሳቀች፤ ከተማዬቱን ድል የሚያደርግባት ዐቅምም መሳሪያም አልነበራቸውም። ይህን እንጂ፤ ኢያሱ የእስራኤልን ጠላቶች በእጃቸው አሳልፎ እንደሚሰጣቸው እግዚአብሔር ዘሰጠው ተስፋ በፍጹም ልቡ እመን።

ለሰድስት ጠቅላይ ተከታይ ኢያሪኮን እንዲደግፍሉት እግዚአብሔር ኢያሱን አዘዘው። በሰጣቸው ቀን ግን ቀንደ መስኪታቸውን መንፋትና መጠጥክ ነበረባቸው። እንዲህ ካደረጉ፤ የከተማዬቱም ቅጥር ይፈርሳል፤

ከዚህም በኋላ መላው ሠራዊት ወደ ከተማይቱ ስተት ብሎ በቀጥታ ይገባል የሚለው ተሰፋ ቃል ይፈጸማል (ኢ.ያሱ 6፥5)።

ኢያሱ በእግዚአብሔር አመን፣ እኔና እናንተ በተከታተቱ መካከል ብንሆን ፍጥ ምን እንደ አባባ ይዘርመኛል። እንዲህ ባለው የሞን ትእዛዝ እናላግጥ ነበር። እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን ታላቅ ተቆጣጣሪነት ከተማይቱን ሲዞሩ ግንቡ ላይ ሆነው የተመለከቱ የኢያሪኮ ነዋሪዎችን ምን ዐባዘው ይሆን?

የኢያሱን ታሪክና በኢያሪኮ ያደረገውን ጦርነት፣ ማንንን ከበዛበት ጥቂት እውነት ወይም ደግሞ ከአሮጌዎች ተረት የተሻለ ግምት አልሰጠውም ነበር። በቀርቦ ግን የሥነ ቁፋሮ ምርምር አዋቂዎች የኢያሪኮን ግንብ ፍርስራሽ አግኝተዋል። ቅጥሩ የፈረሰበት ዘመን በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጠቀሰው ዘመን ጋር ተመሳሳይ እንደ ሆነም አረጋግጠዋል። የኢያሪኮ ቅጥር ተንክታኮቶ ወደቀ። ሕዝቡ እርሱን በማመስገንና ቀንደ መለከታቸውን በመንፋት በእግዚአብሔር ተማምነው ሲወጡ፣ የእግዚአብሔር ነደል ተንቀሳቀሱ።

ሞኝነት በሚመስልና ከሰብዓዊ ጥበብ ጋር በማይጣጣም መንገድ፣ እግዚአብሔር በአስቸኳይ ሁኔታዎች ላይ ድል እንደሚሰጥ፣ ከላይ የተመለከተው የኢያሪኮ ግንብ ላይ ድል ሁኔታዎች ምሳሌዎች ሊሆኑን ይችላሉ።

እንድንታመንበት፣ እንድናመባግነውና የሚጠራውን እንድንመለከት እግዚአብሔር ነግሮኛል። ኢየሱስ በዚህ ምድር የአገልግሎት ዘመኑ ሥራውን የሠራው በዚህ መንገድ ነበር። ከራሱ ምንም ማድረግ እንደማይችል በግልጽ ተናግሮአል። ለሰዎች ችግር መፍትሔ የሚሰጠው፣ በእባቱ በእግዚአብሔር በመታመንና ለእርሱ በመታዘዝ ነበር።

እስቲ፣ እስቸኳይ ሁኔታዎችን በተመለከተ ኢየሱስ ካተረጎሙ አሎት እንድ ሁለቱን እንመልከት።

በአንድ ወቅት ለብዙቱን ለመስማት ከ5,000 የሚበልጡ ሰዎች ከከተማ ውጪ ተሰብስበው ነበር። በጣም ርቦላቸዋል። ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓጣ በቀር ምንም የሚበላ አልነበረም። ታዲያ፣ በዚያ ሁኔታ ውስጥ ኢየሱስ እንዴት ነበር የአለቦው? ተአምር እንዲያደርግ የልመና አሎት ወደ እግዚአብሔር አቅርቦ ነበር?

ኢየሱስም እምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓጣ እንጥቀ ወደ ሰማይ እሻቅቦ እየና እግዚአብሔርን እመሰገን፣ እንጀራውንም ቆርሶ ለሰዎች እንዲያደራሱ

ለደቀ መዛሙርቱ ስጦ፣ እንዲሁም ሁለቱን ዓጣ ለሁሉም እኩልረል ፣ ሁሉም በልተው ጠገቡ። የተረፉትንም ቆርሶራሽ እንጀራና ዓጣ ደቀ መዛሙርቱ ዐሥራ ሁለት መሰብሰቡ ለሰበሰቡ (ማርቆስ 6፥41-43)።

ምናልባትም እንዳንደቻቸን፣ «ይህን ያደረገውኑ ኢየሱስ ነው። እርሱ እግዚአብሔር ምን እንደሚያደርግ አስተድሞ ይውቅ ስለ ነበር ነው እንደዚያ የአለቦው፣ ለእኛ ግን ያ መንገድ አይሠራም» የሚል ተቃውሞ እናሰማ ይሆናል።

ይሁን እንጂ አየሱስ ለተከታዮቹ፣ በእኔ የሚያምን እኔ የምሠራውን ሥራ ይሠራል፣ እንዲያውም ከዚህ የበለጠ ይሠራል፣ ምክንያቱም እኔ ወደ እሳ እረዳለሁ። እሳ በወልድ ምክንያት እንዲከበር በሰሜ የምትሰምኑትን ሁሉ እደርግላችኋለሁ። ማንኛውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ እደርግዋለሁ ማለቱን መዘንጋት የሰብንም (ዮሐንስ 14፥12-13)።

የበለጠ ነገር ማድረግ እንደሚችል ኢየሱስ ራሱ ተናግሮአል። በአሁኑ ጊዜ በግሉም ዙሪያ የምንገባ እጥረት አለ፣ ሰዎች ይፈላሉ፣ የእርሻና የአካባቢ ጥናት ባለሙያዎችም ወደ ፊት ከዚህ የከፋ የምንገባ እጥረት ሲኖር እንደሚችል ይነግሩናል። ታዲያ፣ እግዚአብሔር በዚያ ውስጥ ዕቅድ ይኖረው ይሆን?

በበኩሉ ዕቅድ እንዳለው ማመን አይከብደኝም። ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ተማምነው ሲያመሰግኑት ጥቂቱ ምንብ እንደ በረከተና ብዙ ሕዝብ መመገብ እንደ ነበር አንዳንድ ምሳሌ የሚሆኑ ሁኔታዎችን አውቃለሁ።

አልግዛር እንደ ሞተ በነገሩትም ጊዜ እንዲሁ ኢየሱስ አጭር የምሰጋና አሎት ነበር ያደረገው። እራት ቀን ሙሉ አልግዛር የሰበረበትን መቃብር ድንጋይ እንዲያነሡ ነዘዘ በኋላ ኢየሱስ ዐይኖቹን ወደ ሰማይ አነግሮ፣ አሰት ሆይ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንዋለሁ አለ (ዮሐንስ 11፥41)። ከዚያ በኋላ አልግዛር ከመቃብሩ እንዲወጣ በታላቅ ድምፅ እዘዘ ፣ ከሞተ አራት ቀን የሆነው ሰውየም ከመቃብሩ ወጣ!

ኢየሱስ ወደዚህ ምድር የመጣው እግዚአብሔርን ማመስገን እንድንችል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ አድርጎታል። ኢየሱስ ስለ መጣበት አንድ ምክንያት ነበር ኢሳይያስ በትንቢት ሲያመለክት፣ ለድሆች የምሥራቹን ቃል እንዲያበሥር፣ ለባቸው የተሰበረውን እንዲፈውስ፣ የተጨቆኑትን ነጻ እንዲያወጣና ለታሠፍትም ነጻነትን እንዲያበሥር፣ የጸጋ ዓመት መድረሰባን እንዲያውቅ፣ ምክንትን እንዲያጽናና፣ በዘዘን ፈንታ ደስታና ሐላቲትን

«ደንታችሁ» የዚህ ዐይነት ከሆነ ስለ አስደናቂው የአገህዚአብሔር ፍቅር ለምን ለሌሎች አንደማትመሰክሩ ግልጽ ይሆንልኛል ማለት ነው። ምክንያቱም ለአንድነት የአገህዚአብሔር ለሙያ ከዐሥር ሰንደቅ የበለጠ ዋጋ የለውም፤ ዐሥር ሰንደቅም ደግሞ ይህ ነው የሚባል ለሙዋ ስህደታችሁ አያመጣም። ያልዚያ ዐሥር ሰንደቅም መኖር ስለምትችሉ ስጦታው አንዲቀጥል አትፈልጉም።

የአንድ ሺህ ብር ስጦታ ብታገኙ ግን፤ የበለጠ ለመቀበል ትንቅላችሁ! እንዲያውም ሌሎችም ሄደው እንዲቀበሉ ስለ ሰጪው ማንነት ትናገራላችሁ። ሁላችንም ብንሆን በሺህ የሚቆጠሩ ብሮችን እንፈልጋለን። አንድን ነገር በነጻ ለማግኘት ብዙ ብሮችን እንከበክሳለን። ለሌሎችን ዘላቂ ጥቅም የሚገኝን ነገር የማግኘት ጥልቅ ፍላጎት በእያንዳንዳችን ውስጥ አለ።

የአገህዚአብሔር ነጻ ስጦታ ግን ከብዙ ማላዩን ብሮች የበለጠ ነው። ስጦታውን የሚሰጠው ጠባይቸውን ላስተካከሉ ወይም እንደንድ መስፈርቶችን ላሟሉ ሰዎች አይደሉም። መቀበል ለሚፈልጉ ሁሉ በነጻ ይሰጣል። ከአገህዚአብሔር ለምንቀበለው ሁሉ ክርስቶስ ክቡር ዋጋ ክፍሎብታል።

አገህዚአብሔር እንዲህ ይላል የገሰገሰችን ግብባ አጠፋለሁ የሊቃውንትም ዕውቀት አስመዳገልሁ (1ኛ ቆሮንቶስ 1+19)።

የካህናትን ይቅርታና የዘላለም ሕይወትን በነጻ የመቀበሉ ጉዳይ ከሰመደችሁ ዕለታዊ ሕይወታችን ጋር አይጣሙም። አንድ ነገር ለማግኘት መሥራትና መድከም እንዳለብን አናውቃለን። የእኛ የሚሆነው ዋጋ የክፍልንበት ወይም ደክመን ያገኘነው ብቻ እንደ ሆነ ሰናምን ፍረናል። እኛ ዋጋ ካልከፈልንበት ወይም በምላሹ አንድ ነገር ካላደረግን ከአገህዚአብሔር በነጻ መቀበል በፍጹም የማይቻል ይመስለናል። የእኛ ድካምና አስተዋፅዖ ካልታከለን፤ ከአገህዚአብሔር ምንም ነገር ማግኘት እንደማይቻል እናስባለን። «የአገህዚአብሔርን ስጦታ ለመቀበል ጥሩ ሰው መሆን አለብኝ፤ ጥሩ ሰው የምሆነው ደግሞ፤ ይህንና ያንን ሳደርግ ነው» የሚል ድምዳሜ ላይ ደርሰናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ግን በክርስቶስ አማካይነት የዘላለም ሕይወትን ከአገህዚአብሔር በነጻ እንዳገኘን ነው የሚናገረው። «ኢየሱስ ክርስቶስን ግብግብን ጽድቃችንን ይዛችን እንዲሆን አደረገው» ይላል (1ኛ ቆሮንቶስ 1+30)።

የምሥራቅን ስትሳሙ፤ «የእኛ አስተዋፅዖ ሳይጨመርበት ክርስቶስ የዘላለምን ሕይወት ሊሰጠን ንይልም ሆነ ሥልጣን አለውን?» ለሚለው ጥያቄ ስለምትሰጡት መልስ እርግጠኛ መሆን አለብዎት። ንይልም ሆነ ሥልጣን የለውም የምትሉ ከሆነ፤ ከአገህዚአብሔር ጋር ያላችሁን ግንኙነት

ለግንብተክል አንድ ነገር ማድረግ ሊኖርብኝሁ ነው። የአገህዚአብሔርን መስፈርት ለማሟላት ስድሜ ልካችሁን መድከምና መልፋት አለብኝሁ ማለት ነው። ምክንያቱም፤ የአገህዚአብሔር ቃል እንደሚነገርን ከሆነ የቱንም ያህል ጥረት ብናደርግ ያንን መስፈርት በፍጹም ማሟላት እንችልም።

በክርስቶስ አማካይነት ለሐዋርያት የሚያበቃችን ጸጋ ተቀብሎብሁ ለአዚህ ስለ አርቶ ስም አረግውያን ሁሉ አንዲያምኑና እንዲታዘቡ አደርጋለሁ (1ኛ ማ. 1+5)።

ጳውሎስ ከአገህዚአብሔር በሆነው ወድና ክቡር ስጦታን ተቀብሎአል። ይህም በሆነ አስገርጦታል። ስለዚህም ስጦታ ሰዎች ሁሉ እንዲያውቁ ይፈልጋል። ይህም የምሥራቅ ቃል ከመጀመሪያው አንድ ለሰባ መጨረሻ ድረስ እገህዚአብሔር ስምችን የሚያጸድቀው በእምነት ብቻ መሆኑን ይገልጻል (1ኛ ማ. 1+17)።

ለዚህ የሚያበቃን እገህዚአብሔር ራሱ እንደ ሆነ ጳውሎስ ይናገራል። ታዲያ፤ እገህዚአብሔር ያዘጋጀው ሁሉ ትክክልና የተሟላ መሆኑን ትቀበላላችሁ ወይስ ራሳችሁን በማሳገል የሥነ-ጥናት ህግ እንደ አንዳለ ታስባላችሁ? የቻልንምን ያህል ብንደክንም በአገህዚአብሔር ፊት ተቀብላችሁ እንድንሆኑ ራሳችንን መልካም ሰዎች ማድረግ እንችልም። ማንም ሰው በእገህዚአብሔር ፊት የመላኩን ሕግ በመፈጸም አይጸድቅም ምክንያቱም ሕግ የሚያሳዩ ሰው ሁሉ ገጠላተኛ መሆኑን ብቻ ነው (1ኛ ማ. 3+20)።

መልካም ነገርን ባወቅን መጠን ጉድለታችንም ስለሚታወቅን፤ የዚያው የህል ንጠላተኝነታችንን እንረዳለን። በአገህዚአብሔር ፊት ትክክለኛና ጻድቅ ነን ብለው የሚያስቡ ትዕቢተኞች ብቻ ናቸው። በዚህ ግለሰብ ቀድሞ ከነበሩና አሁንም ካሉ ሰዎች ይህን ክብር ከካህናት ዘራት ወደድኑት የነጻ ሕይወት የኖረ ክርስቶስ ብቻ ነው። የጸድቅ ሕይወት መኖር የምንችለውም በመንፈስ አማካይነት እርሱ በውስጣችን ሲኖር ብቻ ነው።

እንግዲህ የምንመክበት ነገር ምን አለ? ስምንም አንመካም። የምንመክበትን ምክንያት ምንድነው? ሕግን ስለምንፈጽም ነውን? አይደለም፤ ነገር ግን በእምነት ብቻ ነው። ስለዚህ እገህዚአብሔር ስውን የሚያጸድቀው ሰው የሕግን ሥራ በመፈጸሙ ሳይሆን በእምነት መሆኑን እንገነዘባለን (1ኛ ማ. 3+27-28)።

ይህ የእምነት አስተምቦር እንገዳና አዲስ የተጀመረ እንዳልሆነ ጳውሎስ አጠንክሮ ይናገራል። አብርሃም በአገህዚአብሔር ፊት ተቀብሎታችን ያገኘው በመልካም ሥራው ሳይሆን፤ በእምነት እንደ ነበርም ያመለከታል።

በዚህ ባለንበት ዘመን መስፈርት ቢሆን ኖሮ፤ አብርሃም መልካም የምንለው ዐይነት ሰው አልነበረም። ወደ ሳይደ አገር በሄደ ጊዜ ሰዎች፤ ሁብቱን፤ ምኅልባትም ቆንጆ ሚሰቱን ይወስዱብኛል ብሎ ሰላሰሰ ሚስታችን ሣራን እጎቱ ናት በማለት ነበር ያስተዋወቀው። እንዲህ ካደረግሁ፤

ከሚገኝውም ስጋት አርፋላቸው። እንዲያውም በጊዜያዊነት አገር መመደድና ከበራይን አገራቸው ብሎ ዐበብ። በኋላ ግን የራራው አልተረሰታም። የዚያ አገር ሃላፊዎች ተሞክሮ ተሞክሮ ተሞክሮ ተሞክሮ እንደተሞከሩ ልሊት። ወደ ቤተ መንግሥት ወሰዱት። ለአብርሃምም ስሙን ስሙን አደረገላቸው።

ቃዲያ፣ ይህ ስሙን አብርሃም ምን ነበር ያደረገው? ማለት፣ ለሚሰጠው ሰዎች አወቃ? በዓዲያም እንደዚያ አደረገው? እሱ፣ አርፎ ተቀመጠ። እግዚአብሔር ራሱ በጉዳዩ ጣልቃ በመግባት ስራውን ማድረጉን ለንጉሡ አሳደመ። አናንተ ብትሆኑ አብርሃምን ለቤተ ክርስቲያን አባልነት እንኳ ትቀበሉት ነበር? አስቲ ራጋ ብላችሁ ዐስቡ።

እግዚአብሔር አብርሃምን ተቀብሎታል። የተቀበለው ግን አንዳንድ ሃብረ ገባዊ መመዘኛዎችን ስላሟላ አልነበረም። የተቀበለው በእግዚአብሔር ስላመነ ብቻ ነበር። እምነቱ መልካም ስሙ የመሆን ያህል ተቀብሎታል። አገሩ። በእኛ ዐይን አብርሃም መልካም ስሙ ላይሆን ይቻላል። በእግዚአብሔር ፊት ግን በእምነቱ ብቻ መልካም ሆኖ ተገኘ።

ምናልባትም ከአብርሃም ወይም ከሌላው ስሙ የበለጠ መልካም እንደ ሆኖታል ታስቦ ይሆናል። እግዚአብሔር ግን ሰዎችን ሁሉ የሚያውቃቸው ንግድ አብርሃምን በመሆናቸው ብቻ ነው። መጻፍቶችን ወይም እግዚአብሔር እንዲጠቀምብን የሚያስከው ምን ያህል ጥሩ ወይም መላካ፣ መሆናቸው አይደለም። ምክንያቱም አብርሃም የአደቀው መልካም ስሙ ስለ ሆነ አልነበረም።

አብርሃም ጳውሎስ ለው መልካም ሥራ ባይኖረው እንኳ ንግድ አብርሃምን በሚያደርጉ አምላክ ካመነ እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቆጠርለታል ይላል (ፍጡ 4+5)።

በእግዚአብሔር ፊት ጸድቀናል!

እንግዲህ ይህን እውነት ከልብዎ ካመኑ ሊያስደንቅህ እንደሚችል ታስባለህ? ክርስቲያን መሆን ምን ያህል ቀላል እንደ ሆነ ለሌሎች ለመመስከር ፍላጎት አይኖርህም? ክርስቲያን ለመሆን በመጀመሪያ ጥሩ ሰዎች መሆን አለብን በማለት የሚያስቡ በሚሉዎች የሚቆጠሩ ሰዎች በዙፎቶችን አሉ። የሚመኙትን ያህል ጥሩ ሰው መሆን እንደሚያስፈልገው ግን ልባቸው ያውቀዋል። የእነዚህ ሰዎች የወደፊት ስራውን ተስፋ አስቆራጭ ይሆንባቸዋል። ምን ያህል የምሥራቅን ቃል መስማት ይኖርባቸው ይሆን?

የእግዚአብሔር ስሙን ነጻ ነህ! ጳውሎስ እንግዲህ በጸጋ ከሆነ በሥራ አይደለም፤ በሥራ በሆንህ ያረ ጸጋ ፣ ጸጋ መሆኑ በቀረ ነበር ይላል (ፍጡ 11+6)።

የምሥራቅ ቃል ለሰዎች ሁሉ መታወጅ አለበት። የም ሆኖ ግን ብዙ ክርስቲያኖች የምሥራቅን ቃል ለመናገር እንደሰጡት የተፈታ አይደለም።

ለምሳሌ ያህል ስለ ብዙ ነገሮች ከሰዎች ጋር ስንነጋገር ልባችን አይፈራም። አይኖሩም። ቃዲያ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት የተደረገልንን ለሰዎች ለመናገር የምንፈራው ለምንድነው?

እግዚአብሔር ለሰዎች ሁሉ የምሥራቅን እንድንናገር ይፈልጋል። እርሱ የደረገላቸውን ለሰዎች ሁሉ እንዲናገሩ አደራሰ ያቀ መዛሙርቱን አዘዘዋል። ቃዲያ ማለጠር ይመስል የምሥራቅን ቃል እናንን የምንያዘው ለምንድነው? አምን ፣ ጠባታችንን ስያሳን ከእግዚአብሔር ስለ ተቀበልንው መልካም ስሙን ለሰዎች እንድንናገር አይፈልገንም። እግዚአብሔር ሰላደረገልን መልካም ነገር አርግጠኞች ከሆንን፣ ከእርሱ ነጻ ስሙን እንደ ተቀበልን የምናምን ከሆነ ግን ፣ አትናገሩ ብንባል እንኳ መናገራችን አይተርም።

አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ንግድ አብርሃምን ይቅር ከተባለላቸውና የዘላለምንም ሕይወት በነጻ እንደ ተቀበሉ ክወቁ በኋላ እንኳ፣ «በተረው ሕይወታችን እግዚአብሔር ከእኛ ምን ያህል መልካም ነገርን ይጠብቅብን ይሆን?» በማለት ይጠይቃሉ። ይህን በተመለከተ ጳውሎስ ለርም ሰዎች ሲጻፍ፣

ይህ በረከት ለተገረዙት ብቻ ነውን ወይስ ላልተገረዙትም ነው? ምክንያቱም አብርሃም በእግዚአብሔር በላመነ እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ተቆጠርለታል ይላል (ፍጡ 4+9)።

አብርሃም ዐንበረበት ዘመን ሕን ገና አልተሰጠም ነበር። ስለዚህም እርሱ የጸደቀው በእምነት ነበር እንጂ ሕንን በመጠበቅ አልነበረም የሚል መደምደማያ ላይ ነበር ጳውሎስ የደረሰው!

እንዲሁም አብርሃም ለተገረዙትም አባት ነው፤ ለተገረዙት አባት የሆነበት ምክንያት በመገረዛቸው ብቻ ሳይሆን እርሱ ከመገረዙ በፊት የነበረውን እምነት በመከተላቸው ነው (ፍጡ 4+13)።

እግዚአብሔር ሰማያዊ ርስት እንደሚሰጠን ለእኛም ቃል ገብተልናል። ይህን ርስት የምንተብላው ግን በእምነት እንጂ በመልካም ሥራችን አይደለም። ለእግዚአብሔር ዕቅድ ይህን ያህል ግምት ላይኖረን ይችላል። ይሁን እንጂ፣ ለእኛም ሆነ ለሌሎች የሚገባን ይኸው የእግዚአብሔር ዕቅድ ብቻ ነው።

አይሁድ ንግድ አብርሃምን ላለመቀበል የተለያዩ ምክንያቶችን አቅርበዋል። ብዙ ክርስቲያኖችም እንዲሁ እያሰሱ ለአይሁድ የሰጠውን መልስ በተሳሳተ መንገድ ተረድተውታል። የእግዚአብሔር ሕግ እንርሱ ከሰባትና ከገጠብት በላይ ንጹሕና ቅዱስ መሆኑን አጠንክሮ ነግረዎታል። ምሁራን በሰጠው ገጠብብት እንዲሁ ብቻ ምንም ንግድ አብርሃምን እንደሌለባቸው ዐስጠው ነበር። እያሰሱ ግን እንዲሁ ሌሎችን ተመልክተው ከተመኙዋት በከላባቸው ከእርሱዋ ጋር ምሁራን መፈጸማቸውን ነገራቸው። እያሰሱ የሰጠው ልብና ለላብ ያውቃል። ምንም እንኳ እንደ ስሙ ንግድ ስሙ ላለማድረግ ቢፈልግም፤

ሌላው እሱነቱ ማን ንጢሉት ማድረግ ይፈልጋል፡፡ ስለዚህም ሁልጊዜ ጠብቆ
ሙጥረትና ሙጊያ ሙስጥ ነው ማለት ነው፡፡

ታዲያ፤ ኢየሱስ ጠናባር ይፈለገው ምን ይሆን? ሕግን ለመፈጸም ብርቱ
ጥረትና ሙከራ እንድናደርግ ነውን? ኢየሱስ ይፈለገው እርሱ ምን ያህል
አስፈላጊያቸን አንድ ሆነ እንድናውቅ ነው፡፡ ኢየሱስ የተናገራቸው
ምሳሌዎችና ትምህርቶች በአመባኝ የሚያመለክቱት አዳኝ የሚያስፈልገን
መሆኑን ነበር፡፡ ጳውሎስም አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ሲያምን ብቻ
ሕጉን በሙሉ እንደ ፈጸመ እንደሚቆጠር ይናገራል፡፡

ሕጉን ለመፈጸም የተቻለበትን ሁሉ ጥረትና ሙከራ ብታደርግ፤ የተቻለበትን
ያህል ቁጥብ ብትሆን ይሰካልህ ይሆን? የሚቻልበትን ሁሉ ብታደርግ እንኳ፤
የእግዚአብሔርን ሕግ መፈጸም አትችልም፡፡ ከሕጉቹ አንዱን ያፈረሰ
ሌሎቹንም እንዳፈረሰ እንደሚቆጠር መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ አድርጎአል፡፡

ኢየሱስ ይህን ያለው ሊያረባረቡትን እንጂ ተስፋ ሊያስቆርጠን
አይደለም፡፡ የትግራችን መፍትሔ እርሱ ብቻ መሆኑን እንድንረዳ
ያፈልጋል፡፡ ሰው ሁሉ በአምነት አንዳይቆይቅ የሙሉ ሕግ በክርስቶስ
አካትቶአል (ሮሜ 10+4)፡፡

በመንፈሱ አማካይነት ክርስቶስ በውስጡ ሲኖር ሕይወቱን ያለጠባብራል፡፡
ማንም ከክርስቶስ ጋር ቢተባበር አዲስ ፍጥረት ነው፤ አድገው ፍጥረት
አልፎአል፤ በእርሱም ሰፍራ አዲስ ፍጥረት ተተክቶአል (2ኛ ቆሮንቶስ
5+17)፡፡

ከሙዌ ሲያይህ ያው የተደገው ሰው ካህ ይህን እንጂ፤ ሙስጥህ
ተሰውጠልና ድር እንደሚያውቁህ አትሆንም፡፡ ክርስቶስ በእናንተ ሙስጥ
ከሆን ምንም እንኳ ሥጋቶህ በጎጠሉት ምክንያት የሚሞት ቢሆንም፤
እግዚአብሔር ሰላጸደቃችሁ መንፈሳችሁ ሕይወት ነው (ሮሜ 8+10)፡፡

በመንፈሱ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ በውስጣችን ስለሚኖር፤ ሙስጣችን
አዲስ መንፈሳዊ ሰው ይሆናል፡፡ እርግጥ ሥጋዎችን እንደ ተን ይጥታል ፣ አዲሱ
አንተነትህ ማን አይሞትም፤ ለዘላለም ከክርስቶስ ጋር ይኖራል፡፡

አንድ ሰው የሀላለምን ሕይወት ለማግኘት ምን ማድረግ አንዳለበት በሺህ
ክሚቆጠና ቤተ ክርስቲያን አዘውታሪዎች ጋር ተነጋግሮአለሁ፡፡ ይህን ጥያቄ
መሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮን ለሚቀበሉ በሀገራችን ላሉ
አብያተ ክርስቲያናት አቅርቤአለሁ፤ ያጥኩት መልስ ማን በአብዛኛው አንድ
ዐይነት ነው፡፡

ዘጠኝ ዘጠኝ ከመቶ የሚገደቡት የሰጡን መልስ እኛ ማድረግ ስለሌለን ነገር
ነው፡፡ የእግዚአብሔርን ሕግ መፈጸም፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን
ማዘውተር፤ ገንዘባችንን ለቤተ ክርስቲያን መስጠት ፣ ሌሎችን አለመበደልና
ሰፍር ቁጥር የሌላቸውን ሌሎች ነገሮች ዝርዝር ነግረውኛል፡፡

ብዙ ቤተ ክርስቲያን አዘውታሪዎች ድኅነትን በተመለከተ እኛ ማድረግ
ሰለለብን የሚገባቸውን ሙሾች ሲያምኑ ኖረዋል፡፡ ስለዚህም የምሥራቅ፤ ቃል
የሚገባውን ያህል አስመስሎቶቹ ብዙም ሊገርመን አይችልም፡፡ «እገሌ ኮ
ሀራር ሳንቲም ስጠኝ!» አያሉ ለሰው ሁሉ የሚናገር አይኖርም፡፡ አንተስ
የምታምነው ምንድነው? የእግዚአብሔርን በርካት ለማግኘት በእምነት ላይ
የምትጨምረው ሌላ ነገር ይኖራል ብለህ ታስብ ይሆን?

የተሰፋው ወራሾች ሕግን የሚፈጸሙ ሰዎች ከሆኑ እምነት ዋጋ
አይኖረውም፤ ተሰፋም ከንቁ መሆኑ ነው (ሮሜ. 4+14)፡፡

በማስተላለፍ ጳውሎስ፤ ሕግ የሚያመጣው የእግዚአብሔርን ቁጥ ነው፤ ሕግ
ከሌለ ግን ሕግን የመተላለፍ በይፋ አይኖርም ይላል (ሮሜ. 4+15)፡፡

ታዲያ፤ እንዲህ ሲል ሕግን ለመጠበቅ የምናደርገው ሙከራ
እግዚአብሔርን ያስቆጣጥል ማለቱ ነውን? በፍጹም እንደዚያ ማለቱ
አይደለም፡፡ እግዚአብሔርን የሚያስቆጣጠው ሕግን መፈጸም የምንቀዳለን
ሕግን እንደ ሆነ ስለሚያውቅ ነው፡፡ ሕጉን ለመፈጸም ሙከራ የምናደርገው
ሕጉን ያልፈጸምን እግዚአብሔር ይተባብራል ከሚል ኖርህት የተነገረ ከሆነ፤
ጥረትና ሙከራችን የትም አያደርስንም፡፡ ሕግን ለመፈጸም የምንቀዳለን
ከእግዚአብሔር አንዳች በረከት ለማግኘት ከሆነ ድካማችን ከንቱ ነው፡፡
እንዲህ ከሆነ ታዲያ፤ መልካም ነገርን ለምን እናደርጋለን? ድኅነት ነጻ
የእግዚአብሔር ስጦታ ከሆነ፤ የፈለግነውን ያህል ክፉ ብናደርግ ምናለን?

ይህ ደግሞ የሚያስቅና ሊታመን የሚያቻል አስተሳሰብ ነው፡፡ መልካም
ነገርን ማድረግ አለብን፤ መልካም ነገርን የምናደርገው ግን እግዚአብሔርን
ስለምንወድና ደስ ልናሰኘው ስለምንገራልግ ብቻ ነው፡፡ ስጦታው ምን ያህል
ከዐር እንደ ሆነ ከተረዳን፤ እርሱ እንደ ወደደን ሁሉ እኛም እንወደቀለን፡፡
አንዳች መልካም ነገርን ለማግኘት ስትል ብቻ ሕግን መፈጸም አለብኝ ብለህ
የምታስብ ከሆነ ግን ምናልባት እርሱን መውደድ ምን ማለት እንደ ሆነ
እንኳ ገና አልተረዳህም ማለት ነው፡፡ የስጦታውን ሙደነትና ክብርነት
በሚገባ አልተረዳህም፤ በዚህም ምክንያት ጨርሶ አይደሉትም ማለት ነው፡፡

ሕግን ግን እግዚአብሔር ለዎችን የሚያጸድቅበት መንገድ ስለሕግ ነጻ ሆኖ
ተገለጠአል፤ ይህም በሙሉ ሕግና በዘሊያት ተመስክሮአል፡፡ ስለዚህ
እግዚአብሔር ምንም ልዩነት ሳያደርግ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ
ጸራቶን ይሰጣቸዋል (ሮሜ. 3+21-22)፡፡

እንግዲህ ቅድመ ሁኔታው፤ «በክርስቶስ ማመን» እንጂ መልካም ሰው
ሆኖ መገኘት አይደለም ማለት ነው፡፡ «መልካም ሰው እስኪሆን» ወይም
«አንዳንድ መሻሻሎችን እስኪደደርግ» የምትል ከሆነ ግን ዐቆምህ የዚህ
ተቃራኒ ነው፡፡

ለመሆኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገልን ምንድን ነው?

እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስን መሥዋዕት አድርጎ ያቀረበው በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ በደሙ የገቢአታቸውን ይቅርታ እንዲያገኙ ነው (ሮሜ 3+25)።

እነዚህ ሁለት ነገሮች በጣም አስፈላጊ ናቸው። እንደጀው ያለ ሌላኛው ዋጋ አይኖረውም። እያሱስ ክርስቶስ ያደረገውን ነገር አለ፣ ያንን በአምነት ክልተቀበለው ግን ምንም አይጠቀሙም። ሁሉ ጊዜ እኛ ማድረግ ባለብን ነገር ላይ የምናተኩር ከሆነ በትክክል ሆነው መልኩ የአምነትን ዋጋ ሳንገነዘብ እንችላለን።

ይህ ጌታችን ኢየሱስም በእ ገቢአታችን ለሞት ተላልፎ የተሰጠውና ለኛንም ለማጽደቅ ከሞት የተነሳው ነው (ሮሜ. 4+25)። ይህም የሆነው በሞት ምክንያት ገቢአት እንደ ነገሠ ሁሉ እንዲሁም የእግዚአብሔር ጸጋ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት በሚገኘው ዘለለማዊ ሕይወት ጽድቅን በመስጠት ይነግራል (ሮሜ 5+21)።

እንገዳህ የቀረበልን ምርጫ ከእግዚአብሔር ቅርንጫፍ ከእግዚአብሔር ጥርፎ እንዲን እንደገና መርጥ ነው ማለት ነው። የከላለም ሕይወት ስጦታ ቀርቦልናል ፣ ካልተቀበልኩ ግን ጠብቀው ግን ጠብቀው ይሆናል።

ለውታደሮች መንፈሳዊ ምክርን በመስጠት በሽያትናም እገለገል በነበረ ዘመን ሆስቲታል ውስጥ የምትሰሩ እንዲት መልክ ቀና ነርሰ እውቃለሁ። ይህች ነርስ በመጀመሪያ ወደዚያ ስትመጣ በጣም ደስተኛና ነቁ ነበረች። ሙሳ ስታድር ግን ደስተኛነቷ አያደበዘ መጣ። እንደ ቀድሞዋ ፍጥተኛ ሆና አልተተኛችም። በጠር ግንባር የተሳተፉ መጣት ወታደሮች በአስከፊ ሁኔታ ቆሰሰውና አካላቸው ጎድሎ ማቶን በፍጹም ልትቋቋመው አልቻለም። በየጊዜው ወደ ቢሮዬ እየመጣች ስለ ሰራትዋ ታጫውተኝ ነበር።

«ይህ ሁሉ መከራና ስቃይ እንዲደርስብቸው እያደረገ እግዚአብሔር እነዚህን መጥቶች እንዲት ይጠቅማል ይሉኛል?» በማለት ትጠይቀኝ ነበር።

እኔም፣ «ለሕመምተኞችሽ ያለሽን ጭንቀትና ስታት ለእግዚአብሔር ብትተደሉትና ይልቁንስ ለረራዳቸው እንደሚችሉም ብታምኚ የሚሻል ይመስለኛል» በማለት መለስኩት። «ከአኔና ከአንቺ ይልቅ እግዚአብሔር እነዚህን ቁስለኞች ወታደሮች ይጠቅማል።»

ራሰዋን እየተቀነቀኝ፣ «ይህንም በፍጹም መቀበል አልችልም፤ ስቃይቸውንና ሕመማቸውን ማየት በጣም ይረብሻል። ምናልባትም አንድ ቀን እግዚአብሔርን አመስግን እንደ ሆነ እንጂ አሁን ባለሀብት ሁኔታ ፍጹም አይሆንልኝም» አለች።

ከዚያ በኋላ ወደ ቢሮዬ የምትመጣው አልፎ አልፎ ብቻ ሆነ። በባዝ ያሉና ሕይወት አልባ ዐይኖችዋን ስመለከት ለጭንቀትዋ መከላከያ እንዲሆናት ምናልባት አደንዝቻ ሰዎችን ሳትጠቀም እንደሚችላት ጠረጠ ርኩ። እንደገና ያለችበትን ሁኔታ የመስገጋት አዝማሚያም ይታይባት

ነበር። በኋላም ከዚያ ስፍራ ስለ ተዛወረች ሳትችት አልቻልኩም። በቅርቡ ግን በማዕከላዊ ምዕራብ አማራካ ከሚገኝ አንድ ሆስፒታል ደብዳቤዋ ደረሰች። እንዲህ ይላል፣

ለተከፋና ማርሳን ካርካር፡-

በሺያትናም ባለው ሆስፒታል ለመሠረዳ ጊዜ ካገኘሁት ወዲህ ቤተሰባቸ መንገድ በጣም ርቂ ሄደዋል። የመረጣሁት መንገድ ከሰውነት ተራ የሚያስወግድ ከብራንና ጨዋቲን የሚያስተጥል እንደ ሆነ ይገኛል። ከሺያትናም ወዲህ የአልጋም ሰላም ሊኖረኝ አልቻለም። እርግጥም ሆነኝኝ መሳሎኝ በእግር መንገድ ጥቅም ነገድኩ። ችግሩ የጀመረው በሆስፒታሉ ውስጥ ምንም ጥቅም ለሌለው ነገር ብዙ ጠጥቶች መምታቸውንና አካላቸው መቆራረጡን ከተመለከትኩ ወዲህ ነበር። በተመለከትኩት ሁሉ እግዚአብሔርን ወቀስኩ፤ አማራርኩ። ይህም ይበልጥ ከአርሶ እንደሆነ ራሴን እንደጎዳ አደረገኝ። በአሁኑ ወቅት ባደና ስሜት አልባ ሕይወትን በመምራት ላይ እገኛለሁ። ለማንም ወይም ለምንም ምላሽ መስጠት የማልችልበት ሁኔታ ውስጥ ነው ያሰቡት። ለችግሩ መፍትሔው ወይም መልሱ እግዚአብሔር ብቻ እንደ ሆነ ይገኛል። ከዚህ በፊት ይህን ሳለመቀበል ብዙ ተነገራኩልኩልሁ። አሁን ግን የሚኖሩ ሐቀን መቀበል አለብኝ። ልጽፍልም ጥንቢረ አፍረት ስለ ያሆነ አስከባኝ ሆነባቶ። እርስዎ ቢሮ ውስጥ ስለተሰያዩ ነገሮች እንገሥተን ስንጋገር የነበረኝን ስሜት እስታውሳለሁ። በዚያ ወቅት የነገሩኝን ለመቀበል አልፎለገሁም ነበር። ምናልባት አሁንም ለመቀበል ጊዜው እንዳላለፈ ተሰፋ አደርጋለሁ። እብዝም ይጸልፉልኝ።

ለዚች ጠጥት ነርስ የእግዚአብሔርን ነጻ ስጦታ ባቀርብባትም መቀበል አልፎለገችም ነበር። አሁን ግን ጠብቀው ምን እንደ ሆነ ተረድታለች። እርሷ የላራችበት መክራ ምን ያህል ከባድ ሊሆን እንደሚችል ማስብ ጥንቅቆ።

ክርስቶስ የሚሰጠውን የከላለም ሕይወት በነጻ መቀበል ከማንኛውም ነገር ይልቅ ቀላል ነው፤ ምንም የሚያስቸግር የለበትም። ብዙህ ወይም ብዙህ መሆንን የሚጠይቅ ጉዳይ አይደለም። ሌላው ቀርቶ አንድ ሕገን እንኳ ያንን ማድረግ ይችላል።

ሐዋርያው ጳውሎስ፣ የእግዚአብሔር ቃል አጠገብህ ነው፤ እንዲያውም በአፍሪካ በልብህ ነው፣ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን በአፍሪካ ብትመስክሮና እግዚአብሔር ከሞት እንዳስተካውም በልብህ ብታምን ትድናለህ ይላል (ሮሜ 10+8-9)።

ታዲያ፣ እንዳንድ ሰዎች የሚያመነቱት ለምንድነው? የሚፈሩት ለምንድነው?

ያህ፣ ነርስ ብዙ ጠጥት ወታደሮች ሲሞቱና አካላ ጎደላ ሲሆኑ አይታሉት። ይህ እንዲሆን ለሚፈቅድ አምላክ ሕይወትዎን መስጠት ደግሞ

አስፈራጅ አሳታል። ስለዚህም፣ በእግዚአብሔር ፍቅር ማመንና መጋመንን አልፎ ለገብተን።

ፍጹም ፍቅር ፍርሀትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሀት የለም፤ ፍርሀት ከቅጣት ጋር የተያያዘ ስለሆነ የሚፈራ ሰው ፍቅር ፍጹም አይደለም (1ኛ የሐንሰ 4+18)።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው። የሚያደርገው ሁሉ በተግባር የተገለጠ ፍቅር ነው። ትግሩ ለፍቅር የምንሰጠው ትርጉም ጠባብና ውሳኔ መሆኑ ነው። ማንኛችንም ብንሆን እንወዳችኋለን በሚሉን ሰዎች ብዙ ጊዜ ተጎድተናል። ሰዎች ጥሩ ስንሆን ይቀበሉናል ያመሰግኑናል፤ መጥፎ ስንሆን ደግሞ ይቀጡናል፤ ያገልሉናል። የእግዚአብሔር ፍቅር ግን በፍጹም እንደዚህ አይደለም።

«ፍቅር» ለሚለው ቃል የግሪክኛው እዲስ ኪዳን ዑሳታ የተለያዩ ቃላት ቢኖሩትም አማርኛው ግን በእንደ ቃል ያስቀምጣቸዋል። እንደኛው፤ «ፊልዮ» ይባላል፤ ፊልዮ ማለት በደመ ነፍስ ሙሰጥ ያህ ወንድማዊ ፍቅር ማለት ነው። ሌላው ቃል ግን፤ «አጋግ» ይባላል፤ አጋግ መለኮታዊ ፍቅር ነው። በባሌና ሚስት መካከል የዚህ ዐይነቱ ፍቅር ሊኖር እንደሚገባ ጳውሎስ ይናገራል። እግዚአብሔር ለእኛ ስላለው ፍቅር ለማስረዳት የተጠቀመውም፤ «አጋግ» በሚለው ቃል ነው። ምክንያታዊ፤ ሆን ተብሎና በዐላማ የሚደረግ መንፈሳዊ ፍቅር ማለት ነው። ሙሉ በሙሉ ራሱን የሚሰጥ ፍቅር ማለት ነው። ሆን ተብሎ ከፈቃድ የሚመነጭ እንጂ፤ በሁኔታዎች የሚደገፍ ወይም እንደ ስሜቶቻችን የሚለዋወጥ ፍቅር አይደለም። የሚይለዋወጥ ፍቅር ስለሆነ በፍጹም ልባችን ልንተማመንበት እንችላለን፤ ጥሩ ስለሆንን ወይም የምንወደድ ስለሆንን የምናገኘው ፍቅር አይደለም። ለጥሩ ምግባራችን እንደ ደመገብ የሚከፈለን ፍቅር አይደለም። እግዚአብሔር የሚወደን በእንዲህ ዐይነት ፍቅር ነው። ጠላቶቹ እያለን፤ ያለ መታዘዝ ሕይወት እየኖርን እያለ ወደደን። ሕይወታችንን በእጉል መንገድ እየመራን እያለ ወደደን። ሊቀበለን፤ ይቅር ሊለን ፤ በደሴታና በሰላም ሊሞላን እግዚአብሔር ምን ጊዜም ገንግጃ ነው።

የእግዚአብሔር ነጻ የፍቅር ስሜት፤ በክርስቶስ አያሱብ ያለው የባላለም ሕይወት ነው። ይህም የልባችንና የእንደባታችንን ያህል ስለኛ ቅርብ ነው። እያሱብ ያደረገልንን እንቀበል፤ ሕይወ መሆንን ከልባችን እንመጣ፤ የተቀበለ ነውንም ለሌሎች እንመስክር፤ ከእኛ የሚፈለገው ይኸው ብቻ ነው። ብዙዎች ግን ይህን መቀበል ሲያግኙት ይታያል።

አይሁዳዊው ኒቆሊዮስ ትጉህ ሃይማኖተኛ ነበር፤ አንድ ምግት ግን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ምን ማድረግ እንዳለበት ለመጠየቅ ወደ አያሱብ መጣ። አያሱብ ከእግዚአብሔር የተላከ መሆኑንና ለጥያቄው መልስ ሊሰጠው እንደሚችል ኒቆሊዮስ ተረድቶአል።

አያሱብ፤ እውነት እውነት እልሃለሁ፤ ሰው አንድ ገና ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው። ኒቆሊዮስም፤ ቃዲያ ሰው ከሰመዘበ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ዳግመኛ ወደ እናቱ ማክሶን ገብቶ መወለድ ይችላል? ሲል ጠየቀ።

አያሱብም እንዲህ ሲል መለሰ፤ እውነት እውነት እልሃለሁ፤ ሰው ከውሃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም። ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስ የተወለደ መንፈስ ነው (ዮሐንስ 3+3-6)።

አያሱብ ማን መሆኑን ኒቆሊዮስ አውቃለል፤ ሆኖም ያ ብቻ በቂ አልነበረም። ስለ አያሱብ ያወቅነውን በተግባር ማሳየት ይኖርብናል። የግላችን ጌታና አዳኝ እድርገን ልንቀበሎ ይገባል። በዚህ ሁኔታ ወደ አርቡ ለንመጣ ከመንፈስ ቅዱስ ዳግም እንወለዳለን፤ በመንፈሳዊ ሁኔታ ዳግም እንወለዳለን። ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ማድረግ የምንችለው በመንፈሳችን ብቻ ነው። እርሱን የምናውቀው በመንፈሳችን ብቻ ነው። ስለዚህም ከመንፈስ ዳግም መወለድ ይኖርብናል። ዳግም ካልተወለደን ግን መንፈሳዊ ሙታን ነን ማለት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ፤ እኔ ከክርስቶስ ጋር እንደ ተሳታፊዎ ያህል ስለምቆጥር ከእንግዲህ ወዲህ ክርስቶስ በእኔ ይኖራል እንጂ እኔ ለራሴ ሕይወት የምኖር አይደለሁም፤ ለሁንም በሥጋ የምኖርበት ሕይወት በወደደኝ ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በስጠው በእግዚአብሔር ልጅ በማመን በተገኘው ሕይወት ነው ብሏል (ገላትያ 2+20)።

እንደ ገና ደግሞ ለቆርኖቶስ ሰዎች፤ በእምነት መሆናችሁን ሰማረጋገጥ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ፤ እያሱብ ክርስቶስ በውስጣችሁ መሆኑን አልተገነዘባችሁም? አለበለሁም በፈተና ወድቃችኋል ማለት ነው በማለት ጽፎላቸዋል (2ኛ ቆርንቶስ 13+5)።

በእውነት ክርስቶስ ነህን? ዳግመኛ ተወልደሃልን? በዚህ ዘመን ብዙ ኒቆሊዮስን የመጣሰሱ ሰዎች በየቤተ ክርስቲያኑ ሞልተዋል። ቅዱሳን መጻሕፍትን በማጥናት ረጅም ጊዜ ያሳልፋሉ፤ በየሰው ይደረጋሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትና በጸሎት በድኖች ነቁ ተሳትፎ ያደርጋሉ፤ አሁኖ ትምህርት ቤት ያስተምራሉ፤ እንዲያውም አንዳንዶቹ ሰብዚያኖችም ሊሆኑ ይችላሉ። ከክርስቲያን ቤተ ሰብ ስለ ተወለዱ ብቻ አርቶዶክስ፤ ካቶሊክ፤ ሙሉ ወንጌል፤ ሙረተ ክርስቶስ፤ መካኒ እያሱስ፤ ባረቲስት፤ ቃስ ሕይወት ሆነው እንደ ተወለዱ ያባሳሉ።

ምናልባት ስለ ክርስቶስ ሃይማኖት ጠንቅቀው ሊያውቁ ይችላሉ። አያሱብ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ስንጠራጠራችው እንደ ሞተና አሁንም ሕያው መሆኑን ሊያውቁ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ሕይወታችሁን እልጠጠ ትም። በልባችሁ ውስጥ ጌታና አዳኝ አድርገው አልተቀበሉትም። በግሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳሉ፤ የተለያዩ ውጫዊ

ሥርዓቶችን ይፈጽማሉ። ይህ ማለት ግን ኢየሱስ ክርስቶስን ዘሐይወታቸው ተለማምደውታል ማለት አይደለም። ድንቅና የዘላለም ሕይወት ነጻ የእግዚአብሔር ስሙታ ነው። ለይቅማችን ወይም ለቅርታችን የሚከፈልን ዋጋ አይደለም። ይህን እንጂ፤ የግላችን የሚሆነው በእምነት ስንተዘለው ብቻ ነው። ምን ያህል እንደሚያስፈልገን እንድናውቅና ወደ እርሱም ሊያቀርቡን እግዚአብሔር በፍቅር ውኔታዎችን የመቻችልናል። መቀበል አለ መቀበል ግን የእኛ ፊንታ ነው።

አንድ ክርስቲያን ወታደራዊ ባለሥልጣን በእርሱ ምድብ ውስጥ ያለ ሊላ ወታደር ያዞ ባርጌ ይመጣል። ወታደሩ የእደገኛ ዕዕ ተጠቃሚነት ከዚያም አልፎ እነዚያን አደገኛ ዕዳች ሲሸጥ በመገኘቱ እስራት እንደሚጠብቀው ተነግሮታል፤ እሱናን ከጨረሰ በኋላ ደግሞ በአሳፍራ ሁኔታ ከሠራዊቱ ያባረራል። ይህ ሰው ከልጅነቱ አንሥቶ የአደገኛ ዕዕ ስሰኛ ነበር፤ ወደ ኪየትናም መምጣቱ ደግሞ ችግሩን አባባሎታል፤ ምክንያቱም ኪየትናም አደገኛ ዕዕ የሚሰጠው ያህል በተሳሳቱ የሚገኝበት አገር በመሆኑ ነው።

«ሐይወቴን አበላሽቻለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ መለሠ የምችል አይመስለኝም» እለ ወታደሩ ተሰፋ ቢሰንት ዙጫጫነው አነጋገር። ዐይኖቹ ጉድጉዳዋል፤ ባደነትና ሕይወት አልዘነትም ይታያዘቸዋል።

«ስለ እግዚአብሔር ምን ታብባለህ? እግዚአብሔርኮ አንተን ለመለወጥ ጎይል አለው፤ ሊረዳህም ይችላል» አልኩት።

«ሐምን ብሎ ይረዳኛል? ምክንያቱም ምንም ያደረግሁለት ነገር የለም» ለማለት እኔኑ መልሰ ጠየቀኝ።

«ይወድገል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ለጎጠኤትህ እንዲሞት ልኮታል። ከዚህም በላይ ደግሞ ሲፈውስህም ይችላል።»

የነገርኩት ልዩ አልደረሰም። «ስለ ኢየሱስ ስምቻለሁ፤ አዳኝ አንዲሆን ብዘ ይቀውም እወድ ነበር፤ ግን አሁን ባለሁበት ሁኔታ ምንም የሚረዳኝ አይመስለኝም፤ የቻልኩትን ያህል ብሞክርም ከዕዕ ሰብኝነት ነጻ መሆን አልቻልኩም፤ የረጅም ጊዜ ሰብኝ ነኝ።»

«እግዚአብሔር ሊፈውስህ ይችላል» ለማለት በልህ ሙሉነት ነገርኩት።

«እግዚአብሔር ከሱሰኛነትህ የዘለጠ ጎይል እንዲለው አታምንምን?» ወታደሩ ከበፊቱ የበለጠ ያመነታ መስሎ ታዩ።

«ታዳያ፤ እግዚአብሔርን ልትሞክረው አትፈልግም?» በማለት ጥያቄዬን አቀረብኩ። በእምነታ ራሱን እያነቀነቀ፤ «አሁን ካለሁበት ማኅ የሚያወጣኝ ከሆነ ማንኛውንም ነገር ለመሞከር ፈቃደኛ ነኝ» አለ።

«እንደዚያ ከሆነ በሚቀጥሉት ጥቂት ደቂቃዎች ስለሚያደርገው ነገር እግዚአብሔርን አመሰግንሁ፤ አሁን ወዳደረግኸው ውሳኔ ስላመጣህ፤

በሐይወትህ ስለ ተፈጸመው ማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔርን አመሰግንሁ።» አልኩት።

«ምን ማለትም ነው! እስካሁን እስካሁን ጊዜ ድረስ በሕይወቴ ስለ ተፈጸመው፤ ሌላው ቀርቶ ሰብኛ በመሆኔ እንኳን እግዚአብሔርን አመሰግነው ነው የሚሉኝ?»

«ወደ እርሱ እንድትመጣ ምክንያት የሆነህ ስብኝነትህ ነው፤ አይደለም እንደደኛ?» «እግዚአብሔር ይቅር የሚልህ፤ የሚፈውስህ፤ የዘላለምን ሕይወት የሚሰጥህ፤ በክርስቶስ አዳስ ፍጥረት የሚያደርግህ ከሆነ፤ እርሱን እንድትፈልገው ምክንያት ስለ ሆነህ ነገር ማመስገን ያሉዘህ አይመስልህም?» እስኪሆኑ ድቂቃ ድረስ የጥርጥር ጥቁር ደመና በወታደሩ ዐይኖች አጥልቶ ነበር።

«ታዳያ፤ እንድታልደልህ ፈቃደኛ ነህ?» በማለት ጠየቅሁት። ወታደሩ በእምነታ ራሱን ነቀነቀ።

እጅጅን ራሱ ላይ ጫንቶ፤ «የሰማዬ አባታችን እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን ወጣት ስለ ወደድኸውና ወደ ራሱ ሰብኸው ተመስገን።፤ታ ሆይ፤ ወደ ክርስቶስ ልታመጣው በሕይወቴ በደረሰው ማንኛውም ክፍ ነገር በመሥራት ላይ እንደ ነበርህ ለማመን እንዲረዳው መንፈስ ቀዳሱን ላክላት» በማለት ጸለይኩ።

እሱቴን ከጨረሰኩ በኋላ በወታደሩ ዐይኖች አዲስ የተሰፋ ብርሃን ይታይ ጀመር። «ብጥም እንግዳና ያልተለመደ ነገር ነው። እኔ ራሴ ልረዳው በማለትሰው ሁኔታ በሐይወቴ የደረሰሁን ማንኛውንም ነገር ለስን ለመለወጥ እግዚአብሔር እያሁራ እንደ ነበር ማመን ችቶአለሁ» አለ።

ዐይኖቹ እንባ አቀረሩ። እንደ ገና ከአንገቱ ገቆ በማለት እግዚአብሔር ጎጠኤቱን ይቅር እንዲለውና ኢየሱስ ክርስቶስም የሕይወቴ ገታና አዳኝ እንዲሆን ራሱ መጸለይ ጀመር። ቀጥሎ የሆነውን ለመግለጽ ቃላት ፈጥኖኛል። እጅጅን ራሱ ላይ አደረግቦና እግዚአብሔር እንዲፈውሰው፤ አሌምኖውንም ከማንኛውም ስብኝነት እንዲያነጻው፤ በዚያ ፊንታ በእግዚአብሔር ፍቅር እንዲሞላ ጸባይኩት። ታላቅ መለኮታዊ ጎይል ወደ መጣቱ ወታደር ሲተላለፍ ይሰማኝ ነበር። ፊቱ የሕግን ልጅ ፊት ያህል አበራ። ይህ ሁሉ ሲሆን ስቅለቅ ብሎ ያሰቅሰ ነበር።

በድንገት፤ «ሆኗል!» በማለት ጮኸ። «ኢየሱስ በውስጡ መኖር ጀምሮአል። ከእንግዲህ ወዲያ ሰብኛ አይደለሁም።»

ለዚያ ወታደር የዳምን ልደት ጊዜ ነበር። ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ቀድሞው አይሆንም። ዳምን ተወልዶአል። ያህ የሆነው ግን የኢየሱስ መገኘት ጎይል ስለ ተሰማው ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ለመታመን ውሳኔ በማድረግ ነበር።

ከእግዚአብሔር ጋር ያሰን ግንኙነት በሰማዶቻችን የሚደገፍ ከሆነ፤ የራሳችን ምርጫ ጉዳይ ሊሆን አይችልም። ምክንያቱም በሚቀጥሉት ጥቂት

ፖርቶቶችን ይፈጽማሉ። ይህ ማለት ግን ኢየሱስ ክርስቶስን በሕይወታቸው ተለማምደውታል ማለት አይደለም።

ድነትና የዘላለም ሕይወት ነጻ የእግዚአብሔር ስሙታ ነው። ለደካማችን ሠይም ለጥረታችን የሚከፈልን ዋጋ አይደለም። ይሁን እንጂ፤ የግላችን የሚሆነው በእምነት ስንቀበላው ብቻ ነው። ምን ያህል እንደሚያስፈልገን እንድናውቅና ወደ እርሱም ሊያቀርብን እግዚአብሔር በካቶሎኩ ሁኔታዎችን ያመቻችልናል። መቀበል አለ መቀበል ግን የእኛ ፈንታ ነው።

አንድ ክርስቲያን ሠታደራዊ ባለሥልጣን በእርሱ ምድብ ሠብጥ ያለ ሌላ ሠታደር ይዞ በርጉ ይመጣል። ሠታደሩ የአደገኛ ሰው ተጠቃሚና ከዚያም አልፎ እነዚያን አደገኛ ሰዎች ሲሸጥ በመሆኑ፤ እስራት እንደሚሰጠባቸው ተነግሮታል። እስኛን ከጨረሰ በኋላ ደግሞ በአሳፋሪ ሁኔታ ከሠራዊቱ ያባረራል። ይህ ስህ ከልጅነቱ አንጦቶች ያላደገኛ ሰው ስላላ ነበር፤ ወደ ስጦታው መምጣቱ ደግሞ ችግሩን አባብሶታል፤ ምክንያቱም ስጦታውን አደገኛ ሰው የማስተካ ያህል በተሳሳተ የሚገኝበት አገር በመሆኑ ነው።

«ሕይወቴን አስላሽቻለሁ። ከአንግዲህ ሠዲህ መለሠሁ የምችል እይመስላለሁ» አለ ሠታደሩ ተሰራ ቢሰንት በተጫጫነው አኔጋገር። ዐይኖቹ ጉድጉድዋል። ባዶነትና ሕይወት አልባኑትም ይታያቸዋል።

«ስለ እግዚአብሔርስ ምን ታስባለህ? እግዚአብሔርኮ እንተን ለመለሠሁ ነይል አለሁ፤ ለረዳህም ይችላል» አልኩት።

«ሰምን ብሎ ይረዳኛል? ምክንያቱም ምንም ያደረግሱለት ነገር የሰም» በማለት እኔን መልሶ ጠየቀኝ።

«ይወድቃል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ለኔስ እትህ እንዲሞት ልኩታል። ከዚህም በላይ ደግሞ ለፈውስህም ይችላል።»

የነገርኩት ልቡ አልደረሰም። «ስለ ኢየሱስ ሰምቻለሁ፤ አዳኝ እንዲሆን ብዘ ይቀውም አወድ ነበር። ግን እሁን ካለሁበት ሁኔታ ምንም የሚረዳኝ አይመስለኝም። የቻልኩትን ያህል ብዙክርም ከሰው ሰውነት ነጻ መሆን አልቻልኩም። የረጅም ጊዜ ስላላ ነኝ።»

«እግዚአብሔር ሊፈውስህ ይችላል» በማለት በልብ ሙሉነት ነገርኩት። «እግዚአብሔር ከሱሰኝነትህ የበለጠ ነይል እንዳለሁ እንምንምን?» ሠታደሩ ከበፊቱ የበለጠ ያመገታ መስሎ ታየ።

«ታዲያ፤ እግዚአብሔርን ልትሞክረው አትፈልግም?» በማለት ጥያቄዬን አቀረብኩ። በአምንታ ራሱን እያንቀነቀነ «አሁን ካለሁበት ማላ የሚያወጣኝ ከሆነ ማንኛውንም ነገር ለመጥከር ፈቃደኛ ነኝ» አለ።

«አንዲያ ዘሆን በሚተጥሱት ጥቂት ደቂቃዎች ስለሚያደርገው ነገር እግዚአብሔርን አመስግኑ። አሁን ወዳደራችኸው ውሳኔ ስላመጣህ

በሕይወትህ ስለ ተፈጸመው ማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔርን አመስግንሃለሁ!» አልኩት።

«ምን ማለትም ነው! እስካሁን እስካለሁበት ጊዜ ድረስ በሕይወቴ ስለ ተፈጸመሁ፤ ሌላው ቀርቶ ሰብኛ በመሆኔ እንኳን እግዚአብሔርን አመስግንሃለሁ ነው የሚሉኝ?»

«ወደ እርሱ እንድትመጣ ምክንያት የሆነኝ ሱሰኝነትህ ነው። አይደለም እንዴት?» «እግዚአብሔር ይቅር የሚለህ፤ የሚፈውሰህ፤ የዘላለምን ሕይወት የሚሰጥህ፤ በክርስቶስ አዲስ ካጥረት የሚያደርግህ ከሆን፤ እርሱን እንድትፈልገው ምክንያት ስለ ሆነህ ነገር ማመስገን ያለብህ አይመስልህም?» እስከዚህች ድቂቃ ድረስ የጥርጥር ጥቅር ደመና በሠታደሩ ዐይኖች አጥልቶ ነበር።

«ታዲያ፤ እንድንጸልደልህ ፈቃደኛ ነህ?» በማለት ጠየቅኩት። ሠታደሩ በአምንታ ራሱን ነቀነቀኑ።

እጆቼን ራሱ ላይ ጫካኩና፤ «የሰማዬ አባታችን እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን ሠጣት ስለ ሠደድኸውና ወደ ራሱ ስለ ላዘኸው ተመስገን። ሁኔታ ሆይ፤ ወደ ክርስቶስ ልታመጣሁ በሕይወቴ በደረሰሁ ማንኛውም ክፉ ነገር በመሥራት ላይ አንድ ነበርህ ለማመን እንዲረዳሁ መንፈስ ቅዱስህን ሳክላት» በማለት ጸለደኩት።

እሱን ከጨረሰኩ በኋላ በሠታደሩ ዐይኖች አዲስ የተሰሩ ዝርግን ይታይ ጀመር። «በሰምን እንግዳና ያልተለመደ ነገር ነው። እኔ ራሴ ለረዳሁ በማለታለሁ ሁኔታ በሕይወቴ የደረሰሁን ማንኛውንም ነገር ለበካ ለመለሠሁ እግዚአብሔር እየሠራ እንደ ነበር ማመን ችፍላለሁ» አለ።

ዐይኖቼ እንባ አቀረፍ። አንድ ገና ከአንገቱ ዝቅ በማለት እግዚአብሔር ነጠላቱን ይቅር እንዲለሠና አያሱስ ክርስቶስም የሕይወቴ ጌታና አዳኝ እንዲሆን ራሱ መጸለይ ጀመረ። ቀጥሎ የሆነውን ለመግለጽ ቃላት ያጥናኝል። እጆቼን ራሱ ላይ አደረግኩና እግዚአብሔር እንዲፈውሰሁ፤ አእምሮውንም ከማንኛውም ሱሰኝነት እንዲያንጸው፤ በዚያ ፈንታ በእግዚአብሔር ፍቅር እንዲሞላ ጸለደኩት። ታላቅ መለኮታዊ ነይል ወደ ሠጣቱ ሠታደር ሲተላለፍ ይለማኝ ነበር። ፈቱ የሕግን ልጅ ፈት ያህል አዘራ፤ ይህ ሁሉ ሲሆን ስቅለቅ ብሎ ያለኩት ነበር።

በደንገት፤ «ሆኗል!» በማለት ጮኸ። «ኢየሱስ በውስጤ መናገር ጀምሮአል፤ ከእንግዲህ ሠዲያ ሰብኛ አይደለሁም።» ለዚያ ሠታደር የዳግም ልደት ጊዜ ነበር። ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ቀድሞው እያሆንም። ዳግም ተወልዶአል። ይህ የሆነው ግን የኢየሱስ መገኘት ነይል ስለ ተሰማው ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ለመታመን ውሳኔ በማድረግ ነበር።

ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት በሰማቶቻችን የሚደገፍ ከሆነ፤ የራሳችን ምርጫ ጉዳይ ሊሆን አይችልም። ምክንያቱም በሚተጥሱት ጥቂት

ደቀቃዎች እንዲሉማን የምንፈልገውን ነገር መምረቱ ክለኛ ትሎታ በላይ ነው። በእግዚአብሔር ማመን አለ ማመን ግን በምርጫችን የምናደርገው ጉዳይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን የዳንኒው በእምነት ነው። ብዙዎቻችን ግን ስለ እምነት ያለን አስተሳሰብ የተሞታታ ነው። «ምንም ስለማይሰማኝ እምነት እንዳለኝ እርግጠኛ አይደሉሁም» እንላለን።

እምነትና ስሜት አንድ አይደሉም። እምነት ስሜትን የሚመነጭ አይደለም። እምነት የምርጫ ጉዳይ ነው። የፈቃደኝነት ጉዳይ ነው። ብዙ ጊዜ ግን ስሜቶቻችን ካልመሰከሩልን በቀር አንድን ነገር አውነት ነው ብለን መቀበል ይቻላል።

በእምነት ድንኳል ስንል፣ የሕይወታችን ጌታና አዳኝ እንዲሆን በእምነት አያላብን ክርስቶስን ተቀብለናል ማለት አንጂ፣ ደስ የሚል ስሜት ስላለን ድንኳል ማለት አይደለም። ዳግም የተወሰድነው በእምነት ነው። ድንቅን የተገኘው በእምነት ነው። ይህ ሊሆን የቻለው የእግዚአብሔርን ተሰላፊ ቃል የግላችን አድርገን በመቀበላችን ነው። ክርስቶስን ስንቀበል በተሰላፊ ቃል መሠረት ዳግም ተወልደናል። ድንኳል። ምናልባትም ዳግም መወለዳችን ወይም መዳናችን ላይሰማን ይችላል። ይሁን እንጂ ይህ ሐቁን መለወጥ አይችልም።

በመረዳት ትሎታችን ብቻ የምንደገፍ ከሆነ፣ ምን ያህል የእምነት መሰናክል እንደሚሆንብን ተመልክተናል። እምነታችንን በስሜቶቻችን ለመመዘን የምናደርገው መስራም የዚያኑ ያህል አደገኛ ነው። ሐቅና ስሜት ስረጅም ጊዜ ሲሞታቱብን ኖረዋል። ስለሆነም አኞኑታችን የስሜቶቻችን ውጤት አንድ ሆነ እናስባለን። ደስ የሚል ስሜት የለንም። ስለዚህ ታምሚአሊቡ ማለት ነው እንላለን። እንደ አውነተ ከሆነ ግን ስሜቶቻችን ተለዋዋጭ ናቸው። የአየሩ ሁኔታ፣ የተመገብነው ምግብ፣ በቀ እንቅልፍ ማግኘት አለማግኘታችን፣ በመሥሪያ ቤታችን ወይም በመኖሪያ ቤታችን የሚገኙትን ስሜቶቻችን ለመመዘን እንችልም። ለመመዘን ብንጠቀስ እንኳ ደካም ለመመዘኛ ነው የሚሆነው። ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት በስሜታችን ለመለካት ስንጠቀስ ሹግር ላይ አንወድቃለን።

አያላብ፣ «በእምነት ጸልዩ፣ እንደ ተቀብላችሁም እመኑ» አለ። በስሜቶቻችን የምንደገፍ ከሆነ ግን፣ በእምነት መጸሐይ አንችልም። እንዲያውም፣ በመጽሐፍ ቅዱስ የሰፊሩ አብዛኛዎቹ የእግዚአብሔር እውነቶች የስሜት ተቃራኒ ናቸው።

«ጠባቂዎቻችሁን ወደዱ» አለ አያላብ። ይህን ያለው ስለ ጠላቶቻችን ያለንን ስሜት ላይውቅ ቀርቶ ይመስላችኋል? ምን እንደሚሰማን በሚገባ ያውቃል። ያም ሆኖ፣ በስሜታችን መዝገብ እንደሌለብን አጠንክሮ ተናግሮአል። ስለዚህም ጠላቶቻችንን ስመውደድ አንኳ ምርጫ አለን ማለት ነው።

አእምሮአችን፣ ስሜቶቻችንና ሁኔታዎች ከሚነግሩን በተሰየ መልኩ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ለመቀበል ምርጫ እለን። በእያላብ ክርስቶስ ያገኘው አዲሱ ሕይወት በእምነት የምንኖረው ሕይወት ነው። እንዲሁም ሲባል ደግሞ ከስሜቶቻችን ውጪ የመሆን የነጻነት ሕይወት ነው ማለት ነው። የእግዚአብሔርን እውነት በተመሰከተ ስሜቶቻችን መላካችን የላቸውም።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን ድነት በእምነት ነው። የምንፈጠሰው በእምነት ነው። የምንመላለሰው በእምነት ነው። የምንኖረው በእምነት ነው። የእግዚአብሔርን ተሰላፊ የምንቀበለው በእምነት ነው። በመንፈሳዊ ሕይወታችን የምንቀበላቸው በእምነት ነው። የምንጸልየው በእምነት ነው። ስለምን የምናሸነፈው በእምነት ነው። አግዚአብሔርን የምናመለካኝው በእምነት ነው።

የድነት ልምዳችን አውን የሚሆንልን በእምነት ስንቀበለው ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሚመለከተው ልዩነቶቻችንን እንጂ፣ ስሜቶቻችንን አይደለም። ምናልባትም ግሩ ወይም ደስ የሚል ስሜት ላይኖረን ይችላል። ክርስቶስን በእምነት ስንቀበል ግን ስሜታችን ቢመላክርንም ባይመላክርንም የተሰላፊ ቃሉ እውነት ይሆንልናል። ሕይወትህን ለክርስቶስ በሰጠህበት ወቅት ደስ የሚል ወይም ደስ የሚል ስሜት ተሰምቶህ ይሆናል። ይህ ግን ሐቁን አይለውጠውም። በፈቃድህ ራስህን ስትሰጠው እግዚአብሔር ተቀብሎሃል። ከመንፈስ ቅዱስም ዳግም ተወልደሃል።

አንዳንድ ሰዎች፣ «ብሬ መንፈስ ቅዱስ አንድ ዳስሰኝ እርግጠኛ ነኝ፣ ምክንያቱም አንደዚያ ይሰማኛል» ሲሉኝ ደስ አይለኝም። ምክንያቱም ከጥቂት ጊዜ በኋላ አነዚሁ ሰዎች፣ «ድነትን ስማግኘቴ እርግጠኛ አይደለሁም፣ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መገኘት ኃይል አይሰማኝም» በማለት ሲናገሩ ብዙ ጊዜ ለምቻለሁ።

ደስ የሚያለኝ ልምድ ሲኖርህ እግዚአብሔርን አመሰግን፣ ይሁን እንጂ፣ ይህን ያህል በስሜቶችህ አትተማመንብኛቸው። የድነት ልምድም በስሜቶቹ ለመመዘን የሚጠቀሙ ክርስቲያን ውሎ አድርጎ ጥርጥር ሠብተ መውደቁ የማይቀር ነው።

አንድ ጊዜ አንዲት ሴት የሚከተለውን ደብዳቤ ጽፋለች ነበር።
ጌታ አያላብ ክርስቶስን ከተቀበልሁ ጻመታት አልፎዋል። ሆኖም፣ ምንም የሆነ ነገር የለም፣ ምንም እይሰማኝም። ጊዜ ጊዜን አየሠለድ ሲሄድ ደግሞ የነበረኝ ተስፋ አየተሟጠጠ መጥቶአል።

ደቀቃዎች እንዲሰማን የምንፈልገውን ነገር መምረቱ ከእኛ ቅሶታ በሰይ ነው። በእግዚአብሔር ማመን እስ ማመን ግን በምርጫችን የምናደርገው ጉዳይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን የዳንኤል በእምነት ነው። ብዙዎቻችን ግን ስለ እምነት ያለን አስተሳሰብ የተሞታው ነው። «ምንም ስለማይሰማን እምነት እንዳለን እርግጠኛ አይደለውም» እንላለን።

እምነትና ስሜት እንደ አይደሉም። እምነት ማለት በተሰፋ የምንጠበቅቃቸውን ነገሮች እንደምናገኝ የሚያረጋግጥ የጥናታቸው ነገሮች በሰ መኖራቸው የሚያበረኩ ነው (ዕብራውያን 11-1)።

እምነት ከሰሜት ሕዋሳቶቻችን የሚመነጭ አይደለም። እምነት የምርጫ ጉዳይ ነው። የፊቃደኝነት ጉዳይ ነው። ብዙ ጊዜ ግን ስሜቶቻችን ካልመሰክሩልን በቀር አንድን ነገር እውነት ነው ብለን መቀበል ይከብደናል።

በእምነት ድንኳል ስንል፣ የሕይወታችን ጊታና እዳን እንዲሆን በእምነት አያሱስ ክርስቶስን ተቀብለናል ማለት እንጂ፣ ደስ የሚል ስሜት ስላለን ድንኳል ማለት አይደለም። ዳግም የተወሰደነው በእምነት ነው። ድንትን ያገኘው በእምነት ነው። ይህ ሊሆን የቻለው የእግዚአብሔርን ተሰፋ ቃል የግላችን አድርገን በመቀበላችን ነው። ክርስቶስን ስንተበል በተሰፋ ቃል መሠረት ዳግም ተወልደናል፣ ድኅናና። ምናልባትም ዳግም መወሰዳችን ወይም መዳናችን ሳይሰማን ይችላል። ይህን እንጂ ይህ ሐቁን መሰወጥ አይችልም።

በመረዳት ቅሶታችን ብቻ የምንደገፍ ከሆነ፣ ምን ያህል የእምነት መሰናክል እንደሚሆንብን ተመልክተናል። እምነታችንን በስሜቶቻችን ለመመዘን የምናደርገው ሙከራም የዚያኑ ያህል አደገኛ ነው። ሐቅና ስሜት ለረጅም ጊዜ ሲሞታቱብን ኖረዋል፤ ስለሆነም እኛነታችን የሰሜቶቻችን ውጤት እንደ ሆነ እናስበድን። ደስ የሚል ስሜት ከሆነ ግን፣ ስሜቶቻችን ተሰባቢዎቻችን ሆኑ። የአየሩ ሁኔታ፣ የተመገብነው ምግብ፣ በቀ እንቅልፍ ማግኘት አስማግኝታችን፣ በመሥሪያ ቤታችን ወይም በመኖሪያ ቤታችን የሚገኙትን ስሜቶቻችን ላይ ተዕባኖ ይኖራቸዋል። እውነታን በስሜቶቻችን መመዘን አንችልም፤ መመዘን ብንጠቀስ እንኳ ደካማ መመዘኛ ነው የሚሆነው። ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት በስሜታችን ለመሰከት ስንጠቀስ ችግር ላይ እንወድቃለን።

አያሱስ፣ «በእምነት ያልደገ እንደ ተቀበላችሁም እመኑ» እሰ። በስሜቶቻችን የምንደገፍ ከሆነ ግን፣ በእምነት መጸለይ አንችልም። እንዲያውም፣ በመጽሐፍ ቅዱስ የሰፊሩ እብዛቶቹ የእግዚአብሔር እውነቶች የስሜት ተቃራኒ ናቸው።

«ጠቀላቸችሁን ውደዱ» እሰ አያሱስ። ይህን ያሰው ስለ ጠላቶቻችን ያለንን ስሜት ሳይውቅ ቀርቶ ይመሰሰታል? ምን እንደሚሰማን በሚገባ ይውቃል። ያም ሆኖ፣ በስሜታችን መዝገብ እንደሌለብን አጠንክሮ ተናግሮአል። ስለዚህም ጠቀላቸችንን ሰመውደድ እንኳ ምርጫ አለን ማለት ነው።

እኔም አችን፣ ስሜቶቻችን ሁኔታዎች ከሚነገሩን ስተሰዩ መልኩ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ስመቀበል ምርጫ አለን። በአያሱስ ክርስቶስ ያገኘው አዲሱ ሕይወት በእምነት የምንኖረው ሕይወት ነው። እንዲሁም ሲባል ደግሞ ከስሜቶቻችን ሁጩ የመሆን የነጻነት ሕይወት ነው ማለት ነው። የእግዚአብሔርን እውነት በተመለከተ ስሜቶቻችን መሳንንት የላቸውም።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን ድንት በእምነት ነው፣ የምንፈጠሰው በእምነት ነው፣ የምንመለለለው በእምነት ነው፣ የምንኖረው በእምነት ነው፣ የእግዚአብሔርን ተሰፋ የምንቀበለው በእምነት ነው። በመንፈሳዊ ሕይወታችን የምንበስጽገው በእምነት ነው፣ የምንጸልየው በእምነት ነው፣ ሳለምን የምናሸነፈው በእምነት ነው፣ እግዚአብሔርን የምናመሰግነው በእምነት ነው።

የድንት ልምምዳችን እውን የሚሆንልን በእምነት ስንቀበለው ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሚመለከተው ሙሳኒያችንን አንጂ፣ ስሜቶቻችንን አይደለም። ምናልባትም ጥሩ ወይም ደስ የሚል ስሜት ሳይኖረን ይችላል፤ ክርስቶስን በእምነት ስንቀበል ግን ስሜታችን በመስክርልንም ባይመሰክርልንም የተሰፋ ቃል እውነት ይሆንልናል። ሕይወትህን ስክርስቶስ በስጠህበት ወቅት ደስ የሚል ወይም ደስ የሚል ስሜት ተሰምቶህ ይሆናል፤ ይህ ግን ሐቁን አይሰውጠውም። በፊቃደህ ራሱን ስትሰጠው እግዚአብሔር ተቀብሎሃል። ከመንፈስ ቅዱስም ዳግም ተወልደሃል።

አንዳንድ ሰዎች፣ «ባሬ መንፈስ ቅዱስ እንደ ዳሰሰኝ እርግጠኛ ነኝ፣ ምክንያቱም እንደይደቀኝ ይሰማኛል» ሲሉን ደስ አይሰኝም። ምክንያቱም ከጥቂት ጊዜ በኋላ እነዚህ ሰዎች፣ «ድንትን ስማግኘቴ እርግጠኛ አይደለሁም፣ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መገኘት ጎይል አይሰማኝም» በማለት ሲናገሩ ብዙ ጊዜ ሰምቻለሁ።

ደስ የሚያለኝ ልምምድ ሲኖርህ እግዚአብሔርን አመለካኝ፣ ይሁን እንጂ፣ ይዘን ያህል በስሜቶቻችሁ አትተማመንባቸው። የድንት ልምምዱን በስሜቶቹ ለመመዘን የሚጠቀሙ ክርስቲያን ውሎ አድርጎ ጥርጥር ሙስቶ መውደቁ የማይቀር ነው።

አንድ ጊዜ አንዲት ሴት የሚክተለውን ደብዳቤ ጽፋልኝ ነበር፤ ጌታ አያሱስ ክርስቶስን ከተቀበለሁ ዓመታት አልፎታል፤ ሆኖም፣ ምንም የሆነ ነገር የለም፤ ምንም አይሰማኝም። ጊዜ ጊዜን እየወለደ ሲደድ ደግሞ የነበረኝ ተሰፋ እየተሟጠጠ መጥቶአል።

ለኢየሱስ ለመኖር የገቡትን ቃል መጠበቅም ትግል ሆኖብኛል። ከዚያ ወዲህ መቆቆም ከምትለው በላይ ሕይወት መራራ ሆኖብኛል። መንፈሳዊ መደባት ያጠቃኛል፤ ምናልባትም ትዳራ እንዳይፈረስ እስከሆነ፤ የምላጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍም እንብባለን፤ ነፍሱ ይበልጥ ክርስቶስን አየተራቡትና አየተጠማት መሆን ይገባኛል። ይቅር እንዲላኝ ጸልፍለሁ፤ በአዲስ ሁኔታም አንድ ጥያቄ ሕይወቴን ለአርባ መስጠት አፈልጋለሁ። ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝና ጌታዬ ተቀብቼአለሁ። በቀሪው የሕይወቴን በመኔ በአርባ መንግሥት ውስጥ መኖርን አፈልጋለሁ። አሁንም ቢሆን ምንም የተለየ ስሜት የለኝም። በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ መቀጠል አልፈልግምና አባክምን ይጸልዩልኝ።

የግንኙነት ስሙን ደብዳቤ የጻፈልኝ ደግሞ በፊደራሉ ወህኒ ቤት የነበረ አንድ ወጣት ነበር።

ለእኔ አንድ ሚገባኝ በሙሉ ልቤ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እምናለሁ፤ ከሁሉት ግሙት ባራት አዳኝ አድርጌ ተቀብቼዋለሁ። ይህን የምለው በእውነት ነው። ያኔ በጣም ደስ የሚል ስሜት ነበረኝ። አሁን ግን ወደ ቀድሞ ሕይወቴ ተመልሻለሁ። አሁንም ቢሆን አልፎ አልፎ ደስ ይለኛል፤ ሆኖም በላይ አይደለም። ለግዚአብሔርን ማገልገል አፈልጋለሁ፤ ግን ላገኘው አልቻልኩም። የምላጋና ፍሬ የተሰኘ መጽሐፍምን እንብባለሁ፤ በመጽሐፍ የተጠ ቀሰው ዐይነት ሕይወት እንደሚያስፈልገኝም አውቃለሁ። ታዲያ፤ ይህን ሕይወት እንዴት ነው ላገኘው የምትለው? ምናልባት ትግራ ለፈልገው የምትለው? ሕይወት ተምታታብኛል፤ ትርጉምም አጥፎልታለሁ። የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ክርስቶስን ወስጃለሁ። ግን የትም አላደረሰኝም። ክርስቶስን ማግኘት ከልቤ አፈልጋለሁ። በቅርቡ ከአርባ አንድምፊታ ተስፋ አደርጋለሁ፤ ቀሪውን ሕይወቴን በአርባ ፍቅር መኖር አፈልጋለሁ። ክርስቶስን እንዳገኛና በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል የተገባልኝን ደስታ እንድለማመድ አባክምን ይጸልዩልኝ።

እነዚህን የመሳሰሉ በመቶ የሚቆጠሩ ደብዳቤዎች ይደርስኛል፤ በየጊዜው በት ሁሉ ኢየሱስን ለማግኘት ስሜት እርግጠኛ ያልሆኑ ሰዎች ይገኛሉ። ለሁሉም ጊዜ የትግራቸው ምክንያት ተመሳሳይ ነው። «ምንም ዐይነት ስሜት የለኝም» ነው የሚሉት። እነዚህ ወገኖች የገባ ስሜቶቻቸው እስረኞች ሆነዋል፤ ከእግዚአብሔር ቃል ይልቅ የሚያምኑት ስሜቶቻቸውን ነው።

አንድ ሕይወታችንን ለክርስቶስ ከሰጠን፤ እኔ የዘለምን ሕይወት እስማዳለሁ፤ ለሌላ ሁሉ አይጠቀም፤ ከእኔ እኛ ግንም ነጥቆ አይጠቀሙንም» (ዮሐንስ 10+28) የሚለው ተስፋ ቃል ያለ ጥርጥር ተፈጻሚ ይሆናል።

ታዲያ፤ አንተል ስሜቶቻችንን አንድ ት መቆቆም እንችላለን? አውሎስ መልስ ሲሰጥ፤ ይህም (ድነታችሁ) የሚሆነው ተመሥርታችሁና ተደላፍታችሁ በምሥራቅ ቃል ከተገኘው ተስፋ ላትናወጡ በእምነት ጸንታችሁ ስትኖሩ ብቻ ነው ይላል (ቆላስዶስ 1+23)።

ካርቲህትና ጥርጥር እምነታችንን መዋጋት ሲጀምር፤ በእምነት ጸንተን መቆም አንጸልጠን ነው ለግዚአብሔር የሚነግረን። አንድ የሚሠቃት ሴት ይህን ተግባራዊ የምታደርግበት የራስዋ ዘዴ አላት። በተለያዩ ተዳይ ጥርጥር ሲገጥሙት ለዚያ መልስ የሚሆናችን ጥቅስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትፈልጋለች። ያንን ጥቅስ በወረቀት ትጽፍና ጥርጥር በተሰማት ቁጥር ታነባዋለች።

ለምሳሌ ያህል፤ «ኢየሱስ ክርስቶስን የሕይወቴን ጌታና አዳኝ አድርገን ለመቀበል የጸለይኸውን ጸሎት አግዚአብሔር አንድ ሰማኸ አርግጠኝ ነኸ?» የሚል ጥርጥር ወደ አላምርዋ ሲመጣ፤ «ማንኛውንም ነገር አንድ እርሱ ፈቃድ ብንለምን አንድሚለማን እርግጠኛች ነን፤ ለሌላም በአግዚአብሔር ፊት ድፍረት አለን። የምንለምነውን ሁሉ እንደሚለማን ከወቅን ከእርሱ የምንለምነውን ሁሉ ለሁን እንደምንቀበል እናውቃለን የሚለውን ጥቅስ ታነባለች (1ኛ ዮሐንስ 5+14-15)።

ይህን ጥቅስ በወረቀት ትጽፈውና ከሥሩ። «ቀጥምት 2 ቀን 1962 ጊም ገጠላቴን ተናግጦ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አንድ ግል አዳኝና ጌታዬ ተቀብሏል። ለግዚአብሔር ለሕይወቴ ካለው ዕቅድና ዐላማ ይር የሚሰማሳ ስለሆነ ጸሎቴን አንድ ሰማኝ አምናለሁ» የሚል ማስታወሻ ታስፍርባለች። አስፈላጊ ከሆነም፤ በቀላሉ ልታዩው በምትችሉው ስፍራ ታደርግሙና ጥርጥር በተሰማት ቁጥር ድምፃዎን እስምታ ታነባዋለች።

«ቢሰማኝም ባይሰማኝም ዳግመኛ አንድ ተወለድሁ አውቃለሁ። በዚያ ቀን ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀብቼአለሁና እግዚአብሔር አንድ ተቀብሏል፤ እምናለሁ። ከእንገዲህ ወዲህ ጥርጥር ስለአምርፍ ውስጥ ምንም በታ የለህም» በማለት በእግዚአብሔር ቃል አውነት ያላትን እምነት ታውጃለች።

አንድ ጊዜ ለእግዚአብሔር በተናዘዘችው ገጠላት የበደለኝነት ለማት ሲያስጨንቃት የገጠላትዋን ይቅርታ ለማግኘትዋ ጥርጥር እየተመላለሰ ሲያስከግራት ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስዋን ትገልጻለች። ገጠላታችንን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ፤ እርሱ ታማኝ ጸድቆ ስለሆነ ገጠላታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል፤ ከበደላችንም ሁሉ ያነጻጻል የሚለውን ቃል ታነባለች (1ኛ ዮሐንስ 1+9)።

እግዚአብሔር ጸድቅና ታማኝ መሆኑን በማመን በተስፋ ቃሉ መሠረት ገጠላትዋን ይቅር እንዳላት ታውጃለች። ቀስ በቀስ ጥርጥርና አለማመን ህሊርስ እንደሚወገድ ከልምምዷ ተረድታለች።

እንተም ብትሆን ከሰሜቶችህ ይልቅ፣ እምነትህን በእግዚአብሔር እውነት ብታደርግ ጥርጥርንና አለማመንን ታሸንፋለህ።

ለምሳሌ ያህል በክርስትና ሕይወት ጥቂት ግሙታትን አሳልፈህ ይሆናል፤ ይህን እንጂ፣ አልፎ አልፎ ጥርጥር ብቅ እያለ ድንትህን እንድትጠራጠር ይፈታተንሃል። ችግርህ ይህ ከሆነ፣ ጥርጥር እንዲገባህ አትፍቀድለት፤ በፍጹም ለሰሜቶችህ አትቀበል። ለሰሜቶችህ እንዲያሞኙህ አትፍቀድላቸው። እንዲያው ስምች ቀደም ሲል በሕይወታቸው የተፈጸሙ አስፈላጊ ናቸው የሚሉዋቸውን ነገሮች ሁሉ በጽሑፍ የማስፈር ልማድ አላቸው። ጥርጥር ፈታኝ ሁኔታ ሲሰማቸው ያንን ሲያነቡ እምነታቸው ይታደሳል፤ እንተም ይህን ማድረግ ትችላለህ።

የክርስትና ሕይወት ቀጣይ የእምነት ገባ ነው። ባለፈው ጊዜ የተደረገልንን በመታሰቢያ መልክ በጽሑፍ ማስፈር ጥሩ ልማድ ነው። አንዳንድ ችግር ሲገጥመን ሁኔታዎች ሁሉ የጨለሙብንና ምንም መፍትሔ የሌለን ሲመስለን፣ ባለፈው ጊዜ እግዚአብሔር ያደረገልንን እንድናስብ ይረዳናል። ወደ ጎሳ መለስ ብለን፣ እግዚአብሔር ክእንዴት ዐደነት ችግር እንዳጠጣን እንድናስተውልና ስለ አስደናቂ ሥራው እንድናመሰግን ያደርገናል።

የእምነታችን መሠረት፣ የእግዚአብሔር ቃል ከውነት እንጂ ለሞታችን አይደለም። ይሁን እንጂ፣ በእምነት ገብአችን ደስታና ሰላምን እንደሚሰጣን በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል መካተቱንም መዘንጋት የለብንም። ደስታና ሰላም የሚሰጣን ከሆነ እግዚአብሔርን አመስግነው፣ መንፈሳዊ ድርቀትና ባዶነት ሲሰጡንም እግዚአብሔርን አመስግነው።

ያም ቢሆን፣ ድንትህ አሁንም አስደናቂ ሐቅ ነው። ስለዚህም በዚህ ሐቅ ባይ ተመሥርተህ፣ «የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነው። በእግዚአብሔር ቃል አምናለሁ፤ ያለ አንዳች መናጠጥ በቃሉ ጸንቼ አቆማለሁ» ለማለት መቻል ይኖርብሃል።

ይህን ስታደርግ በሰሜትህ መደገፍህ ቀስ በቀስ ሲከበም ታያለህ። ያኔ የእምነት ሕይወትን በነጻነት ትኖራለህ! አያሉሱ፤ እውነትን ታውቃለችሁ እውነትም ነጻ የመጣችኛል አለ (ዮሐንስ 8፡32)።

የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ተቀበል ነጻ ትመጣለህ!

ምዕራፍ 3 የማይወሰን ገይል

እምነታችንን በክርስቶስ ስናደርግ የሚሆነው ምንድነው? የክርስቶስ ስለ ሆነን፣ እግዚአብሔር በሰማይ መንፈሳዊ በረከትን በመስጠት ባርኮላ (ኤፌሶ 1፡3)።

የክርስቶስ ስለ ሆነን፣ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ገብተናል፤ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችን መሆን ገይል፤ ሙብት፣ ጎሳፊነትና ሥልጣን ተሰጥተናል።

እስከ የሰማይ አካታችን ያዘጋጅልንን መልካም ነገር ልብ እናድርግ። በሰማይ መንፈሳዊ በረከትን በመስጠት ባረክን። ይህም የሆነው የሚገባን ስለ ሆነን ሳይሆን፣ የክርስቶስ ስለ ሆነን ብቻ ነው!

እንደ ሕፃን የሚያድገው ለማድግ ስለ ተንጠራራ አይደለም። ወላጆቹ በየዕለቱ እንዲብክሱ የሚያደርጉለት ጥሩ ልጅ ስለ ሆነም አይደሉም። ወላጆቹ የሚመጡት፣ የሚወዱት፣ የሚያለብሱትና ማንኛውንም ነገር የሚያደርጉለት ልጃቸው ስለ ሆነ ብቻ ነው። ዕቅዳቸው በፈተደ መሆን የሚያስፈልገውን ሁሉ በየጊዜው ያደርጉለታል። ወላጆቹ የሚሰጡትን ምንብ ሲመጣብ፣ ተመጣጣኝ ዕረፍትና እንቅስቃሴ ሲያደርግ እርሱ ሳያውቀው ያድጋል እንጂ፣ ለማድግ ጥረትና ትግል አያስፈልገውም።

እንደ ልጅ ለወላጆቹ፣ «እስካድግ ድረስ እልበላም፤ አልጠጣም፤ አልተኝም» ቢል ምን እንደሚሆን ሁላችንም እናውቃለን።

ብዙ ክርስቲያኖች ግን፣ የዚህ ዐይነት ዝንባሌ ያላቸው ይመስላል። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ሁሉ አቅርቦልናል፤ ለማድግ የሚያስችለንን ምንብ፣ ዕረፍት፣ ፍቅርና ጥበቃ አዘጋጅቶልናል። እኛ ግን በራሳችን እንንጠራራለን፤ እንታገባለን፤ እግዚአብሔር ያዘጋጅልንን ለመቀበል፣ በመጀመሪያ ማድግ እንዳለብን እናስባለን።

እግዚአብሔር ግን ይህን ሁሉ ያደረገልን ገና እኔና እናንተ ሳንወለድ ነበር። እንዲያውም ገና ግለም ከመፈጠሩ በፊት ነበር የሚያስፈልገንን ሁሉ ያዘጋጀው። ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለን ሆነን በፊቱ እንደገና ግለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን (ኤፌሶን 1፡4)።

እስከ ረጋ ብለን እናስብ፣ እግዚአብሔር ቅዱሳን ያደረገው እነማንን ነው? ታዲያ፣ እኛስ ቅዱሳን እንዳደረገን እናውቃለን? ተተድኜልለሁ የሚሉ ሰዎች አጋጥመዋችሁ ያውቃል? ወይስ ገና ብዙ እንደሚቀሩቸው ነው የነገሩዎችሁ? እስከ ረጋ ብለን እናንብብ። ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለን ሆነን እንደገና። ታዲያ፣